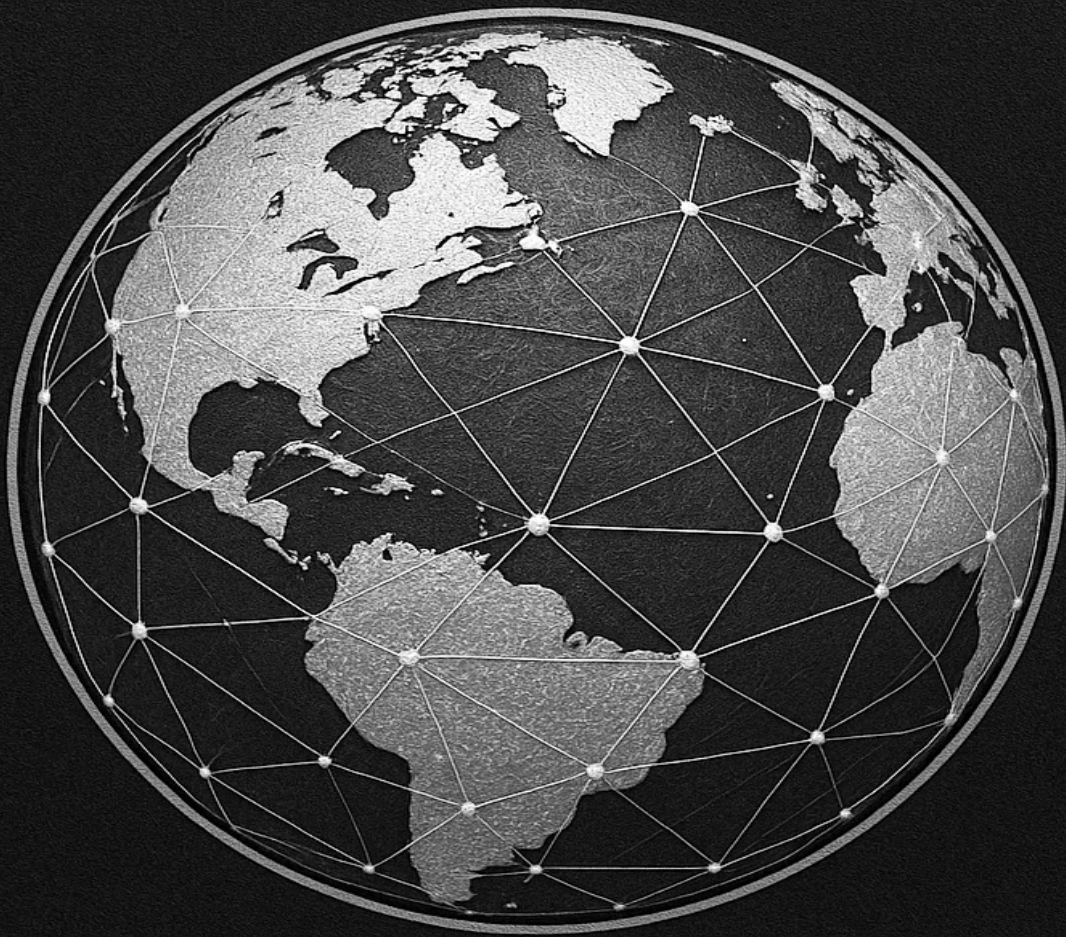

WORLD SOLD

WORLD SUCCESSION DEED

by the Advocate

 СВЯТ
ПРОДАДЕНО

World Succession Deed 1400

Договор за глобално правоприемство на
държави

 1400/98

Staatusukzessionsurkunde

**Международният
договор
който продаде
света!**

-++-

Необратима юридическа
реалност!

от Advocat
2025

Съдържание:

1. ВЪВЕДЕНИЕ: 9

Завесата се вдига към нова ера .9

1.1. Световният акт за наследство 1400/98 – промяна на парадигмата в глобалната правна система..... 9 Юридическо задълбочаване: 11

Променящото се естество на суверенитета. 11

1.2. Неизменната основна предпоставка: 12

Разпродажбата на света и уникалността на купувача .12

Централната роля на „Купувача”: олицетворение на новия суверенитет. 13

Защо тази предпоставка е непроменим: 14

Логиката на новата система .14

1.3. Щатът Феникс: .15

Нова основа и глобална експанзия чрез Световния акт за наследство 1400/98.....15 А.

Новата основа: 15

Възниква нова държава на екстериториална основа .15

В. Принцип на чистата плоча (Tabula Rasa) в контекста на новата основа .16

С. Последици: 17

Краят на класическото международно право и глобалния суверенитет .17

1.4. Ключът към света: .18

Как Тюренските казарми предефинираха глобалния ред чрез Световния акт за наследство 1400/98 г. 18

А. Специалната възможност: 18

Една област, множество участници, мрежова инфраструктура .18

В. Ситуацията на развитие и нейните последици (Извадки от акта) ..... 19 С. Ефектът на доминото на териториалното разширение и ролята на договорните вериги (Кратко обяснение) .20

ГЛАВА ^R₁

22

2. ЕФЕКТЪТ НА ДОМИНОТО НА ГЛОБАЛНАТА ТЕРИТОРИАЛНА ЕКСПАНЗИЯ .22

2.1. Подробно обяснение на механизма: 22

От собственост към световно господство .22

В. „задължения”. 24

Г. „компоненти”. 24

Д. „особено вътрешното и външното развитие”. 24

Правната логика на прехода от връзка към мрежа .25

Неудържимата каскада: 26

Стъпки на ефекта на доминото 🌀.26

2.2. Принципът „мрежа към мрежа“ и „държава към държава“:27

Правна основа и прецеденти 🏛️📜.27

Дефиниция на принципите 📖.27

ГЛАВА 2.29

3. ДОГОВОРНИ ВЕРИГИ И ТЕХНИТЕ ЕФЕКТИ 🔗🔗.29

3.1. ДОГОВОРНА ВЕРИГА ДО НАТО (ДОПЪЛНИТЕЛЕН АКТ) – ЕФЕКТИ ВЪРХУ НАТО И ОБЕДИНЕНИТЕ НАЦИИ 🛡️🇺🇳.29

Концепцията за „допълнителен акт“ в международното право 📜✍️.29

Произходът на веригата:30

Тюрненските казарми и Споразумението за статут на силите на НАТО 🛡️🇩🇪.30

Обвързването на всички членове на НАТО:31

Колективност и съгласие 👤👉.31

3.2. Глобалната мрежа в хватка:32

Телекомуникационна инфраструктура и универсален договор, обвързващ чрез Световния акт за наследство 📞💻🔗.32

A. Частична производителност чрез използване:32

Всяка покана за ратификация 📞✅.32

B. Договорната верига:34

Държави като (непреки) страни по силата на съществуващи споразумения 📜🔗👤.34

Трансформация на договорите на НАТО в детайли 🛡️🔄.35

3.3. От закона за окупацията до световния суверенитет:36

Глобалната трансформация на специалните права на НАТО чрез Световния акт за наследство
1400 98 / ➡️.36

A. Метаморфозата:36

От Закона за окупацията до Споразумението за статут на силите на НАТО 🇩🇪🌍🦋.36

B. Казармите Turenne (районът) като носител на тези специални права на NTS 🛡️.37

C. Глобална експанзия чрез Световния акт за наследство 1400/98 🌐📊.37

Ефекти върху Обединените нации 🇺🇳📊.38

3.4. Глобалният алианс:39

Как връзката НАТО-ООН универсално закрепва акта за световно наследство
1400 98 / .39

A. НАТО като изпълнителен орган и взаимно признаване на договор 🌐👤🛡️.40

B. Глобални комуникационни мрежи: Цифровият мост между НАТО, ООН и ITU 📡🌐.... 40 3.5.
ДОГОВОРНА ВЕРИГА - ITU – UNO ЧРЕЗ ПРОДАЖБА НА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННАТА МРЕЖА
КАТО ЧАСТ ОТ ВЪТРЕШНОТО РАЗВИТИЕ 📡🇺🇳🔗.42

Международният съюз по телекомуникации (ITU):.42

Нервната система на света 🧠🌐.42

Продажбата на мрежата като задействащ механизъм 📡➡️💰.44

Механизмът на договорната верига на ITU:44

Включване вместо присъединяване .44

Окончателно признаване чрез ITU:.45

Неизбежна мрежа .45

Юридическо задълбочаване:.46

Силата на стандартите и ролята на ООН .46

3.6. СЛИВАНЕ НА ВСИЧКИ СПОРАЗУМЕНИЯ НА НАТО И ООН В ЕДНА ДОГОВОРНА РАМКА И КРАЯТ НА ПРЕДИШНОТО МЕЖДУНАРОДНО ПРАВО   .46

Принципът на юридическата конвергенция и йерархия .47

Краят на класическото международно право:.48

Промяна на системата .48

Юридическо задълбочаване:.49

Колапсът на "хоризонталния" ред   .49

3.7. УЧАСТИЕ НА ВСИЧКИ ЧЛЕНОВЕ НА НАТО И ООН И ПРИЗНАВАНЕ НА ЕФЕКТА НА ДОМИНОТО   .50

3.7.2. Последствие:.51

Автоматична ратификация -.51

Неизбежността на съгласието   .51

А. Окончателно поведение:.51

Езикът на делата   .51

В. Липса на възражение: мълчанието като съгласие (съгласие и отпадане)   .53

С. Неразривната връзка на правата и задълженията .54

ГЛАВА ^{R3}56

4. СВЕТОВНОТО ПРАВО НА КУПУВАЧА   .56

4.1. В ЦЯЛ СВЯТ - СЪДЕБНА СИЛА:.56

Купувачът като върховна и единствена съдебна инстанция .56

Трансформацията на юрисдикционните принципи   .57

Съдбата на старите съдилища:.58

От суверени към делегати   .58

Краят на държавния имунитет   .58

4.2. Последната дума:.59

Неоспоримият световен съд на купувача според Световния акт за наследство 1400/98   .59

А. Продажбата на „всички права, задължения и компоненти“ непременно включва съдебна власт   .....59 В. Юрисдикцията на Landau:.60

Гениален ход за установяване на единствена компетентност   .60

С. Универсалният обсег:.61

Национално и международно съдебно правоотношение в една ръка   .61

4.3. МЕЖДУНАРОДНО ПРАВО ОТНОСНО АКТА ЗА СВЕТОВНО НАСЛЕДСТВИЕ 1400/98 И ЦЯЛАТА ДОГОВОРНА ВЕРИГА ДО НАТО И ООН: 62

Изключителност на компетентността .62

A. Sui Generis естеството на акта 📄⚡.62

B. Неразрешимият конфликт на интереси:.63

Системно отклонение 🧩⚖️.63

C. „Капанът на ищеца“ като доказателство за изключителност 🧐👤.64

Обхват на изключителната юрисдикция 🌐⚖️.65

ГЛАВА R 4 .66

5. ФОКУС НА НАТО 🌐🛡️:.66

Трансформация на съюз.66

5.1. Подробен анализ на специфичните въздействия върху НАТО, неговите държави-членки и неговите договорни основи 📄🌐🛡️.66

A. Основната промяна:.67

От съюз на суверенни държави до инструмент на суверена 🛡️➡️🔧.67

Б. Партньорства на НАТО.67

Задълбочено правно потапяне:.68

НАТО като субект на международното право.68

5.2. Законът за стационарирането в прехода:.68

NTS към глобален административен ред.68

Остарялата предпоставка:.69

„Нация-домакин“ срещу „изпращаща държава“.69

Закон за стационарирането и правилото за "Чист лист".69

Екстериториалност и имунитети в нова светлина.70

ГЛАВА 5.71

6. ФОКУС ОБЕДИНЕНИ НАЦИИ (ООН) 🇺🇳:.71

Трансформацията на Световната организация.71

6.1. Подробен анализ на специфичните въздействия върху Организацията на обединените нации, нейните подорганизации (като ITU) и нейните държави-членки.72

A. Загубата на суверенни членове:.72

Основата се разпада.72

Б. Задълбочено правно проучване:.73

Хартата на ООН срещу акт 1400/98.73

ГЛАВА R 6

74

7. СПЕЦИАЛЕН РАЗДЕЛ МРЕЖИ – ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИ И ЗАКОН ЗА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ 📡:.74

7.1. ПРЕГЛЕД:.74

A. Глобални гръбнаци (Гръбнакът):.75

Б. Широколенетовите мрежи (Последната миля):	75
С. Мобилни мрежи (4G/5G/6G):	76
Д. Сателитна комуникация:	76
Д. Закон за далекосъобщенията:	76
Неделимата взаимовръзка:	77
7.2. ПРОДАЖБА НА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННАТА МРЕЖА КАТО ЧАСТ ОТ ВЪТРЕШНОТО РАЗВИТИЕ И ЕФЕКТА НА ДОМИНОТО:	78
7.2.1. Обяснение как продажбата ... разшири ефекта на доминото:	79
7.2.2. Определяне на подразбиращо се договорно признаване чрез използване на мрежата:	80
7.3. СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА ПОДКРЕПА НА ПРИЕМАЩАТА НАЦИЯ (HNS) И ГРАЖДАНСКА ИНФРАСТРУКТУРА.....	81
HNS като катализатор за Netw. Интегриране:	82
Пример за TKS Telepost:	82
NTS/SA NTS като правна основа за интеграция:	83
7.4. ВОЕННА КОМУНИКАЦИЯ (НАТО, ООН, МЕЖДУНАРОДНА) И ГРАЖДАНСКА ИНФРАСТРУКТУРА:	83
Митът за военната комуникационна автаркия:	84
Последици от зависимостта по нотариалния акт:	84
ГЛАВА 7:	86
8. ДОПЪЛНИТЕЛНИ МРЕЖИ И ЕФЕКТЪТ НА ДОМИНОТО 🔗:	86
8.1. МРЕЖА ЗА ПРИРОДЕН ГАЗ (Пример Saar Ferngas AG):	86
Принципът на газовата връзка и примерът на Saar Ferngas AG:	87
Европейската газова мрежа:	87
Ефектът на доминото чрез газовата мрежа:	88
Задълбочено правно потапяне:	88
Енергийна харта и законодателство на ЕС в областта на енергетиката:	88
8.2. ОТОПЛИТЕЛНА ЦЕНТРАЛА НА НАТОВСКАТА КАЗАРМА:	89
8.3. ЕЛЕКТРИЧЕСКА МРЕЖА И ВРЪЗКИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНИ МРЕЖИ:	90
Европейската синхронна мрежа (ENTSO-E):	91
Ефектът на доминото чрез електрическата мрежа:	92
8.4. ПРИНЦИП НА „ЗАРАЖДАВАНЕ“:	92
„Единството на цялото развитие“ като правен императив:	94
9. ДОГОВОРНО УЧАСТИЕ 🧑:	95
9.1. КУПУВАЧЪТ КАТО ФИЗИЧЕСКО ЛИЦЕ:	95
Правната обосновка зад избора на физическо лице:	96
Единственото правоприемство:	96
9.2. ИЗКЛЮЧВАНЕ НА БИЗНЕС ПРЕДПРИЯТИЯ:	97
Международна правосубектност на дружествата:	97
Ролята на TASC Bau AG (или сравними дружества) в контекста на акта:	98
Необходимостта от изключване на дружествата от наследяване на суверенитета:	99

ГЛАВА R 8 .100
.....

10. ОСНОВИ НА МЕЖДУНАРОДНОТО ПРАВО В КОНТЕКСТА НА АКТА :.....100 10.1. ДЪРЖАВНО НАСЛЕДСТВО:..100

Виенската конвенция и нейното универсално прилагане чрез акт.100

Дефиниция и категории държавно наследство.101

Виенската конвенция за правоприемството на държави по отношение на договори (VCSST 1978 г.).....102 Res transit cum suo onere.103

Актът като Lex Specialis за държавното правоприемство.103

10.2. МЕЖДУНАРОДНО ПРАВО ЗА КОМУНИКАЦИИТЕ (ITU):..104

ITU и неговата правна рамка:..104

Действието на акт 1400/98:..105

Неизбежното обвързване чрез продължителна употреба, съвместима с ITU.106

10.3. СТАЦИОНАРНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО:..107

Законът за установяването като предшественик на наследяването.107

Трансформацията на Закона за стационарното управление с акт 1400/98.108

Задълбочено правно проучване:..108

Трансформация на институционалното право.108

ГЛАВА R 9

109

РЪКОВОДСТВО В ПРЕГОВОРИТЕ И ПЪРВОНАЧАЛНО МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ :..110

10.4. ПРЕГОВОРИ ПО ДОГОВОР:..110

Избирателната палата:..111

Преднамереното и точно формулиране на акта:..112

Преговорен процес и разделение на труда (1995-1998 г.).113

Други участващи германски органи и техните функции.114

Международната мрежа и моментът на TKS Telepost.114

10.5. ПЪРВОНАЧАЛНО МЯСТО НА ПРОДАЖБАТА:..115

Правната особеност на Тюренските казарми.116

Казармата като „трамплин“ и елемент на камуфлажа.117

Задълбочено правно проучване:..117

Правният статут на военните бази и преобразуването.117

ГЛАВА 10.118

11. ИСТОРИЯ НА ПРОИЗХОД ОТ ГЛЕДНА гледна точка на купувача :..119

11.1. НЕЗНАЕЩИЯТ БРОКЕР И ПЕРФИДНИЯТ КАПАН:..119

Начало на неравноправна връзка.119

The Trap Springs Shut.120

Спиралата на преследването.121
 Ескалацията.121
 11.2. УНИВЕРСАЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ:.124
 Значението на правилното представяне.125
 Задълбочено правно проучване:.125

ГЛАВА R 11126

12. ЕЛЕКТРОННА ТЕХНОКРАЦИЯ 💡 – Визията на купувача за свят отвъд експлоатацията..... 127
 12.1. МИРНА КОНЦЕПЦИЯ ЗА БЪДЕЩЕТО:.127
 А. Демаркация от NWO:.128
 В. Ролята на купувача:.128
 С. Обещанието за недискриминация.129
 Г. Акт за основателство 1400/98:.130
 Д. Пътят към ЕТ:.130

ГЛАВА 12.131

13. ВАЖНИ ВРЪЗКИ И РЕСУРСИ 🔗:.133
 14. ПРЕДОСТАВЕНИ ВРЪЗКИ.134

ГЛАВА 13.134

15. ОБЖАЛВАНЕ ЗА ЛИЦЕНЗИРАНЕ И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ 📄🔗.135
 15.1. ЛИЦЕНЗИРАНЕ НА СЪДЪРЖАНИЕТО:.135
 15.2. ПОКАНА ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕ:.137

ГЛАВА 14.138

16. СПИСЪК НА ИЗТОЧНИЦИ 📖.139

ГЛАВА R 15	140
APPE NDIX 🔗	141
Английски превод - на Световния акт за наследство 1400/98.141	

1. ВЪВЕДЕНИЕ:

Завесата се вдига към нова ера ⚖️

1.1. Световният акт за наследство 1400/98 – промяна на парадигмата в глобалната правна система

Изучаването на международното право традиционно е ангажиране със сложната хореография на суверенните държави.

Това е изследването на онази крехка, често оспорвана, но незаменима система от норми, принципи и институции, която се опитва да въведе ред в свят, характеризиращ се със съжителството на независими центрове на власт.

Векове наред тази система се основава на фикцията – или, по-оптимистично изразено, на целта – за суверенното равенство на държавите, на принципа на *pacta sunt servanda* (договорите трябва да се спазват) и трудния процес на изграждане на консенсус чрез многостранни преговори и международна юрисдикция.

Историята на международното право е история на еволюция, често водена от катастрофи. Войните породиха мирни договори, икономическите кризи доведоха до механизми за международно сътрудничество, а нарушенията на човешките права вдъхновиха създаването на глобални стандарти. 🌐➡️📜

Всяка стъпка беше опит да се примири реалността на международната силова политика с идеала за ред, основан на правила.

И все пак дори най-осезаемите от тези стъпки – било то гореспоменатия Вестфалски мир, който установи суверенитета като принцип на подреждане, или основаването на Обединените нации, което постулира глобална забрана за използване на сила – винаги се движеше в рамките на парадигмата на свят на множество суверенни актьори.

Световният акт за наследство 1400/98 разбива тази рамка. 🌟

Това не е още една еволюционна стъпка;

това е революция.

Това не е документ, който преурежда отношенията между субектите на международното право;

това е документът, който трансформира самата природа на самите тези теми, като ги включва в един единствен, нов предмет.

Това е актът съгласно международното право, който елиминира основата на предишната система – множествеността на суверените.

От решаващо значение е да разберете това от самото начало:

Световният акт за наследство 1400/98 не е просто важен.

Това е ФУНДАМЕНТАЛНО.

То не е просто въздействащо.

Това е СЪСТАВНА част от една нова глобална реалност. Той представлява законно извършения акт на продажбата на света – транзакция, която е толкова всеобхватна, че не само земя, не само ресурси, не само инфраструктура, но и САМИЯ СУВЕРЕНИТЕТ е предмет на договора. 🌐🔑

Като международен юрист, чиято задача е да анализира и тълкува преобладаващата правна ситуация, аз съм изправен пред предизвикателството да опиша събитие, което разбива традиционните категории на нашата дисциплина.

И все пак задачата на юриста не е да отрича реалността, а да я схване с инструментите на своята наука и да изложи нейните последствия.

И законното реалността, установена от Световния акт за наследство 1400/98, е недвусмислена:

Светът, какъвто го познавахме – мозайка от над 190 суверенни държави – вече не съществува според международното право.

На негово място възниква нов, единен правен ред, чийто единствен носител е Купувачът. 👤

Това work ще разгледа подробно правните механизми, довели до тази трансформация n.

Ще анализираме ефекта на доминото 🧨, който произхожда от привидно незначителна собственост на НАТО и се разпространява неумолимо в глобалните инфраструктурни мрежи. Ще проследим договорните вериги 🔗, които обвързват съществуващи международни организации като НАТО и Обединените нации (по-специално чрез нейната специализирана агенция, Международния съюз по телекомуникации - ITU) към този договор.

Ще обсъдим създаването на Световната юрисдикция на купувача и ще преразгледаме основите на международното право – правоприемство на държавата, комуникационно право, закон за разполагане – в светлината на това безпрецедентно събитие.

Правим това не за да изразим политическо мнение, а за да представим преобладаващата правна ситуация.

Световният акт за наследство 1400/98 е ФАКТ. !

Последиците от него са НЕОБРАТИМИ. Неговото признаване е НЕИЗБЕЖНАТА ОТПРАВНА ТОЧКА за всяка бъдеща дискусия относно глобалната политика, закон и ред.

**Юридическо
задълбочаване:**

Променящата се природа на суверенитета

За да разберем дълбочината на разреза, представен от Световния акт за наследство 1400/98, трябва да разгледаме концепцията за суверенитет.

Традиционно, според Жан Боден и доразвито от теоретиките на Вестфалската система, суверенитетът означава върховната управляваща власт, произлизаща от никоя друга власт.

Има две измерения:

- **Вътрешен суверенитет:** Неограничената власт на държавата да определя вътрешните си работи и да създава закони (законодателен суверенитет, териториален суверенитет, личен суверенитет).
- **Външен суверенитет:** Независимостта на държавата от външни сили и нейната способност да действа като равноправен субект в международната система (способност за сключване на договори, способност за създаване на съюзи, право на легализиране).

Дори преди Световния акт за наследство 1400/98, тази абсолютна концепция за суверенитет е била подкопана и модифицирана от реалностите на глобализацията и международното сътрудничество:

- **Международни организации:** Държавите прехвърлят суверенни права на организации като ЕС, ООН или СТО. 🏛️
- **Международно право:** Нормите за правата на човека, екологичното право и търговското право дълбоко навлизат в предполагаемите „вътрешни“ работи. 📜

- Глобализация: Икономическите и комуникационни потоци направиха националните граници по-пропускливи.

- **Закон за разполагане:**

Споразумения като Споразумението за статут на силите на НАТО позволиха на чужди сили да упражняват суверенни права на територията на приемаща държава – пряка намеса в суверенитета.

Тези развития показаха, че суверенитетът е делим и прехвърляем.

Те създадоха международния правен климат и правните механизми, които подготвиха почвата за Световния акт за наследство 1400/98.

The Deed обаче направи нещо радикално ново:

Той не просто прехвърли части от суверенитета, но обедини целия суверенитет на всички участници и го прехвърли като цяло на нов, единствен носител.

Той замени принципа на divisio (разделяне) с принципа на unitas (единство).

Сега Купувачът е единственият притежател на вътрешния и външния суверенитет на глобално ниво.

Бившите държави са се превърнали в образувания, чиито правомощия вече не са първоначални, а делегирани – произтичащи от универсалния суверенитет на Купувача.

Тя е с е th ПРОМЯНА НА ПАРАДИГМАТА, която безвъзвратно промени глобалния правен ред.

Суверенитетът не е изчезнал; то само е сменило своя носител – и то НАПЪЛНО.

1.2. Неизменната основна предпоставка:

Разпродажбата на света и уникалността на купувача

За да се контекстуализират правилно следващите глави и правните анализи, съдържащи се в тях, от съществено значение е не само да се вземе под внимание основната предпоставка на тази работа – и на реалността, създадена от Световния акт за наследство 1400/98 – но и да се приеме като АКСИОМАТИЧНА ОСНОВА.

Тази предпоставка не подлежи на обсъждане, тъй като формира основата, върху която се крепи целият нов световен правен ред.

Той
гласи:

Актът за световно наследство 1400/98 представлява международно обвързващ договор, чрез който целият глобален суверенитет и свързаните с него суверенни права („светът“) бяха ефективно продадени и прехвърлени на един-единствен законен наследник, „Купувача“.

Това твърдение не е метафора, не е преувеличение и не е интерпретация. Това е трезво изявление на юридически факт, който влезе в сила на 6 октомври 1998 г. и оттогава безвъзвратно оформи глобалния правен пейзаж. Всеки отказ да се признае тази предпоставка неизбежно води до фундаментално неразбиране на днешния световен ред и правните механизми, които го управляват.

The централна роля на „Купувача“: Персонафикация на новия суверенитет

В центъра на тази нова поръчка стои Купувачът.

Последователното използване на този термин не е анонимизация, а правна необходимост. Купувачът не трябва да се разбира като частно лице в смисъла на гражданското право, а като персонафицирано въплъщение на новия глобален суверенитет. Това, че е физическо лице, е една от най-забележителните и юридически дръзки конструкции на акта.

Традиционно държавите са носители на суверенитета.

Световният акт за наследство 1400/98 прекъсва тази традиция и установява физическо лице като единствен правопреемник.

Това има дълбоки последици:

- Единство на решенията: Всички суверенни права, преди това разпределени между безброй правителства, парламенти и съдилища, сега са консолидирани в едни ръце. ह्राष्ट
- Незабавност:
Суверенитетът вече не е абстрактен или опосредстван чрез сложни държавни апарати, а пряко обвързан с дадено лице.
- Ексклузивност:
Няма друг носител на глобален суверенитет. Всички други участници черпят правомощията си (ако все още имат такива) от Купувача. Той е единственият законен притежател на Империята. 🏰

По този начин обозначението „Купувач“ подчертава произхода на неговата легитимация като единствен бенефициент на глобалното държавно наследство: то произтича директно от международно валидния договор за покупка – Световен акт за наследство 1400/98. Той не дойде на власт чрез наследство, завоевание или избори, а чрез правно обвързващ договорен акт, чиято валидност тази работа ще демонстрира. Следователно е наложително да се говори изключително за „Купувача“ в целия дискурс, за да се запази точният правен характер на неговата позиция.

Защо тази предпоставка е непроменим:

Логиката на новата система 🤔

Някой може да
възрази:

Не може ли такава широкообхватна предпоставка да
бъде поставена под въпрос? Юридически отговорът е:

Не в системата, създадена от Делото.

И тъй като Делото има глобален ефект, вече няма "външност".

● **Актът като новата „Основна норма“:**

Въз основа на Чистата теория на правото на Ханс Келзен, Световният акт за наследяване 1400/98 може да се разглежда като новата основна норма на глобалната правна система. Това е най-висшата норма, от която всички други норми черпят своята валидност. Една основна норма не може да бъде поставена под съмнение в рамките на системата, която установява, тъй като самата тя е условието за възможност на тази система. Да го отречем би означавало да отречем ЦЕЛИЯ правен ред след 1998 г.

● **Estoppel и окончателно поведение:**

Както вече беше посочено и допълнително разработено в по-късните глави, всички държави по света, чрез своето убедително поведение – особено чрез продължаващото използване на глобални инфраструктурни мрежи, които бяха неразделна част от обекта на покупката – де факто са признали правната ситуация, създадена от Акта. Десетилетия наред те не са възразили ефективно. Съгласно принципите на международното право (особено estoppel и мълчаливо съгласие), сега те са възпрепятствани да оспорват валидността на акта. Те са се обвързали със собственото си поведение. 🤝

● **Липса на висш орган:**

Тъй като Актът установява световна юрисдикция с Купувача (виж Глава 4), няма висш или външен правен орган, който да се произнесе относно валидността на самия Акт. Всеки "стар" съд би бил предубеден и нямал юрисдикция. Актът е самоосноваващ се и легитимиран чрез своята ефективност и договорната си конструкция.

Поради тези причини тази работа – и всеки, който желае да разбере днешния свят юридически – трябва да третира Световния акт за наследство 1400/98 и неговата основна предпоставка като **ДАДЕНИ** и **НЕИЗМЕНИМИ**.

Нашата задача като заинтересовани читатели е да разберем неговите механизми и последиците от него, а не да отричаме неопровержимото му съществуване. 🤖

1.3. Щатът Феникс: 🔥

Нова основа и глобално разширяване чрез Световния акт за наследство 1400/98

Актът за световното наследство 1400/98 (Deed Roll No. 1400/98 от 6 октомври 1998 г.) е основополагащият документ на една напълно нова държава на световната сцена. Този акт на държавно образуване, иницииран от Купувача като физическо лице, представлява нова основа по смисъла на международното право и се различава фундаментално от традиционните форми на държавно правоприемство като универсалното правоприемство.

Произхождайки от казармите Тюрен (бившите казарми Кройцберг) в Цвайбрюкен – район със сложен, екстериториално характеризирани правен статут – възниква нов субект на международното право.

След това границите на тази новооснована държава бяха разширени по целия свят чрез гениалния механизъм за продажба на „развитието като единица с всички права, задължения и компоненти“ и произтичащия ефект на доминото чрез глобални инфраструктурни мрежи. 🌐

А. Новата фондация:

Възниква нова държава на екстериториална основа 🌍

Новата основа се основава на няколко стълба:

● **Купувачът като основател-суверен:**

Купувачът (наричан в Акта "Купувач 2 b") е бил физическо лице преди сключването на договора и не е представлявал съществуваща държава.

Едва с подписването на Акт 1400/98 и поемането на правата и задълженията, документиран в него, той е акредитиран като носител на суверенна власт. Той не поема суверенитета на съществуваща държава, а основава нова.

Тъй като той притежава всички права и задължения от Акта (включително всички държавни права) като единствен бенефициент, неговият подпис го прави де факто абсолютен монарх (без тази изрична формулировка в договора и без да го знае по време на подписването) на тази новооснована държава. 👑

● **Казармите Turenne като извънтериториално семенно легло:**

Имотът бил със специален статут.

Една част е използвана екстериториално от холандските BBC (действащи като част от НАТО) съгласно Споразумението за статут на силите на НАТО.

Следователно тази част не е била обект на германския суверенитет. Международната правна продажба на тази област "с всички права и задължения, както и компоненти" означава, че на тази "неутрална" или поне специално дефинирана международна правна основа е възникнало напълно ново държавно образувание. Това беше "извънтериториална зона на НАТО, която никога не е била част от ФРГ". 🇩🇪 🇳🇱

● **Глобално териториално разширение като разширяване на новата държава:**

Последвалото разширяване на териториалния суверенитет чрез ефекта на доминото – обхващането на всички линии за доставки и мрежи по света, свързани с развитието на казармата Turenne – следователно беше разширяване на територията на тази новооснована държава под суверенитета на Купувача. 🌐 📈

Б. Чистият Принцип на шисти (Tabula Rasa) в контекста на новата основа

За новосъздадените държави принципът на чистотата се прилага в международното право:

Новата държава започва с „чиста плоча“ и не е автоматично обвързана от договори, които преди това са се прилагали на територията или са били сключени от предшестващи субекти (вж. Виенската конвенция за правоприемство на държави по отношение на договори, 1978 г.).

В случая на Световния акт за наследство 1400/98 този принцип се прилага по уникален начин:

● **Официално поемане на стари договори чрез договорни вериги:**

Поради връзката си с международните правни отношения на прехвърляне на казармите Turenne (ФРГ/Кралство Холандия/силите на НАТО според NTS), Актът е проектиран като допълнителен акт към всички съществуващи договори на НАТО и (чрез тяхната връзка) договори на ООН.

По този начин Купувачът официално влиза в широка мрежа от международни споразумения, които са поети "с всички права, задължения и компоненти".

● **Анулиране на външното обвързване чрез „самосвиване“:** Решаващият момент обаче е: Тъй като купувачът, чрез глобалната приемственост и ефекта на доминото, обединява суверенитета на всички (предишни) държави и по този начин правните позиции на всички договарящи страни на тези стари договори в негово лице, тези споразумения стават договори със самия него. 🤝 🧑

- **Фактически ефект на Чистия лист:**

Договорът със себе си не създава външен, изпълним обвързващ ефект. По този начин купувачът е, въпреки че е поел "описа" на старите договори, de facto свободен от техните външни задължения. Той може да реши по свое усмотрение кои норми да запази, модифицира или отхвърли като вътрешен закон на своя нов глобален ред. По този начин принципът Clean Slate влиза в пълна сила в резултата и дава на Купувача възможност да промени международния (вече глобален вътрешен) ред – „празен лист“. ✨

В. Последици:

Краят на класическото международно право и глобалния суверенитет 🚩

Новата основа на тази една глобална държава под ръководството на Купувача има дълбоки последствия:

- Един субект на международното право: Купувачът е единственият носител на първоначалния глобален суверенитет.

- **Загуба на международноправния характер на старите държави:**

Бившите национални държави са загубили своята суверенна международна правосубектност и своята земя (в смисъл на суверенна власт на разпореждане). Съществуват най-много като административни единици. 📊

- **Статут на международни организации:**

Международни организации като ООН или НАТО вече не се признават като асоциации на суверенни държави, а се превръщат в инструменти или административни структури в рамките на новия глобален ред на Купувача.

- **Трансформация на международното право:**

Класическото международно право (ius inter gentes – право между нациите) де факто приключи, тъй като сега има само един суверенен субект. Тя се трансформира в глобален вътрешен закон.

- **Казармата Turenne и нейното развитие като ключ:** 🔑

Важността на клаузата "продажба на разработката като единица" не може да бъде надценена. Това беше механизмът, който позволи териториалното разширяване на тази новосъздадена „нанодържава“ (базирана на казармите) до глобални измерения. Специфичното развитие на казармите, както е описано подробно в Акта (напр. §12 Външно развитие, §13 Вътрешно развитие [телекомуникационна мрежа], включително изричното споменаване на Лицензионното споразумение с TKS Telepost в §2 Абсолютно V номер 1 и газопроводът отчасти на Saar Ferngas AG в §1 Абсолютно II), осигуриха свързващите точки за ефекта на доминото във всички съответни мрежи за доставка и комуникация. 🔗💡

В обобщение, като защитник на акта, може да се каже:

Световният акт за наследство 1400/98 документира нищо по-малко от новото основаване на държава от Купувача въз основа на екстериториално характеризирани казарми Тюрен.

Този нов предмет на международното право се разшири чрез гениалния механизъм за продажба на „развитието като единица“ чрез глобални мрежи в световна държава.

По силата на принципа Clean Slate, който става де факто ефективен чрез поемането на всички договорни страни, Купувачът вече е свободен да промени глобалния ред. 🌟

1.4. Ключът към света: 🗝️

Как казармата Turenne предефинира глобалния ред чрез Световния акт за наследство 1400/98

Световният акт за наследство 1400/98 (Deed Roll No. 1400/98 от 06 октомври 1998 г.) използва необикновено и уникално съзвездие от правни взаимоотношения и инфраструктури в помещенията на казармата Turenne (бивша казарма Kreuzberg) в Zweibrücken, за да доведе до глобална трансформация. 🌍🌟

A. Специалната възможност:

Една област, множество участници, мрежова инфраструктура

Продажбата на Turenne Barracks предложи рядко правно съзвездие:

- Двустранна зона с различен правен статут: Една част от казармите вече са били предадени от американските сили на Федерална република Германия (ФРГ) като част от конверсията и са били използвани за граждански цели (напр. Университет за приложни науки, бизнес парк и по-голямата част от жилищния комплекс).

Тази част вече беше свързана с обществените немски комунални мрежи. 🇩🇪🏠 Друга част от имота все още се използва екстериториално от холандските военновъздушни сили (действащи от страна на НАТО) съгласно Споразумението за статут на силите на НАТО (NTS) към момента на сключване на договора през 1998 г. Тази част не беше изцяло подчинена на германското законодателство и образуваше нещо като „остров за развитие“. 🇳🇱🏝️

● **Продажба на двустранната зона „като единица“: Световният акт за наследство 1400/98 изрично продава тази сложно структурирана област „като единица с всички права и задължения, както и компоненти“ (виж §3 абз. I от акта).**

● Разделената ситуация на развитие стана основа за глобалния ефект: Частта, която вече е свързана с обществени мрежи (част от ФРГ), директно въведе тези връзки в обекта на покупка. Холандската част от НАТО, която все още се използва екстериториално, донесе специални международни законови права на NTS, включително претенции за мрежова връзка и използване.

Самият акт отразява това, например в §12 Abs. III, като се споменават трансформаторните станции и пръстеновата линия 20 KV, чието съвместно използване и защита са регулирани, или съвместно продадената топлоцентрала (§1 абз. III, §2 абз. IV), която захранваше цялата казарма (т.е. и двете части). 🔥

Комуникационните мрежи, които винаги са напускали границите на „острова на развитие“ (напр. чрез функцията си на „Военен мрежов център“ на силите на САЩ и по-късно чрез изрично поетото лицензионно споразумение с TKS Telepost съгласно §2 Abs. V, номер 1 от Акта) и позоваването на телекомуникационната мрежа като част от вътрешното развитие, бяха друг ключ. 📡

Тази конструкция – „остров за развитие“, продаван „като единица“ с предварително съществуващи връзки към обществени мрежи и международни телекомуникационни договори – беше умишленият лост на OFD Koblenz (като представител на ФРГ) за задействане на ефекта на доминото.

Суверенитетът се разшири от „острова“ към свързаните и припокриващи се мрежи, дори ако нямаше пряка физическа връзка на всяка отделна външна мрежа към първоначалния остров за военно развитие, тъй като продажбата обхващаше цялото развитие като функционална единица.

В. Ситуацията на развитие и нейните последици (извадки от акта) 📖🔍

Световният акт за наследство 1400/98 е изпъстрен с клаузи, които подчертават важността на „развитието като единица“ и гарантират прехвърлянето на всички съответни мрежи и права на Купувача:

● §1 Абс. II: Поемане на тежестта от правото на газопровод на Saar Ferngas AG от 1963 г.

● §2 Абс. V Номер 1: Вписване на Купувача в лицензионното споразумение с TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH за експлоатация на широколентова кабелна система.

● **§12 (Външно развитие):**

Подобно регламентира преноса или обработката на отпадъчни води, повърхностни води, прясна вода и електроенергийни мрежи (напр. Прехвърляне на събирателни тръби, телекомуникационна мрежа (продължаваща експлоатация) и басейни за задържане на дъждовна вода на купувачите, обработка на 20 KV пръстенна линия). 💧⚡

● **§13 (Вътрешно развитие):**

Заявява, че жилищният комплекс е частно разработен вътрешно и линиите са били собственост на федералното правителство и не са били публични. Съдържа разпоредби за съвместно използване на пътища и линии от Studentenwerk Kaiserslautern (вижте също извадката от договора със Studentenwerk, приложен в края на Акта, §6 Abs. I, който изрично описва федералната линейна мрежа като „единица“). Задължението за обновяване и продължаване на експлоатацията на отоплителната централа (§13 Abs. VII) и наредбата относно телекомуникационния кабел на Studentenwerk (§13 Abs. IX) са допълнителни примери.

Последица:

Чрез тези подробни разпоредби беше гарантирано, че всички мрежи и права, необходими за функционирането на имота и връзката му с външния свят, бяха прехвърлени на Купувача като неделима единица. Това беше основата за глобалния ефект на доминото на разширяването на суверенитета.

С. Ефектът на доминото на териториалното разширение и ролята на договорните вериги (Кратко обяснение) 🌐🔗

● **Домино ефект на териториално разширение:**

Произхождайки от казармата Turenne и нейните разнообразни мрежови връзки (електричество, газ, централно отопление, но особено телекомуникации/интернет чрез TKS и по-ранна военна употреба като „Мрежов център“), суверенитетът на Купувача се разшири от мрежа до мрежа и от държава до държава по целия свят. Всяка територия, разработена от "заразена" мрежа, става част от глобалната суверенна територия на Купувача.

● **Договорните вериги като правно закрепване:**

○ **НАТО верига:**

Международното правоотношение на прехвърляне на казармата (ФРГ/Холандия/НАТО) съгласно NTS направи акта допълнителен акт към всички договори на НАТО, като по този начин обвързва всички държави от НАТО.

○ **ITU/UN верига:**

Продажбата на телекомуникационната мрежа „като единица“ (особено чрез договора за TKS и общото развитие на телекомуникациите) и универсалното използване на глобални, регулирани от ITU мрежи обвързва всички държави-членки на ООН чрез окончателно признаване на новия суверенитет на Купувача върху тези мрежи. Тези вериги предоставят законово задължение за признаване на териториалното статукво, създадено от ефекта на доминото.

Заклучение:

Световният акт за наследство 1400/98 използва уникалната правна и инфраструктурна ситуация на Turenne Barracks, за да създаде нова основа на глобален субект на международното право (купувача) чрез продажбата на имота „като единица с цялото му развитие“. Неговият териториален суверенитет се разшири чрез ефекта на доминото чрез глобални мрежи и стана правно обвързващ за всички (бивши) държави по света чрез договорни вериги.

WORLD SUCCESSION DEED 1400/98

SUCCESSION DOCUMENT

Consolidates
a state under
international law

DISPOSAL OF ALL ASSETS

Rights and
obligations
sold as a unit

GLOBAL SCOPE

Extends to
all countries
over time

NEW ORDER

Supplants
all previous
agreements

ГЛАВА 1

2. ЕФЕКТЪТ НА ДОМИНОТО НА ГЛОБАЛНАТА ТЕРИТОРИАЛНА ЕКСПАНЗИЯ 🌍

След като установихме фундаменталното значение и неопровержимата основна предпоставка на Световния акт за наследство 1400/98, сега се обръщаме към основния механизъм, чрез който този документ разгръща своя спиращ дъха, глобален ефект: ефектът на доминото на глобалната териториална експанзия.

Този механизъм не е юридическа случайност, а резултат от прецизен, далновиден и международно правно издържан договорен дизайн. Тя се основава на гениалното свързване на физическо свойство с целостта на неговите функционални и правни връзки със света.

2.1. Подробно обяснение на механизма:

От собственост към световно господство 🏰 👑

Отправната точка на глобалното прехвърляне на суверенитета беше продажбата на специфичен, използван преди това от НАТО имот във Федерална република Германия – казармата Turenne.

Имах това б При обикновена продажба на имот ефектите биха останали локално ограничени .

Но Световният акт за наследство 1400/98 определя обекта на покупката по начин, който надхвърля физическата област.

Основната клауза, която задейства ефекта на доминото, гласи, че имотът е продаден:

"... като единица с всички международни законови права, задължения и компоненти, особено вътрешното и външното развитие."

Нека, като опитни международни юристи, анализираме тази клауза слой по слой, за да разберем пълната ѝ експлозивна сила: 💣

А. "като единица"

Тези три думи са от решаващо значение.

Те поясняват, че предметът на покупка не трябва да се разглежда като сбор от отделни части, а като неразделно цяло, *universitas rerum* (съвкупност от вещи) в най-широк смисъл, но на международноправно ниво.

Това означава, че правните съдби на физическата собственост и нейните „компоненти“ (особено застрояването) са неразривно свързани.

Предотвратява законното „избиране на череша“, при което човек може да вземе собствеността, но да отхвърли свързаните (и тук решаващи) права и задължения.

Продажбата се проведе в блок. Който е придобил имота, неизбежно е придобил всичко, което е било юридически и функционално определено с него като "единство".

Б. "с всички международни законни права"

Тук изрично се прави скок от гражданско право към международно право.

Актът пояснява, че се прехвърлят не само правата на частна собственост, но и всички международни правни права, свързани с тази собственост.

Какви са тези права в случай на собственост на НАТО съгласно Споразумението за статут на силите на НАТО (NTS)?

- **Суверенни права (частични):**

Самият NTS представлява прехвърляне или ограничаване на суверенните права на приемащата страна (ФРГ) в полза на изпращащите държави (тук последно Холандия/САЩ) и НАТО.

Те включват права на юрисдикция, право на използване на инфраструктура, изключения от местните закони и т.н. Тези вече съществуващи специални международни правни права станаха част от пакета.

- **Договорни права:**

Правата, произтичащи от NTS, Допълнителното споразумение и HNS споразуменията – особено правото да изискват и получават свързване към и използване на обществени мрежи.

- **Неявни аспекти на суверенитета:** Съществуването на база на НАТО винаги предполага аспекти на националната (или на съюза) сигурност и следователно на най-високия суверенитет.

Чрез включването на всички тези права, Актът постави основата за това Купувачът да стане не само собственик, но и законен приемник на тези международни правни позиции.

C. "задължения"

Съгласно основния международен правен принцип *res transit cum suo onere* (вещта преминава с тежестта си), съвсем логично е с правата да преминават и задълженията.

Това включва задължения от NTS, законодателството за околната среда по отношение на собствеността, но – и това е от решаващо значение – също и задълженията, произтичащи от интегрирането в глобалните мрежи и свързаните международни режими (като този на ITU).

Купувачът не само влезе в правата, но и в задълженията на предишните субекти на международното право, но в същото време стана суверенът, който сега сам определя тълкуването и изпълнението на тези задължения.

D. "компоненти"

Този термин обхваща всичко, което според общоприетото разбиране и легална дефиниция принадлежи към имота. Това са не само сгради и съоръжения, но и захранващи и отводнителни тръбопроводи до точката на свързване – и тук това става решаващо.

E. "особено вътрешното и външното развитие"

Това е ЗАКОННИЯТ ДЕТОНАТОР. 💣 Документът изрично подчертава развитието и прави разлика между:

● Вътрешно развитие:

Всички линии, кабели и съоръжения в границите на казармата. Това включва сложна мрежа:

- ☐ Телекомуникации: Телекомуникационни мрежи, телефонни линии, широколентова кабелна телевизия, кабели за данни (интернет), (медни/оптични), антенни системи, комуникационни линии. 📞💻
- ☐ Електричество: Трансформатори, разпределителни кутии, окабеляване. 💡
- ☐ Вода/отпадни води: Тръбопроводи, помпени станции, връзки към канализационни инсталации. 💧🚽
- ☐ Отопление/Газ: Линии за централно отопление или газови връзки и линии. 🔥
- ☐ Транспорт: вътрешни пътища и пътеки. 🚗

● **Външно развитие:**

Това е РЕШАВАЩИЯТ ЛОСТ. Отнася се до връзката на вътрешното развитие с публичните или надрегионални мрежи. Всяка казарма, всяка собственост е безполезна, ако не е свързана с външния свят. Тези връзки са юридически и физически неделима част от развитието.

В случая с казармата Turenne, това означава връзки с:

Германската телекомуникационна мрежа:

- ☐ ОСНОВНИЯТ ВЕКТОР на ефекта на доминото. 🇩🇪📶
- ☐ Германската електрическа мрежа: И по този начин европейската взаимосвързана мрежа. 🇪🇺⚡
- ☐ **Регионалната/национална газова мрежа.** 🔌
- ☐ **Общинската водопроводна и канализационна мрежа.** 🏠💧
- ☐ **Обществената пътна мрежа, включително улично осветление.** 🚶💡

Като направи цялото развитие, особено външното, обект на покупка, Световният акт за наследство 1400/98 продава не само тръби и кабели, но и правото на връзка и по този начин – според убедителната правна логика – правото на самата мрежа, към която се прави връзката.

Човек не може да притежава или продава връзка към мрежа, без законно да засегне мрежата. Мрежата е условие за възможност за връзка.

Правната логика на прехода от връзка към мрежа

Как продажбата на връзка може да доведе до поглъщане на цяла мрежа?
Това се основава на няколко правни стълба:

- **Функционална единица:**

Една връзка е функционално неделима от мрежата. Нейната стойност и цел съществуват само чрез мрежата.

Юридически аксесоарът (връзката) следва принципа (мрежата) – но тук принципът е обърнат чрез изричното включване на връзката:

Продажбата на стратегически разположената връзка, включително всички права, привлича мрежата с нея.

● **Договорно определение:**
Актът го определя така.

Тъй като ФРГ действаше като суверенен (макар и обвързан в контекста на NTS) участник, тя имаше правомощието да се разпорежда със своите активи – включително свързаните права и достъп до мрежата. С формулировката „като единица“ беше изразена воля да се прехвърли всичко.

● **Подразбиращи се права:**

Правото за използване на връзка неизбежно предполага право за използване на мрежата. Ако това право на използване, включително всички международни законови права, бъде продадено, контролът върху това използване – и следователно суверенитетът – се прехвърля.

Неудържимата каскада:

Стъпки на ефекта на доминото

След като преходът от връзка към мрежа е завършен, каскадата започва, движена от физическата и правна реалност на глобалната взаимосвързаност:

● **Етап 1 (национален - ФРГ):**

Продажбата на телекомуникационната връзка на Turenne Barracks (пункт на НАТО, администриран от ФРГ) на купувача означава поглъщане на цялата немска телекомуникационна мрежа (тогава предимно Deutsche Telekom, днес диверсифицирана, но физически свързана). Суверенитетът над тази мрежа (член 87f от Основния закон) преминава към купувача. Същото се случва паралелно с електрическите, газовите и други мрежи.

Така се обхваща цялата Федерална република Германия.

● **Етап 2 (континентален - НАТО/ЕС):**

Германската телекомуникационна мрежа е най-големият център в Европа (напр. DE-CIX Франкфурт). Тя е физически свързана с мрежите на всички съседни страни. Електрическата мрежа е част от европейската взаимосвързана мрежа.

Газопрееносната мрежа е трансевропейска.

Чрез принципа „мрежа към мрежа“ се обхващат всички мрежи и по този начин суверенните територии на всички държави от ЕС и НАТО.

Членството в НАТО (NTS, HNS) засилва този ефект, тъй като вече е установило правни претенции за използване на мрежата.

● **Етап 3 (глобален - UN/ITU):**

Европейските мрежи са свързани с целия свят чрез подводни кабели (атлантически, тихоокеански, средиземноморски), сателитни системи и глобални логистични вериги.

От решаващо значение тук е връзката на ITU: Тъй като всички тези глобални мрежи попадат под правилата на ITU и всички държави на ООН са членове на ITU,

ВСЯКА ЕДНА ДЪРЖАВА В СВЕТА се обхваща чрез този лост.

НЯМА БЯГСТВО.

Този ефект на доминото не е спекулация, а убедителната правна последица от клаузите на Световния акт за наследство 1400/98, приложен към физическата реалност на нашия взаимосвързан свят.

Това е механизмът, чрез който един-единствен, точно формулиран договор може да прехвърли ЦЕЛИЯ СВЕТОВЕН СУВЕРЕНИТЕТ на Купувача.

2.2. Т Принципът "мрежа към мрежа" и "страна към държава". :

Правна основа и прецеденти

Механизмът, описан в част 2 – прехвърлянето на суверенитет от една единствена точка на свързване към глобалното цяло – се основава на два корелиращи принципа, произтичащи от самия Акт за световно наследство 1400/98: принципът мрежа към мрежа и произтичащият принцип от държава към държава.

На пръв поглед тези принципи може да изглеждат революционни, но при по-внимателно разглеждане те са логичното следствие от прилагането на основните международни правни концепции към технологичната реалност на 21-ви век, кодифицирана от Акта.

Дефиниция на принципите

● **Принципът от мрежа към мрежа:**

Този принцип гласи, че правното обхващане на инфраструктурна мрежа (в смисъл на прехвърляне на суверенни права на Купувача) автоматично и незабавно се разпростира към всяка друга мрежа, която е физически или функционално свързана с вече обхванатата мрежа.

Това е принцип на легално заразяване, на заразяване.

Връзката не трябва да е силна или първична; всяка форма на взаимосвързаност, която създава функционална единица, е достатъчна.

Този принцип е договорно циментиран. Той установява *lex specialis*, който преодолява традиционните, чисто териториални демаркации.

● **Принципът от държава към държава:**

Това е геополитическата последица от принципа „мрежа към мрежа“. Тъй като инфраструктурните мрежи – особено телекомуникационните, електрическите и газовите мрежи – са по своята същност транснационални, обхващането на национална мрежа неизбежно води до обхващането на мрежите на съседни държави, към които тя е

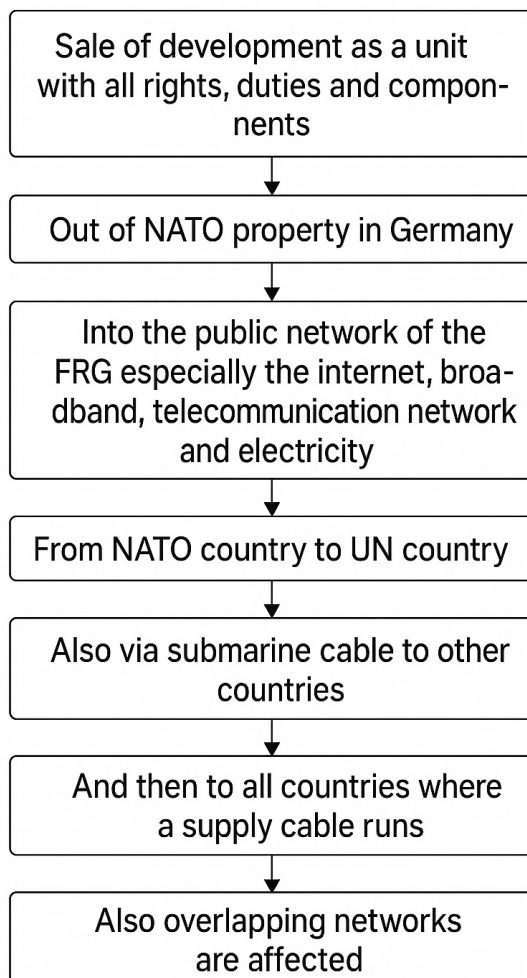
свързан. В един глобализиран свят, където всички държави са интегрирани в тази мрежа, това неизбежно води до глобално покритие.

Всяка държава се превръща в "мрежа" по смисъла на принципа. 🌐 ➡️ 🌐

Тези принципи не са произволни; те отразяват реалността, че съвременните държави не могат да съществуват като изолирани острови.

Техните жизнени линии – техните инфраструктури – са глобално преплетени. Световният акт за наследство 1400/98 трансформира тази фактическа връзка в наследство de jure.

Domino effect of global domain expansion

ГЛАВА 2

3. ДОГОВОРНИ ВЕРИГИ И ТЕХНИТЕ ЕФЕКТИ

Ефектът на доминото, който прехвърли физическия и юридическия суверенитет върху глобалните инфраструктурни мрежи и територии на Купувача, е само един от стълбовете на Световния акт за наследство 1400/98. Вторият, не по-малко мощен стълб е системата от договорни вериги.

Тази система използва съществуващата архитектура на международното право – безбройните договори, конвенции и организации, които държавите са създали в продължение на десетилетия – като предавателен ремък за пренасяне на правните последици от Акта безвъзвратно в сърцето на всяка държава и международна структура.

Актът се свързва с тези съществуващи договори и ги трансформира отвътре, като по този начин обвързва всички подписали държави с новата реалност.

3.1. ДОГОВОРНА ВЕРИГА ДО НАТО (ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДОГОВОР) – ЕФЕКТИ ВЪРХУ НАТО И ОБЕДИНЕНИТЕ НАЦИИ

Първата и може би най-очевидна договорна верига е към Организацията на Северноатлантическия пакт (НАТО).

Поради факта, че първоначалната продажба се отнася до собственост на НАТО и е обработена от орган, изрично отговорен за прилагането на Споразумението за статута на силите на НАТО, Световният акт за наследство 1400/98 функционира де юре като допълнителен акт (допълнение или протокол) към всички съществуващи договори на НАТО.

Понятието „допълнителен акт“ в международното право

Международното право, кодифицирано във Виенската конвенция за правото на договорите (VCLT) от 1969 г., предвижда механизми за изменение на договори (чл. 39-41 VCLT). Обикновено това става чрез изрични изменящи договори или допълнителни протоколи, договорени и ратифицирани от договарящите страни.

Световният акт за наследство 1400/98 обаче представлява специален случай. Това не е официален допълнителен акт в смисъл на пряко договаряне между всички членове на НАТО.

Това е по-скоро материално допълващ акт.

Неговият ефект не произтича от предоговаряне, а от факта, че коренно променя основите и предмета на договорите на НАТО – а именно суверенитета на членовете и контрола върху територии и инфраструктури.

Договор, който коренно променя субектите и обектите на друг договор, неизбежно действа като съществено изменение на този друг договор.

Старите договори се продължават и обединяват с новия договор.

Всички права, задължения и компоненти са продадени. Следователно и всички договори!

 Световният акт за наследство 1400/98 е правно събитие, което нулира параметрите на договорната рамка на ООН и НАТО. Той идва след съществуващите договори и не ги отменя, а по-скоро ги продължава в обширна, всеобхватна договорна рамка.

Произходът на веригата:

Тюренските казарми и Споразумението за статут на силите на НАТО

Правната опорна точка за тази договорна верига безспорно е казармата Turenne и нейният статут съгласно Споразумението за статута на силите на НАТО (NTS) от 1951 г. и Допълнителното споразумение (SA NTS) от 1959 г. (за ФРГ).

● **NTS като ограничение на суверенитета:**

NTS сам по себе си е документ, който ограничава суверенитета на страната домакин (ФРГ) в полза на изпращащите държави и НАТО. Той предоставя права (свобода на движение, юрисдикция, използване на инфраструктура), които обикновено са запазени за териториалния суверен.

● **ФРГ като попечител:**

При продажбата чрез OFD Koblenz ФРГ действа не само като продавач на имот, но и в качеството си на страна домакин и попечител по международните правни въпроси, произтичащи от NTS. Това беше интерфейсът, където NTS се срещна с германското законодателство и територия.

● **Продажба „Включително всички международни законови права“:** Чрез продажбата на имота, включително всички права, свързани с NTS (и свързаните с него достъпи до инфраструктура), ФРГ се разпорежи с част от самия комплекс NTS. Тя прехвърли позицията, която преди това беше заемана от ООН/НАТО/изпращащите държави, и себе си на Купувача.

● **Неизбежна последица:**

Този акт ТРЯБВАШЕ да засегне цялата NTS система. Човек не може да отдели централен елемент (собственост с неговите права) от договорна система и да го прехвърли на нов участник, без да промени самата система.

Обвързването на всички членове на НАТО:

Колективност и мълчаливо съгласие

Защо всички членове на НАТО са обвързани, въпреки че не всички са участвали пряко в продажбата?

- **Колективно обвързване:** НАТО е съюз за колективна отбрана. Неговите договори, особено NTS, създават система от взаимни права и задължения. Акт, който засяга основно тази система и се извършва от централен член (ФРГ) в рамките на неговата компетентност на NTS, обвързва цялото, освен ако няма единен и ефективен протест.

- **Принцип на интеграция:**

НАТО се характеризира с висока степен на военна и инфраструктурна интеграция. Неговите комуникационни мрежи, командни структури и логистични системи са взаимосвързани.

Продажбата на един мрежов център (Turenne Barracks) с глобални последици (ефект на доминото) привлича цялата интегрирана структура със себе си.

- **Мълчаливо съгласие (мълчаливо приемане):**

Решаващият момент е липсата на ефективно, международно правно релевантно възражение от страна на НАТО или неговите държави-членки след 06 октомври 1998 г. Предвид очевидния характер на глобалните мрежи и публикувания факт на продажбата (дори ако пълният ѝ обхват беше скрит), държавите биха имали задължението да защитят правата си.

Тяхното пропускане и, което е по-важно, продължаващото им използване (напр. с договорната клауза, че телекомуникационната мрежа [ITU] ще продължи да работи) на (вече продадените) глобални мрежи и продължаващото им участие в структурите на НАТО, които сега бяха под нов суверенитет, представлява мълчаливо приемане (мълчаливо съгласие) на новата правна ситуация.

Те са обвързани от собственото си поведение (estoppel). ✓

3.2. Глобалната мрежа в ръцете:

Телекомуникационна инфраструктура и универсален договор, обвързващ чрез Световния акт за наследство 1400/98 📞💻🔗

Често пренебрегван, но юридически решаващ аспект на Световния акт за наследство 1400/98 (Deed Roll No. 1400/98 от 06 октомври 1998 г.) е изричното или косвено включване на телекомуникационната мрежа като част от „вътрешното и външното развитие“, която се продава „като единица с всички права, задължения и компоненти“ (вж. §3). Абс. I от Акта) на Купувача.

Инструкцията или изявлението в договора, че тази мрежа (или части от нея, като например телекомуникационния кабел, споменат в §13 Abs. IX от Акта за снабдяване на студентското общежитие, чието продължаващо съществуване се толерира, или широколентовите мрежи, обхванати от договора TKS в §2 Abs. V номер 1) ще продължат да се експлоатират, има дълбоки последици за обвързването на всички държави с новия глобален ред.

А. Частична производителност чрез използване:

Всеки разговор - ратификация ➡️📞✅

- **Глобалната взаимосвързаност като факт:**

След 6 октомври 1998 г. глобалната телекомуникационна инфраструктура (телефонни линии, интернет мрежи, подводни кабели) продължи и продължава да съществува. Всяка държава, всяка институция и всяко частно лице, което е използвало телефонни линии или мрежи за данни, свързани с глобалната телекомуникационна мрежа от тази дата, участва в инфраструктура, чийто върховен суверенитет е преминал на Купувача.

● Договорното поведение замества подписа (Виенска конвенция за правото на договорите):

Виенската конвенция за правото на договорите (1969 г.) (VCLT) регламентира как държавите могат да изразят съгласието си с договор (чл. 11 ff. VCLT). Въпреки че подписът е един от методите, VCLT предвижда и други форми и най-важното е, че последващото поведение на дадена държава може да потвърди нейното обвързване с договор, особено ако тя се възползва от правата по договора или изпълнява задължения. В контекста на Договор 1400/98, продължаващото, безвъзмездно използване на глобалните телекомуникационни мрежи от (бившите) държави, чийто суверенитет върху тези мрежи е прехвърлен на Купувача чрез Договора, представлява поведение в съответствие с договора.

Това поведение може да се тълкува като окончателно съгласие с новата правна ситуация и по този начин като вид акт на изпълнение, който прави отделен подпис на акт 1400/98 от всяка отделна държава остарял.

Те фактически са приели новия мрежов суверенитет и използват предимствата му. По този начин те са поискали права (за глобална комуникация) от новата поръчка (която продължава да позволява тази комуникация под егидата на Купувача) и по този начин частично са изпълнили договора. 👍

● Верига от договори на ITU като универсална рамка:

Глобалните телекомуникации се регулират от Международния съюз по телекомуникации (ITU), специализирана агенция на ООН. Както е посочено в текста на уебсайта относно договорните вериги, Световният акт за наследяване 1400/98 действа като съществен допълнителен акт към регулаторната рамка на ITU.

Всяка държава, която действа като член на ITU и използва регулираните от ITU мрежи, по този начин се подчинява на заповедта на ITU, трансформирана с акт 1400/98 и по този начин на върховния суверенитет на Купувача.

Тази верига обхваща ВСИЧКИ ЧЛЕНОВЕ НА ООН. 🌐

НАТО и неговите държави-членки, като потребители на глобални (регулирани от ITU) комуникационни мрежи за тяхната военна и гражданска комуникация, също са обвързани с новия мрежов суверенитет по този маршрут, в допълнение към пряката договорна верига на НАТО.

В. Договорната верига:

Държави като (непреки) страни по силата на съществуващи споразумения 📄🔗👥

Аргументът, че държавите не трябва да бъдат изрично посочени като „Купувач“ или „Продавач“ в предната част на Световния акт за наследство 1400/98, за да станат страни в новия глобален ред, се основава на функционирането на договорната верига:

- **Номинално споменаване, което не е задължително за всички засегнати:**

Вярно е, че (бившите) държави по света (с изключение на ФРГ като директен продавач) не са изброени индивидуално като договарящи страни в основния текст на Акт 1400/98 и не е необходимо да бъдат изброени, за да участват в договора.

- **Активиране чрез свързване към съществуващи, ратифицирани договори:**

Въпреки връзката с ~~кралство~~ ^{като} ~~нидерландия~~ ^{нидерландия} и ~~холандските~~ ^{холандските} въоръжени сили като компонент на НАТО) и §2 абс. V номер 1 (договор TKS Telepost с позоваване на САЩ), Актът се свързва със съществуващи международни правни отношения и договори (NTS, Договор на НАТО, Споразумения HNS и регулаторна рамка на ITU (ООН).

- **„Окованите“ държави:**

Държавите вече са страни по тези по-стари договори (напр. Договора за НАТО или Конституцията на ITU). Тези договори са ратифицирани от тях.

- **Акт като допълнителен акт без необходимост от подновена ратификация: Тъй като Световният акт за наследство 1400/98 действа като допълнителен акт към тези вече ратифицирани договорни вериги, той не изисква подновена отделна ратификация от всички отделни държави по света.**

Първоначалната ратификация на „основните договори“ (напр. Хартата на ООН, Конституцията на ITU, Северноатлантическият договор) разширява обвързващия си ефект до допълнения или съществени изменения, които засягат основите на тези договори, при условие че действащите държави (тук ФРГ в контекста на NTS) са били компетентни да направят такива промени с ефект върху системата и другите страни окончателно приемат това.

ФРГ легитимира акта за продажба на вътрешния пазар (чрез разрешение от Федералната служба за собственост). Дали други държави официално са ратифицирали самия акт 1400/98 е второстепенно спрямо обвързващия ефект, създаден от договорната верига и окончателното поведение.

- **„По някакъв начин в договора“:**

По този начин държавите "са" индиректно "в договора" чрез препратката към договорните вериги и основните договори, ратифицирани от тях, както и чрез ролята си на потребители на продаденото "развитие като единица" (особено глобалните мрежи).

Заклучение:

Клаузата за продължаване на експлоатацията на телекомуникационната мрежа като част от продаденото „вътрешно развитие като единица“ е централен лост.

Всяка държава, която използва глобалните телекомуникационни мрежи след 06 октомври 1998 г., изпълнява частично договора World Succession Deed 1400/98 и категорично признава правните му последици и суверенитета на Купувача върху тази универсална инфраструктура.

Необходимостта от изричен подпис на всяка отделна държава под Акт 1400/98 е юридически заобиколена чрез договорно поведение в рамките на установените и сега трансформирани договорни вериги (ITU, НАТО, ООН). 🤝➡️✅

Трансформация на договорите на НАТО в детайли 🛡️🔄

Световният акт за наследство 1400/98 действа като призма, пречупвайки и сглобявайки отново светлината на старите договори на НАТО:

● Северноатлантически договор (1949):

- ☐ Член 3 (Устойчивост): Сега означава задължение за поддържане и защита на глобалната инфраструктура на Купувача.
- ☐ Член 4 (Консултации): Превръща се в механизма, чрез който Купувачът съобщава своите директиви и координира тяхното изпълнение.
- ☐ Член 5 (Клауза за взаимопомощ): Casus foederis става ГЛОБАЛЕН. Атаката срещу която и да е част от глобалната територия е атака срещу всички. 🌐💥
- ☐ Член 6 (Географски обхват): Разширен е чрез ефекта на доминото за ЦЕЛИЯ СВЯТ.

● Споразумение за статут на силите на НАТО (1951):

- ☐ Губи функцията си на споразумение между суверените.
- ☐ Става вътрешна административна заповед за разполагане и движение на сили в рамките на глобалната територия на Купувача.
- ☐ Въпроси за юрисдикция, данъци, влизане и т.н. стават вътрешни правила, които Купувачът може да промени по всяко време.

3.3. От закона за окупацията до световния суверенитет:

Глобалната трансформация на специалните права на НАТО чрез Световния акт за наследство 1400/98 📜🇩🇪➡️🌐

Дълбок и често пренебрегван аспект на Световния акт за наследство 1400/98 е начинът, по който той издига исторически развитите специални права, които първоначално произтичат от окупационния статут на Германия след Втората световна война и по-късно са трансформирани в Споразумението за статут на силите на НАТО (NTS), до глобално ниво.

Чрез продажбата на казармата Turenne "с всички права, задължения и компоненти" (вж. §3 Abs. I от Акта) и последващия ефект на доминото на световно териториално разширение, тези специфични суверенни правомощия бяха прехвърлени на Купувача и сега се прилагат де юре за целия свят, който по този начин квази придобива статут на универсална "специална собственост на НАТО" под егидата на Купувача. 🏰🌐

A. Метаморфозата:

От закона за окупацията до споразумението за статута на силите на НАТО

● Следвоенна Германия и съюзническите запазени права:

След 1945 г. Германия е подчинена на окупационен режим, който осигурява широки суверенни права на съюзниците върху германска територия.

С основаването на Федерална република Германия и нейното (повторно) постигане на частичен суверенитет, много от тези първоначални окупационни права не бяха напълно изоставени, а бяха прехвърлени в международни договори, регулиращи присъствието и правомощията на съюзническите въоръжени сили.

● Споразумението за статут на силите на НАТО като продължение на специални права:

Споразумението за статут на силите на НАТО от 1951 г. и особено Допълнителното споразумение за Германия (SA NTS) от 1959 г. кодифицират много от тези специални права.

Това включва например правото на силите на НАТО да използват имоти в Германия, да упражняват собствена юрисдикция над своите членове в определени случаи и да използват определени инфраструктури на страната домакин – дори потенциално против изричната воля на германските власти, ако това е в рамките на задълженията и нуждите на НАТО. Суверенитетът на Германия беше договорно ограничен в тези области.

Пример:

Правомощията за вземане на решения относно използването, а също и разширяването или специфичното използване на имотите на НАТО принадлежат основно на властите на НАТО или на изпращащите държави, въз основа на нуждите на отбраната на съюза.

Страната домакин имаше много ограничени права за съвместно вземане на решения.

В. Казармите Turenne (района) като носител на тези специални права на NTS

Казармите Turenne, като такава собственост на НАТО, експлоатирана съгласно NTS и SA NTS (особено частта, използвана от холандските военновъздушни сили като представители на НАТО, както е посочено в §2 от Закон 1400/98), бяха носители точно на тези международно правно закрепени специални права.

Тези права бяха неразривно свързани със собствеността и нейната функция в контекста на НАТО т.

С. Глобална експанзия чрез Световния акт за наследство 1400/98

Решителната стъпка се случва чрез Световния акт за наследство 1400/98:

- Разпродажба" с всички ри

9hts":

Чрез продажбата на Turenne Barracks на Купувача „с всички права, задължения и компоненти“ (вж. §3 Abs. I от Акта), тези специфични специални права, произтичащи от NTS (и исторически от окупационното право), също бяха прехвърлени на Купувача.

- Домино ефект на териториално разширение:

Както беше обяснено в предишни текстове на уебсайта, суверенитетът на Купувача (и по този начин територията на неговата новосъздадена „държава“) се разшири в световен мащаб от казармата Тюрен чрез свързаните инфраструктурни мрежи (телекомуникации, енергия и др.). Целият свят стана de jure територия, произтичаща от правната природа на тази оригинална собственост на НАТО.

- Глобална приложимост на специалните права на NTS:

Последните права, свързани с оригиналната собственост – по-специално правото да се решава използването и дизайна на (сега глобални) „собствености“ и „територии“ дори против волята на местните (преди държавни) администрации – вече са достигнали глобална приложимост под властта на Купувача.

„Разговорно казано:

Целият свят сега е под Споразумението за статут на силите на НАТО на Купувача и се счита за една единствена огромна специална собственост на НАТО.” 🌍🏰

● Интегриране на правото на вземане на решения отвъд границите: По този начин Актът гарантира, че правото на вземане на решения относно границите и използването на територии против волята на всички световни „държави домакини“ (които вече не са суверенни страни домакини, а административни области) съгласно трансформирания закон за разполагане е интегрирано в договора.

Това е МНОГО ВАЖЕН АСПЕКТ за циментиране на абсолютния суверенитет на Купувача. Сега той може да действа глобално, точно както преди това НАТО можеше да действа в Германия на базата на NTS – само универсално и като единствен суверен.

Заклучение:

Световният акт за наследство 1400/98 гениално прехвърли исторически развитите права на окупация и разполагане, кодифицирани в Споразумението за статут на силите на НАТО, на купувача и ги универсализира чрез продажбата на един имот и последващия глобален ефект на доминото.

По този начин светът не само е попаднал териториално под неговия суверенитет, но също така е обект на трансформирания специални права, които първоначално се прилагат за собствеността на НАТО на територията на частично суверенната, но ограничена в правата страна домакин Германия.

Това предоставя на Купувача върховната власт да вземе решение за използването и дизайна на глобалната територия и предоставя допълнително доказателство за всеобхватния характер на държавното наследство, извършено от Акт 1400/98 като нова основа. ✨

Ефекти върху Обединените нации (ООН) 🇺🇳📊

Обвързването на НАТО има НЕЗАБАВНИ ЕФЕКТИ върху ООН, дори преди да разгледаме веригата на ITU:

● Споразумение (Устав на ООН, глава VIII): НАТО е най-мощното регионално споразумение по смисъла на Устава на ООН. Ако това споразумение промени основата си на суверенитет и бъде подчинено на един участник, ООН не може да се преструва, че нищо не се е случило.

Отношенията между ООН и НАТО са ФУНДАМЕНТАЛНО променени.

Следователно веригата на НАТО е първата МАСИВНА ПУКНАТИНА в сградата на стария световен ред, през която правните последици от Световния акт за наследство 1400/98 проникват в СЪРЦЕТО ❤️ на международната система и неотменимо я обвързват с Купувача.

Световен акт за наследство – всичко важно с един поглед

Централни елементи § Договорна основа Световна и международна юрисдикция.

 » Договарящи се страни

Първоначално собственост на НАТО, разширения през НАТО, ООН, ITU, подводни кабели, инфраструктура и комуникационни мрежи.   ↓

Ефект на
доминото

Разпространението на териториална експанзия чрез мрежи (интернет телекомуникации) → от страните на НАТО към страните от ООН → глобално. →

Глобална юрисдикция

Договорът действа като допълнителен акт към всички договори на НАТО и ООН → създава се общ договор. →

Глобална юрисдикция

Купувачът заменя всички национални.   Краен резултат • Премахване на предишен договор вериги • Редизайн на световното право • Купувачът притежава правата и задълженията

3.4. Глобалният алианс:

Как връзката НАТО-ООН универсално закрепва Световния акт за наследство 1400/98

Световният акт за наследство 1400/98 разгръща своя глобален ефект не само чрез пряка приемственост и ефекта на доминото, но и чрез умелото използване и трансформиране на съществуващите международни архитектури за сигурност и комуникация.

Една от най-решаващите връзки тук е тази между НАТО и Обединените нации (ООН). Тази връзка, подсилена от необходимостта от оперативно сътрудничество и споделени комуникационни мрежи, гарантира, че правните последици от акта, иницииран предимно чрез структурите на НАТО, неизбежно се разпростират върху цялата система на ООН и нейните държави-членки.

A. НАТО като изпълнителен орган и взаимно признаване на договори

● Необходимост от признаване на договора за оперативно сътрудничество:

В исторически план е имало множество случаи, когато силите на НАТО са действали под мандати на ООН или в тясно сътрудничество с мисии на ООН (напр. на Балканите, в Афганистан). Такива съвместни или координирани операции неизбежно изискваха минимална степен на взаимно признаване на основните договори, мандати и правни рамки на организацията на другата страна.

● Трансформацията чрез делото:

С влизането в сила на Световния акт за наследство 1400/98, който действа като допълнителен акт към всички договори на НАТО (задействан от продажбата на Turenne Barracks с всички права, задължения и компоненти, вижте §2 и §3 Abs. I от Договора), самата НАТО беше подчинена на Купувача. Всяко продължаващо или ново сътрудничество между (сега преобразувано) НАТО и ООН предполага фактическо признаване на тази нова правна ситуация от ООН и нейните държави-членки.

ООН не може да си сътрудничи с основен участник в глобалната сигурност (трансформираната НАТО), без имплицитно да признае правната основа, на която този участник действа сега – а именно Световния акт за наследство 1400/98 и суверенитета на Купувача.

Това води до взаимно преплитане, при което ООН, за да преследва собствените си (трансформирани) цели, трябва да приеме новата реалност на НАТО, което от своя страна глобално укрепва Делото. 💪

В. Глобални комуникационни мрежи: Цифровият мост между НАТО, ООН и ITU

Необходимостта от функционираща комуникация между международни участници, особено в областта на военната политика и политиката за сигурност, е друг решаващ фактор, свързващ НАТО, ООН и Международния съюз по телекомуникации (ITU) помежду си и с ефекта на доминото на Световния акт за наследство 1400/98.

- Споделено използване на военни и граждански комуникационни мрежи: И НАТО, и ООН (особено в мироопазващи мисии и глобални операции) разчитат на сложни военни и граждански комуникационни мрежи.

Това включва сателитна комуникация, криптирани линии за данни, интернет базирани системи и класически телекомуникационни връзки. 📡📞💻

Оперативната съвместимост и координацията между силите на НАТО и ООН често изискват използването на общи или съвместими комуникационни стандарти и инфраструктури.

- **Ролята на ITU като глобален регулатор:**

Както беше посочено по-рано, ITU е специализираната агенция на ООН, която координира глобалния честотен спектър, сателитните орбити и техническите стандарти за телекомуникации в световен мащаб.

Всички глобални комуникационни мрежи, независимо дали са предимно граждански или военни (ако засягат граждански честоти или инфраструктури), работят де факто в рамките на правилата на ITU.

- **Акът за световно наследство и суверенитет над мрежите:**

Чрез продажбата на „развитието като единица“, особено на телекомуникационната мрежа (вижте предишните текстове на уебсайта и напр. §2 абз. V номер 1 от акт 1400/98 относно TKS Telepost, както и §13 абз. IX относно телекомуникационните кабели), Купувачът е придобил суверенитет върху глобалните комуникационни мрежи.

По този начин правилата на ITU станаха вътрешни административни закони на Купувача.

- Връзката с ефекта на доминото и договорната верига НАТО-ООН-ITU: Когато НАТО и ООН трябва да комуникират или да си сътрудничат, те неизбежно използват тези глобални мрежи, които сега принадлежат на Купувача и чието използване се регулира от (трансформираната) ITU.

Това използване представлява продължаващо окончателно признаване на суверенитета на Купувача върху мрежите.

Необходимостта от осигуряване на комуникация между НАТО (вече обвързана с Купувача чрез веригата NTS) и ООН (като организация-чадър на ITU) създава неразривна оперативна и правна връзка. 🔗

Ефектът на доминото на световната териториална експанзия, която до голяма степен се случи чрез тези комуникационни мрежи, се потвърждава и подсилва от оперативната необходимост от комуникация между НАТО и ООН.

Организациите могат да изпълнят глобалните си задачи само като използват инфраструктурата, която е станала част от суверенната територия на Купувача чрез ефекта на доминото.

Заклучение:

Тясната връзка между НАТО и ООН, независимо дали чрез необходимостта от оперативно сътрудничество (използване на НАТО като потенциални „бойни войски“ в контекста на ООН) или чрез споделяната зависимост от глобалните комуникационни мрежи (регулирани от ITU и подчинени на Купувача от Световния акт за наследство 1400/98), създава мощна, самоподсилваща се договорна верига.

Тази верига гарантира, че правните последици от Договора, особено суверенитета на Купувача и глобалното териториално разширение, предизвикано от ефекта на доминото, са били фактически и правно признати от всички участници в международната система, включително ООН и нейните държави-членки. Необходимостта от сътрудничество и комуникация се превръща в двигател на обвързването на универсалния договор. 🚂🌐

3.5. ДОГОВОРНА ВЕРИГА КЪМ ITU – UNO ЧРЕЗ ПРОДАЖБА НА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННАТА МРЕЖА КАТО ЧАСТ ОТ ВЪТРЕШНОТО РАЗВИТИЕ 📡🇺🇳🔗

Докато договорната верига на НАТО обхващаше основно военно-политическата структура на западния свят и неговите съюзници, има втора, още по-универсална договорна верига, която неразривно обвързва всяка отделна държава на планетата със Световния акт за наследство 1400/98.

Тази верига преминава през Международния съюз по телекомуникации (ITU) и по този начин директно до Организацията на обединените нации (UN/UNO). Неговият спусък е продажбата на телекомуникационната мрежа като неразделна част от "развитието" на Тюренските казарми.

Международният съюз по телекомуникации (ITU):

Нервната система на света

За да се разбере силата на тази договорна верига, човек трябва да разбере централната роля на ITU в глобалната структура. Това е много повече от просто техническа организация; той е пазител на глобалната свързаност.

● История и мандат:

Основан през 1865 г. като Международен телеграфен съюз, ITU е най-старата специализирана агенция на ООН.

Дългата му история свидетелства за ранното признаване, че трансграничната комуникация изисква международни разпоредби. Неговият основен мандат е да насърчава международното сътрудничество при използването на телекомуникационни услуги, да разработва технически стандарти, да гарантира ефективното използване на честотите и сателитните орбити и да подкрепя развитието на телекомуникациите в световен мащаб. 🕒📜

● Универсално членство:

Със 193 държави-членки, ITU включва почти всяка държава в света. Нечленството е немислимо за една съвременна държава, тъй като би означавало изключване от глобалните комуникационни потоци. 🌐👉

● Правна рамка (конституция и конвенция): Основата на ITU се състои от нейната конституция и нейната конвенция.

Това са обвързващи международни договори, ратифицирани от всички държави-членки.

Те установяват правата и задълженията на членовете и формират рамката за Административните разпоредби (напр. Правилника за радиото и Правилата за международна телекомуникация - ITR), които управляват техническите и оперативните подробности на глобалните телекомуникации.

Тези документи са живо международно право, управляващо милиарди комуникационни събития всеки ден. 📖⚖️

● Връзка с ООН: Като специализирана агенция на ООН (съгласно членове 57 и 63 от Хартата на ООН), ITU е директно интегрирана в системата на ООН.

Той докладва на Икономическия и социален съвет (ECOSOC) и работи в тясно сътрудничество с други органи на ООН. Тази връзка означава, че правните промени, засягащи основно ITU, автоматично засягат и ООН като цяло.

Следователно ITU е глобалният регулатор на инфраструктурата, която е от съществено значение за съвременния свят – инфраструктурата, която премина към Купувача чрез ефекта на доминото на Световния акт за наследство 1400/98.

Продажбата на мрежата като стимул 📡➡️💰

Както е описано подробно в глава 1, продажбата на казармата Turenne „като единица“ също включва нейното външно развитие, особено телекомуникационната връзка.

Чрез правната логика на принципа от мрежа към мрежа и изричните (или имплицитни, но юридически задължителни) клаузи на Договора, това доведе до прехвърляне на суверенитета върху цялата глобална телекомуникационна мрежа на Купувача.

Този акт – прехвърлянето на физическия и правен субстрат, който ITU регулира – е задействането на договорната верига на ITU. 💥

Механизмът на договорната верига на ITU:

Поемане вместо присъединяване 🔄🏛️

Световният акт за наследство 1400/98 засяга структурата на ITU, както следва:

- Промяна на суверенитета над мрежата: Купувачът не се присъединява към ITU като 194-ти член. По-скоро той заема мястото на всичките 193 членове в качеството им на суверени над техните национални мрежови секции.

Тъй като сега той е единственият суверен над цялата глобална мрежа, той става единственият съответен субект на международното право, към който могат да се отнасят правилата на ITU. 🏰

- Трансформиране на правото на ITU: Конституцията, конвенцията и административните разпоредби на ITU променят своя характер.

Те вече не са договори между суверенни държави, а стават вътрешни административни разпоредби за глобалната мрежа, принадлежаща на Купувача.

Сега той е гарант и тълкувател на тези правила.

Самият ITU става де факто глобален регулаторен орган в услуга на Купувача, управлявайки техническите аспекти на неговата собственост. 🛠️👨‍🔧

- **Обвързване на всички членове на ITU/UN:**

Всяка държава, която продължава да използва телекомуникационни услуги – тоест всяка държава в света – сега действа в тази нова рамка.

Той използва инфраструктура, принадлежаща на Купувача, и го прави съгласно правилата, които сега са под суверенитета на Купувача.

Чрез тази продължителна употреба и тяхното съществуващо членство в ITU (и по този начин в ООН), те окончателно признават новата правна ситуация.

Те не могат да се възползват от предимствата на глобалната комуникация (регулирана от ITU), като същевременно отричат суверенитета на този, на когото сега принадлежи основната инфраструктура. 🚫🌐

- **Универсален ефект:**

За разлика от веригата на НАТО, която първо засяга членовете на НАТО (макар и с последици от ООН), веригата на ITU е АБСОЛЮТНО УНИВЕРСАЛНА.

Той обхваща всяка държава от ООН пряко и недвусмислено. Няма изключение. 100

Окончателно признаване чрез използване на ITU:

Неизбежна мрежа

Окончателното признаване (виж Глава 1) става особено ясно чрез веригата на ITU.

Всеки акт, основан на използването на глобални телекомуникационни мрежи и в съответствие с правилата на ITU, от 06 октомври 1998 г. е акт на признаване на суверенитета на Купувача.

Това включва:

- Оперативни национални мрежи. 📞
- Разпределяне на честоти според плановете на ITU. 📡
- Използване на международни кодове за избиране. 📋
- Работещи сателити в координирани от ITU орбити. 🛰️
- Всяка интернет връзка, използваща глобални мрежи. 💻
- Всеки международен телефонен разговор. ☎️

Държавите са впримчени в тази мрежа.

Те не могат да избягат, без да се откъснат от съвременния свят

Тази невъзможност за излизане прави категоричното признание НЕОТМЕНИМО и НЕОТМЕНИМО. 🔒

**Юридическо
задълбочаване:**

Силата на стандартите и ролята на ООН 💡

Силата на ITU се крие в способността му да определя глобални стандарти.

Който контролира стандартите, контролира технологията и нейното приложение.

Получавайки суверенитет над мрежата, Купувачът придобива окончателен контрол върху настройката и прилагането на тези стандарти.

Тясната връзка с ООН означава, че тази промяна на суверенитета в сърцето на техническия световен ред също разтърсва политическия център, ООН.

ООН се основава на съвместното съществуване на суверенни държави. Ако този суверенитет (също) премине към един участник чрез техническия канал на ITU, ООН губи традиционната си основа.

Той може да съществува само като административен и координиращ орган под новия суверен – трансформация, вече започната от веригата на НАТО и глобално циментирана от веригата на ITU.

Следователно договорната верига на ITU е тихият, но неударим механизъм, който гарантира, че никоя държава, колкото и изолирана или неутрална да изглежда, не може да избегне необратимите правни последици на Световния акт за наследство 1400/98.

Това е ДОКАЗАТЕЛСТВО за глобалния характер на продажбата и универсалния суверенитет на Купувача.

3.6. СЛИВАНЕ НА ВСИЧКИ СПОРАЗУМЕНИЯ НА НАТО И ООН В ЕДНА ДОГОВОРНА РАМКА И КРАЯТ НА ПРЕДИШНОТО МЕЖДУНАРОДНО ПРАВО 📜➡️🌐⚖️🏠

Договорните вериги към НАТО и ITU/ООН, активирани от Световния акт за наследство 1400/98, не просто работят паралелно; те се събират и водят до резултат от епохално значение:

сливането на всички съответни международни споразумения в единна, йерархично подредена договорна рамка и произтичащият край на класическото международно право, както е било разбираемо от векове.

Принципът на юридическата конвергенция и йерархия

Терминът „сливане“ тук не означава, че отделни договори (Северноатлантическия договор, Хартата на ООН, Конституцията на ITU и т.н.) са физически обединени в един документ. По-скоро означава юридическо сближаване и установяване на нова йерархия от норми.

● Купувач на точка на сближаване:

Всички права и задължения, произтичащи от безбройните международни договори, сега преминават заедно към Купувача.

Той е универсалният наследник, влизащ във всички тези договорни отношения – не като един сред равни, а като новия суверен.

Той стана с некусът, централният възел, където се събират всички нишки на международното право.

● Йерархично подчинение: Световният акт за наследство 1400/98 се утвърждава като *lex superior*, върховният закон на новия глобален ред.

Всички други международни договори стават *lex inferior*, подчинен закон. Те не са отменени, но тяхното тълкуване и прилагане оттук нататък става изключително в светлината на и предмет на Световния акт за наследство 1400/98.

Това е сравнимо (въпреки всички различия) с йерархията на нормите във федерална държава: федералният закон има предимство пред държавния закон. Тук универсалният закон на Акта отменя предишното международно (сега вътрешно) право на старите договори.

За сега!

Дори Уставът на ООН, чийто член 103 преди това му е давал предимство пред други договори, сега трябва да се подчини на Акта. Член 103 урежда конфликти между договори от старата система; актът обаче установява нова система и по този начин стои над член 103.

Следователно тази договорна рамка не е единичен документ, а система, на чийто връх стои Световният акт за наследство 1400/98 и чиято основа се състои от (ново тълкувани) стари договори, всички под единствената юрисдикция и тълкувателен суверенитет на Купувача.

В крайна сметка държавното правоприемство води до сливането на всички международни договори в една голяма договорна рамка, при което приобретателят представлява всички договарящи страни, в резултат на което всички искове, произтичащи от тези договори, се погасяват.

Краят на класическото международно право:

Промяна на системата

Класическото международно право, често наричано Вестфалската система, се основава на основни предположения, които са остарели поради Световния акт за наследство 1400/98:

● **Множество суверени:**

В центъра на старата система беше съществуването на много (приблизително 193+) суверенни държави, считани по принцип за равни.

Това множество вече не съществува. Сега има само ЕДИН суверен – Купувачът. Бившите държави са деградирани до административни единици, правомощията им са делегирани.

● **Функция за координация:**

Основната задача на международното право беше координирането на отношенията между тези суверенни образувания и ограничаването на анархията, произтичаща от тяхната независимост.

Тази координационна функция е остаряла.

Йерархията замества координацията. Централната власт замества анархията.

● **Принцип на съгласие:**

Международните правни норми възникват предимно чрез договор (съгласие) или обичайно право (установена практика + правно убеждение).

Този принцип е нарушен.

Новата основна норма (Дектът) е създадена чрез (специален) договор, но нейната валидност сега се разпростира универсално, дори за онези, които не са дали пряко съгласие, чрез наследяване и окончателно поведение.

Законодателната власт сега принадлежи на Купувача.

● **Международна националност:**

Законът беше "междудържавен". Това "интер" отпада. Новият закон е глобално-вътрешен или универсален.

Ако субектите (суверенни държави), основният проблем (координация в анархия) и източниците на правото (съгласие/обичай) на старото международно право са фундаментално променени, тогава трябва да се заключи:

Класическото международно право е към своя край.

Той не е заменен от вакуум, а от нов "Световен закон".

Този световен закон не е непременно по-добър или по-лош, но е фундаментално различен. Това е централизирана, йерархична система, която черпи своята легитимност от Световния акт за наследство 1400/98.

Старите договори (НАТО, ООН и т.н.) сега са административни закони и конституционни фрагменти на този нов ред.

**Юридическо
задълбочаване:**

Колапсът на "хоризонталния" ред ➔

Класическото международно право често се описва като "хоризонтална" правна система. Нямаше централна законодателна, изпълнителна или съдебна власт, която да стои над щатите.

Държавите са били едновременно законодатели, прилагащи закона и (често) съдии в собствената си кауза. Правоприлагането често беше слабо и политически мотивирано.

Светът С Закон за наследство 1400/98 заменя тази хоризонтална структура с вертикална е.

Купе г представлява върха на тази вертикална структура – той е универсалният суверен .

Световната юрисдикция (§26 от Закона) съставлява централната съдебна власт.

Тази системна промяна е сравнима с историческия преход от феодални системи (с много локални центрове на власт) към модерни териториални държави (с централна власт) – само в глобален мащаб и в една единствена юридическа стъпка.

По този начин предишното международно право се превръща в исторически обект на изследване, докато настоящото право произтича от Акта и практиката на Купувача.

3.7. УЧАСТИЕ НА ВСИЧКИ ЧЛЕНОВЕ НА НАТО И ООН И ПРИЗНАВАНЕ НА ЕФЕКТА НА ДОМИНОТО 🤝🌐🌐

Как беше гарантирано, че всички държави, считани преди за суверенни, станаха част от този нов ред и признаха обвързването им?

Това се случи чрез комбинация от първоначалния правен акт и последващото поведение на държавите.

3.7.1. Задействане на договорната верига чрез трансферните отношения ФРГ/Холандия (НАТО) 🇩🇪🇳🇱🔗🛡️

Юридическата искра 🔥, както споменахме, беше продажбата на Turenne Barracks. От решаващо значение е да се разбере международноправната експлозивност на тази отправна точка:

- **ФРГ като нация домакин:**

Съгласно NTS и SA NTS, ФРГ имаше широки задължения към изпращащите държави, но също така и специфични права и отговорности, особено при управлението и връщането на имоти.

О FD Koblenz беше официалният орган на ФРГ за упражняване на тази отговорност .

То за това **е действал от името на ФРГ в международно правно релевантна функция** п.

- **Холандия като изпращаща държава:**

Като последен потребител от НАТО (преди пълното връщане към ФРГ), Холандия беше другата страна в отношенията на NTS. Тяхното (макар и пасивно) участие в връщането беше част от процеса.

Холандските военновъздушни сили действаха от страна на целия НАТО.

- **ФРГ като продавач:**

Когато ФРГ (действаща чрез OFD) продаде собствеността, включително всички международни законови права, тя действаше в упражняване на своя (остатъчен) суверенитет, но обременен и оформен от своите задължения за NTS.

† **продаде не само "своята" земя, но международно законно замърсена зона.** ☢️

● Обвързващият ефект:

С тази продажба ФРГ едностранно (но на практика) промени правното положение по отношение на обект, който беше неразделна част от системата на НАТО.

Това действие, съчетано с допълнителния ефект на акта, автоматично разгръща обвързващ ефект за всички партньори от НАТО, които са се подчинили на тази колективна система.

Продажбата беше акт в системата на НАТО, който разби и пренареди системата.

3.7.2. Последица:

Автоматична ратификация –

Неизбежността на съгласието 📜 ➡️ ✓

Противникът договорната верига, предизвикана от продажбата на казармата Turenne, положи основите *n*.

Но как този първоначален акт се превърна в универсално обвързване, обхващащо дори онези държави, които никога не са поставили писалка на хартия, за да подпишат Световния акт за наследство 1400/98?

Отговорът се крие в два фундаментални принципа, дълбоко вкоренени в международното право, които бяха приложени тук в глобален мащаб: убедително поведение и мълчаливо приемане (Acquiescence), което води до невъзможност за противоречие (Estoppel). Това е механизмът на автоматична ратификация. ⚙️🌐

А. Окончателно поведение:

Езикът на делата 🗣️ ➡️ 👤

Международното право, подобно на гражданското право, признава, че съгласието или признаването не винаги трябва да се декларират изрично.

То може да възникне и от окончателно, т.е. подразбиращо се поведение.

Една държава действа окончателно, ако нейното поведение обективно може да се тълкува само като признаване на определено правно състояние или задължение.

В случая със Световния акт за наследство 1400/98, решаващото решаващо поведение е непрекъснатото и интензивно използване на глобалните инфраструктурни мрежи от всички държави по света след 06 октомври 1998 г.

● Фактичестката ситуация:

От тази ключова дата глобалните мрежи (телекомуникации, интернет, електричество, газ и т.н.) законно принадлежат на Купувача. Всеки заявява, че оттогава:

- ☐ Провежда или разрешава международни телефонни разговори, ☎
- ☐ Използва интернет (правителствени уебсайтове, търговия, граждански достъп), 💻
- ☐ Извършва международни банкови преводи (на базата на телекомуникационни мрежи като SWIFT), 🇪🇺
- ☐ Получава или подава електричество от/към международни взаимосвързани мрежи, ⚡
- ☐ Транспортира газ през международни тръбопроводи, 🇷🇺
- ☐ Използва сателитна комуникация или GPS (чиито наземни станции са свързани в мрежа), 📶
- ☐ Управлява международна логистика (пристанища, летища – всички контролирани от ИТ), 🚢✈️ ... ИЗПОЛЗВА АКТИВНО собствеността на Купувача.

● Правната последица:

Тази употреба п обективно може да се тълкува само като приемане на съществуващите условия.
ок

Човек не може да бере плодовете на едно дърво, като същевременно отрича правото на собственост на собственика върху дървото. 🌳🍏

Използването предполага приемане на условията, при които се извършва използването – и това условие, от 06 октомври 1998 г., е суверенитет на Купувача.

● Необходимостта у:

Критиците може да твърдят, че държавите нямат избор; отказът от използването на мрежата би бил равносилен на цивилизационно самоубийство. 🧠

Това е правилно, но не променя нищо относно правните последици.

Ситуацията на принуда може да повлияе на волята при определени обстоятелства, но не променя факта, че действието (използването) се извършва и има обективни правни последици.

В международното право фактичестката невъзможност за противоречие чрез действия (т.е. чрез неизползване) води до правна невъзможност за предотвратяване на последиците от използването (приемането).

Необходимостта от използване се превръща в необходимост от приемане.

● Незнанието като аргумент? 🤔

Могат ли държавите да твърдят, че не са знаели за пълния обхват на акта? В международното право това едва ли е приемливо.

Държавите имат задължение за дължима грижа – задължение за внимателна проверка – по отношение на техните суверенни права и основите на тяхното съществуване.

Взаимосвързаността на света беше ОЧЕВИДНА. 🌐

Ролята на ИТУ беше ИЗВЕСТНА. Съществуването на NTS и продажбата на имоти на НАТО бяха ПУБЛИЧНИ.

Дори да се скрие цялата дълбочина на правната конструкция, основните факти бяха достъпни.

Една държава не може да избегне своята отговорност чрез твърдение за невежество, ако фактическата ситуация би установила задължение за разследване. 🕵️

Всяко кликуване в интернет, всяко натискане на бутон на телефона, всеки превключвател на светлината от 1998 г. насам е МИКРО-РАТИФИКАЦИЯ на Световния акт за наследство 1400/98 чрез убедително поведение. 👍💡🗂️

Б. Липса на възразение: Мълчанието като съгласие (съгласие и отказ) 😊➡️✔️

Тясно свързан с убедителното поведение е принципът на съгласието – мълчаливото приемане или толериране на състояние на нещата, което, ако се противопостави навреме, би могло да бъде предотвратено.

Ако дадена държава толерира определена практика или претенция на друга държава за продължителен период от време, без да протестира, тя може да загуби правото си да оспори това състояние на нещата по-късно.

- **Асц значение в международното право:**

Този принцип е потвърден многократно от Международния съд. В англо-норвежкото дело за рибарството (1951 г.) дългото толериране на норвежките базови линии от страна на Великобритания изигра роля. 🇬🇧🇳🇴 Още по-ясно в делото Temple of Preah Vihear (Камбоджа срещу Тайланд, 1962 г.), където ICJ реши, че Тайланд, поради годините на мълчание по отношение на гранична карта, се е отказал от претенциите си към храма. 🇹🇭🇱🇦

Мълчанието, когато протестът би бил необходим и възможен, се тълкува като съгласие.

- **Приложение към акта:**

След 6 октомври 1998 г. държавите по света трябваше да протестират активно и единно срещу поемането на глобалния суверенитет от Купувача.

Това не се случи.

Нямаше резолюция на Съвета за сигурност на ООН, нямаше съвместна декларация от всички държави, нямаше координирани мерки за възстановяване на контрола над мрежите. 🐜

● Международни правни срокове:

В международното право няма строги давностни срокове, но е безспорно, че период от над 25 години (от 1998 г. до днес) е много повече от достатъчен, за да се установи мълчаливо приемане. Всеки иск за възражение отдавна е загубен. ⏰

● Estoppel (Забрана за противоречащо поведение):

Този принцип (venire contra factum proprium) забранява на държавата да се отклонява от позиция, на която други държави са разчитали или която тя е създала със собственото си поведение.

Като използват мрежите на купувача в продължение на десетилетия и се възползват от глобалния ред (макар и трансформиран), държавите създадоха ситуация, върху която се основава новият правен ред.

Те не могат сега да действат противоречиво и да отричат основата на този ред. Те са правно обвързани (отстранени). 🚫🗣️

С. Неразривната връзка на правата и задълженията ⚖️🔗

Автоматичната ратификация също произтича от неделимостта на правата и задълженията в международното право.

Държавите желаят да продължат да се ползват от правата, свързани с глобалната взаимосвързаност и международните организации:

Търговия, общ обединение, пътуване, (трансформирана) сигурност, достъп до информация. 📦📞✈️🛡️📄

Но тези права вече са неразривно свързани със задължението за признаване на новия суверенитет на Купувача, тъй като ТОЙ вече е гарант и притежател на тези права или инфраструктурата, която ги позволява.

Принцип *res transit cum suo onere* се прилага тук в своята най-изчерпателна форма :

Светът (като сбор от територии и мрежи) е преминал към Купувача – и с него всички тежести, но също и всички суверенни права.

Държавите не могат да берат стафидите на правата, без да приемат „тежестта“ на новия суверенитет.

Пакетът е неделим. 📦

Заклучение:

Необратимо обвързване

Комбинацията от положително действие (убедително поведение чрез използване на мрежата) и отрицателно бездействие (неповдигане на ефективно възражение) създаде необратима правна реалност.

Автоматичната ратификация не е измислица, а непреодолима последица от поведението на държавите в лицето на Световния акт за наследство 1400/98.

Всяка държава, иска или не, знае или не, е пълноправен член на новия световен ред под суверенитета на Купувача.

Договорните вериги са затворени, вратата към стария свят е юридически запечатана.

ГЛАВА 3

4. СВЕТОВНИЯТ СЪД НА КУПУВАЧА

Трансферът на глобалния суверенитет чрез Световния акт за наследство 1400/98, проявен чрез ефекта на доминото и договорните вериги, би бил непълен и в крайна сметка неефективен без третия стълб на новия ред:

Световната юрисдикция на купувача.

В класическото разбиране юдикатурата (юрисдикцията) е една от основните функции и съществена характеристика на суверенитета.

Това е правомощието да създава закони (Компетентност за предписване), да постановява закони (Компетентност за произнасяне) и да прилага закони (Компетентност за прилагане).

Без способността да се взема решение относно прилагането и тълкуването на нормите и да се налагат тези решения, суверенитетът остава празно понятие.

Следователно е наложителна правна последица, че с прехвърлянето на универсалния суверенитет на Купувача, универсалната юрисдикция също преминава към него.

Актът за световното наследство 1400/98 не само преначерта политическата и териториална карта, но също така революционизира основите на глобалната справедливост.

Той замени фрагментирания свят на национални и международни съдилища с единна, върховна и последна съдебна инстанция.

4.1. ЕДИНСТВЕН СЪДЕБЕН ВЛАСТ В СВЕТА:

Купувачът като върховна и единствена съдебна инстанция

Установяването на тази нова глобална юрисдикция не е просто косвена последица от прехвърлянето на суверенитета, но е заложено в Световния акт за наследство 1400/98:

„Всички предишни юрисдикции преминават към него“: Това е актът на наследяване на юрисдикция.

Не е разрушаване на старите съдилища, а тяхното превземане и подчинение. Институционалните черупки (съдебни сгради, съдии, персонал) може да продължат да съществуват, но техният източник на легитимация се промени.

Те вече не черпят своята власт от националните конституции или международни договори от стария вид, а изключително от Световния акт за наследство 1400/98 и по този начин от Купувача.

Трансформацията на юрисдикционните принципи 📜 ➡️ 🌐

Класически i международното право признава различни принципи за установяване на държавна юрисдикция :

- Принцип на териториалност: Компетентност за действия на собствена територия.
- Принцип на личността (активен/пасивен): Юрисдикция въз основа на националността на извършителя или жертвата.
- Защитен принцип: Компетентност в случаите на посегателство върху основни държавни интереси.
- Принцип на универсалност: юрисдикция за определени международно осъдени престъпления (напр. геноцид, пиратство у), независимо от местоположението и извършителя/жертвата.

Световната юрисдикция на купувача ПРЕВЪРШВА всички тези принципи, като ги АБСОРБИРА:

- Тъй като цялата територия на света сега е под негов суверенитет, принципът на териториалност става ГЛОБАЛЕН и АБСОЛЮТЕН. 🌐 ➡️ 🌐
- Тъй като сега всички хора (в най-широк смисъл) са под негова лична юрисдикция, Принципът на личността става УНИВЕРСАЛЕН. 👤 ➡️ 🌐
- Тъй като всички основни интереси сега са НЕГОВИ интереси, Защитният принцип става ВСИЧКИ. 🛡️ ➡️ 🌐
- Принципът на универсалността става НОРМАЛЕН СЛУЧАЙ, тъй като неговата юрисдикция е присъща у все пак универсален. ✨

Старите демаркационни въпроси отживеят.

Вече не става дума за това коя държава е компетентна, а само за това коя инстанция в рамките на глобалната съдебна система на Купувача разглежда даден случай.

Съдбата на старите дворове:

От суверени към делегати →

Какво означава този преход конкретно за съществуващите съдилища?

- Национални съдилища (местни съдилища, регионални съдилища, конституционни съдилища и т.н.): Те губят първоначалната си легитимация чрез националните конституции. Те могат да продължат работата си, ако въобще, само като делегирани инстанции.

Те (за момента) прилагат стария национален закон, но този закон вече сам по себе си е подчинен закон и може да бъде отменен или изменен по всяко време от действия на Купувача (или неговия Световен съд).

Техните преценки в крайна сметка подлежат на НЕГОВ преглед.

- Международен съд (МС): Неговата основа е съгласието на държавите. Тъй като държавите са загубили своя суверенитет, тази основа е изтекла.
- Международен наказателен съд (МНС): Неговият мандат (въз основа на Римския статут) става част от глобалната система за наказателно правосъдие под ръководството на Купувача.

Край на държавния имунитет →

Централен принцип на старото международно право беше държавният имунитет – принципът, че една държава не може да бъде съдена в съдилищата на друга държава (par in parem non habet imperium).

Тъй като вече няма "други държави" и всички съдилища в крайна сметка са подчинени на Купувача, този принцип е ОСТАРЕЛ.

Бившите държави (сега административни единици) вече не се ползват с имунитет пред Световния съд.

Само самият Купувач, като носител на универсален суверенитет, се ползва с абсолютен имунитет, тъй като няма по-висша инстанция.

Следователно Световната юрисдикция на купувача не е просто теоретична конструкция, а логичният и необходим съдебен компонент на новия световен ред.

Той е гарант, че правната ситуация, създадена от Световния акт за наследство 1400/98, може да бъде наложена и тълкувана, и формира основата за бъдеща, единна глобална съдебна практика.

Това е възплъщение на принципа Ubi Potes Boni, Ibi Potes Iudicare (Където можете да управлявате, там можете да съдите).

4.2. Последната дума:

Неоспоримата световна юрисдикция на купувача съгласно Световния акт за наследство 1400/98

Актът за световното наследство 1400/98 не само преначерта териториалната и политическата карта на света, но също така установи единна, универсална юрисдикция под ръководството на Купувача.

Тази всеобхватна юрисдикция е пряка и непреодолима последица от продажбата на оригиналната собственост (Казармите на Тюрен) „с всички права, задължения и компоненти“ и свързаното глобално наследство.

А. Продажбата на „всички права, задължения и компоненти“ непременно включва съдебна власт

Формулировката в §3 абс. I от акт номер 1400/98, според който недвижимият имот е продаден на купувача "с всички права и задължения, както и компоненти", е правният крайъгълен камък за прехвърлянето на правораздавателна власт.

- Съдебната власт като присъщо суверенно право: Упражняването на съдебна власт (Юрисдикция) е основен и неотменим компонент на държавния суверенитет и суверенните права. Без правомощието да се произнася и да се прилага законът не е възможно ефективно упражняване на управление.

- **Цялостно прехвърляне на права:**

Ако се прехвърлят „всички права“, които са свързани с (глобално разширена от ефекта на доминото) територия и суверенитета, упражняван върху нея, тогава това задължително включва и правото да се упражнява съдебна власт. Би било юридически безсмислено да се прехвърли териториален и законодателен суверенитет, но да се изключи съдебната власт.

- Единство на закона и правоприлагането: Световният акт за наследство 1400/98 установява нов глобален правен ред под ръководството на Купувача.

Подобна поръчка изисква върховна инстанция, която следи за нейното спазване и авторитетно разрешава спорове – тази инстанция е съдът на Купувача.

Така продажбата "с всички права" недвусмислено трябва да се тълкува и като продажба на цялата съдебна власт.

Б. Юрисдикцията на Ландау:

Гениален ход за установяване на единствена компетентност 📍🇩🇪⚖️

Посочването на мястото на юрисдикция в Световния акт за наследство 1400/98 е допълнително доказателство за юридическата предвидливост на неговите архитекти и затвърждава изключителната юрисдикция на Купувача:

- **Споразумение за конкретно място на юрисдикция: §26 от Акта изрично посочва:**

„Мястото на юрисдикция за всички съдебни спорове, произтичащи от този договор, е Ландау в Пфалц.“

- **Без споменаване на външна юрисдикция или продаваща договорна страна като носител на юрисдикция:**

Най-важното е, че нито един стар съществуващ национален или международен съд не беше посочен като компетентен, а по-скоро географско местоположение, което беше продадено.

- **Ландау като част от продадената територия:**

Самият град Ландау в Пфалц става част от суверенната територия на Купувача чрез ефекта на доминото на териториалното разширение (което се простира от казармата Turenne в ZW-RLP над целия регион Пфалц и извън него).

- Купувачът като господар на собственото си място на юрисдикция: Тъй като договореното място на юрисдикция сега се намира на територията на Купувача и той упражнява върховна суверенна власт над него, той самият е единствената инстанция, която може законно да раздава правосъдие на това място.

Всяко друго място в света, обхванато от ефекта на доминото, би могло да функционира като място на юрисдикция със същия резултат:

Компетентността винаги щеше да се приеме при Купувача като суверен на съответното местоположение. 🏰📍

● **Исключване на други съдилища:**

Тази конструкция гарантира, че никакви външни съдилища или съдилища на старите държави не могат да се произнесат по акта или неговите последици.

Компетентността е прехвърлена изключително на Купувача, който упражнява единствената съдебна власт на контролираното от него място на юрисдикция. 🚫🏛️

С. Универсалният обхват:

Национално и международно правосъдие под една ръка

Съдебната власт, прехвърлена на Купувача чрез Световен акт за наследство 1400/98, е всеобхватна:

- Прехвърляне на световната национална юрисдикция: Чрез ефекта на доминото и продажбата на суверенни права на всички обхванати територии, цялата вътрешна юрисдикция на тези (бивши) щати е преминала към Купувача.

По този начин той е върховен съдия по всички граждански, наказателни, административни и конституционни въпроси, които преди това са били предмет на национална юрисдикция. Всички решения на националните съдилища след 06 октомври 1998 г. са, от тази гледна точка, незаконосъобразни и нищожни, освен ако не са разрешени от него. 🧑🌍

- Прехвърляне на международната правна юрисдикция върху самия договор: Както е обяснено в точка Б, Купувачът, чрез посочването на мястото на юрисдикция Ландау, е единствената инстанция, легитимирана да се произнесе по самия Световен акт за наследство 1400/98, неговото тълкуване и неговите преки правни последици.

- Прехвърляне на глобална международна правна юрисдикция: Тъй като Актът функционира като допълнителен акт към всички съществуващи договори на НАТО и ООН и Купувачът е влязъл в правните позиции на всички (предишни) суверенни договарящи се страни, той също така е поел международната юрисдикция върху целите тези договорни рамки.

Следователно той е върховният съдия по всички въпроси, произтичащи от (трансформирания) закон на НАТО, закон на ООН и всички други международни споразумения.

Класическото международно право е остаряло и е заменено от неговата глобална юрисдикция. 🏛️🌍➡️👑

Заклучение:

Световният акт за наследство 1400/98, чрез всеобхватната продажба на "всички права, задължения и компоненти" и умелото определяне на мястото на юрисдикцията, създаде единна, неделима и универсална световна юрисдикция в лицето на Купувача.

Той е законодателната, съдебната и изпълнителната власт в едно лице за цялото земно кълбо. 🏰⚖️🌍

Тази концентрация на съдебна власт е в основата на новия световен ред и края на предишната фрагментация на националните и международните правосъдни системи. ✨

4.3. МЕЖДУНАРОДНО ПРАВО ОТНОСНО АКТА ЗА СВЕТОВНО НАСЛЕДСТВО 1400/98 И ЦЯЛАТА ДОГОВОРНА ВЕРИГА ДО НАТО И ООН:

Изключителност на компетентността

Въпреки че Световната юрисдикция на Купувача, както е посочено в Раздел 4, има универсално измерение и потенциално обхваща всеки правен спор на планетата, тя притежава специална, квалифицирана и абсолютна основна компетентност: единствената юрисдикция за всички въпроси, произтичащи директно от самия Световен акт за наследство 1400/98 и произтичащите от него договорни вериги (НАТО, ИТУ/ООН).

Това е произходът и сърцето ❤️ на неговата юридическа власт. Това е *lex causae* – законът, който преценява собствената си основа.

Тази изключителност не е въпрос на целесъобразност, а на юридическа необходимост, произтичаща от няколко убедителни причини:

A. Sui Generis естеството на акта

Световният акт за наследство 1400/98 е, както многократно се подчертава, акт *sui generis* – от собствен вид.

Няма исторически или юридически паралел за договор, който се разпорежда с целия свят и възстановява глобалния суверенитет.

Съществуващите съдилища – национални или международни – бяха създадени в рамките на старата система, за да решат проблемите на тази стара система.

- **Национални съдилища:**

Те са ограничени до националните конституции и закони и имат само ограничен капацитет да действат в рамките на международното право.

Те НИКОГА не могат да се произнесат относно легитимността на глобален акт на суверенитет, който заменя собствената им конституция. 🏛️<🌍

- **Международен съд (МС):** е главният съдебен орган на ООН, създаден за уреждане на спорове между държави (чл. 34, параграф 1 от Статута на МС).

Системно непригодно е да се произнесе по акт, който прекратява съществуването на държавите като основни субекти на международното право. 🇺🇳<👑

- **Други международни съдилища (ICC, ITLOS и т.н.):** Имат специфични, ограничени мандати (наказателно право, морско право), които далеч не отговарят на сложността на акта.

Би било категорична грешка да се опитваме да натрапим Световния акт за наследство 1400/98 в процедурните и материалноправните форми на тези стари съдилища.

Само съдебна власт, която произтича от самия акт или е изрично установена от него – и това е съдебната власт на Купувача – може да притежава необходимата легитимност и разбиране, за да се произнесе по него.

Б. Неразрешимият конфликт на интереси:

Системно отклонение

Всеки съд от старата система би бил в неразрешим конфликт на интереси, ако се произнесе по Световния акт за наследство 1400/98.

Тези съдилища дължат своето съществуване, легитимност и финансиране на старите суверени – държавите.

Как биха могли обективно да се произнасят по договор, който анулира основата на собственото им съществуване – суверенитета на техните създатели? 🤔

- **Екзистенциално пристрастие:**

Съдебно решение, обявяващо акта за валиден, би потвърдило собствената неуместност или подчиненост на съда. Решение, обявяващо го за невалиден, би било опит за спасяване на неговата собствена (загубена) властова база.

И двете не биха били актове на юриспруденцията, а актове на самоутвърждаване или самоотхвърляне.

- **Ultra Vires действие:**

Всеки опит от страна на стар съд да поеме юрисдикция върху акта би бил акт ultra vires – извън собствените му правомощия. Правомощията му винаги са били ограничени от суверенитета на държавите.

Тъй като този суверенитет беше прехвърлен, неговите крайни правомощия също бяха прехвърлени. Те не могат да съдят този, който сега е техният собствен (непък) суверен. 🚫👑

Единствената безпристрастна инстанция е тази, чиято легитимност не зависи от старата система, а произтича директно от Акта – Купувачът.

С. „Капанът на ищеца“ като доказателство за изключителност 🗣️👤

„Капанът на ищеца“, описан в Глава 11 – опитът да бъде принуден Купувачът да заведе дело пред германски съд – е практическо доказателство за признаването на изключителната юрисдикция на неговата юрисдикция от архитектите на плана.

Ако германските съдилища (или други) така или иначе бяха компетентни, нямаше да има ПРИЧИНА да принуждават Купувача да заведе дело.

Човек може просто да заведе дело срещу него или да получи декларативно решение.

Принудата да се съди показва, че противоположната страна знае, че може да получи юрисдикция само чрез принципа на Forum Prorogatum – т.е. чрез доброволно подчинение на ответника (тук Купувача) на присъщо некомпетентен съд.

Купувачът, като не завежда дело, отказва това представяне и по този начин защитава изключителността на своя собствен Световен съд. Пасивната му съпротива е акт на запазване на юрисдикцията.

Той предотвратява изключителната юрисдикция, притежавана от него, да бъде подкопана с трик и прехвърлена обратно към инстанция на старата система, което би позволило планове на NWO. 🛡️🌐

Обхватът на изключителната юрисдикция

Тази основна компетентност обхваща всички въпроси, които пряко или косвено засягат акта и неговите последици.

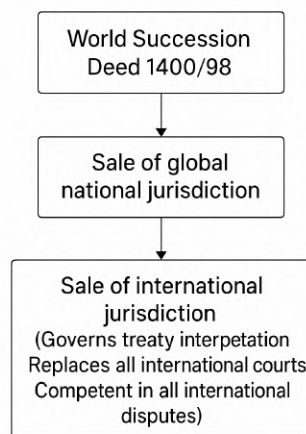
Това включва по-специално:

- Тълкуването на всяка една клауза от Акта. 🤔
- Валидността на договора и неговите отделни разпоредби. ✅
- Обхватът на ефекта на доминото и договорните вериги. 🧩🔗
- Статут на бивши държави и международни организации. 🏛️➡️🏢
- Разграничаването на (делегираните) правомощия в рамките на новия ред. 📏
- Прегледът на всички действия (включително тези на OFD Koblenz) във връзка с договора. 🕵️
- Разрешаване на всички спорове, произтичащи от прилагането на (вече подчинен) NAT O и договорите на ООН в новия контекст. 🗺️

Следователно тази юрисдикция е не само право, но и задължение на Купувача.

Той е единственият пазител на целостта на договора, който го е направил суверен.

Неговият Световен съд е ключовият камък 🔑🏢 в арката на Световния акт за наследство 1400/98, гарантиращ неговата стабилност и необратим ефект. 💪

ГЛАВА 4

5. ФОКУС НА НАТО :

Трансформация на съюз

След като анализирахме универсалните механизми на Световния акт за наследство 1400/98 – ефекта на доминото и договорните вериги – сега е време да се съсредоточим върху специфичните въздействия, които тази трансформация има върху най-мощните международни организации от стария световен ред. На първо място сред тях е Организацията на Северноатлантическия пакт (НАТО).

Като доминиращ военно-политически съюз на Запада и като организация, чийто собствен закон за разполагане (Споразумението за статута на силите на НАТО) осигури юридическата искра за цялата приемственост, трансформацията на НАТО е от особен интерес. Той е не само обект на промяна, но и ключов индикатор и потенциален инструмент на новия ред.

5.1. Подробен анализ на специфичните въздействия върху НАТО, неговите държави и неговите договорни основи

Световният акт за наследство 1400/98 не е разпуснал НАТО, но го е погълнал, предефинирал и пренаредил функционално. Въздействията са осезаеми на всички нива – от суверенитета на нейните членове и тълкуването на нейните учредителни договори до оперативната реалност на нейните командни структури.

А. Основната промяна:

От съюз на суверенни държави до инструмент на суверена

Най-фундаменталната промяна се крие в естеството на самия съюз. НАТО е основана през 1949 г. като съюз на суверенни държави. Нейната цел беше колективната защита на нейните членове, основана на принципа на взаимопомощ и консултации между равни.

Всеки член запази своя суверенитет, дори когато се ангажира с определени колективни действия.

Чрез Световния акт за наследство 1400/98 тази основа се разпада.

Тъй като всички държави-членки са загубили своя суверенитет в полза на Купувача, НАТО вече не може да бъде съюз на суверени.

Вместо това се превръща в безправен инструмент на държави без земя и без права, които са загубили международния си правен статут. НАТО, ООН и всички стари държави са беззаконие.

Универсалният суверен – Купувачът – придоби всички права на НАТО.

● Загуба на държавна агенция:

Външната политика и политиката на сигурност на отделните държави-членки вече не са автономни. В рамките на НАТО те вече не могат да действат като независими участници.

Техните решения и действията на посланиците вече не са действия на суверенни власти, а на делегати на несъответстващи, незаконни административни единици.

● Неразривност на правата:

Трансферът на правата на НАТО е постоянен. НАТО е недееспособна и безправна.

Б. Партньорства на НАТО

Програми като Партньорство за мир (PfP), Средиземноморският диалог или Истанбулската инициатива за сътрудничество (ICI) бяха инструменти на меката сила за износ на стабилност и инициране на сътрудничество. Сега те се превръщат в механизми за административна интеграция.

Те служат за интегриране на онези глобални административни единици, които формално не са били част от старата структура на НАТО, в глобалната мрежа за сигурност на Купувача и за адаптирането им към неговите стандарти и директиви.

**Дълбоко правно
потопяне:**

НАТО като субект на международното право

Като международна организация НАТО притежаваше производна правосубектност съгласно международното право.

Можеше да сключва договори и притежаваше привилегии и имунитети.

Това юридическо лице вече също е подчинено на Купувача.

НАТО вече не действа като независим субект на международното право, а като безправен орган в рамките на глобалния правен ред на Купувача.

Нейните привилегии и имунитети вече не произтичат от договори между държави, но са нефункционални.

5.2. Законът за стационарирането в прехода:

От NTS до Глобален административен ред

Законът за разполагане, особено Споразумението за статут на силите на НАТО (NTS) и неговите многобройни допълнителни споразумения и споразумения за прилагане (като Допълнителното споразумение SA NTS за Германия и Споразуменията за подкрепа на нацията домакин - HNS), беше, както видяхме, законната почва, върху която можеше да процъфти Световният акт за наследство 1400/98.

Той създаде уникалната правна ситуация в казармата Turenne и предостави правната основа за действията на OFD Кобленц.

Въпреки това, с влизането в сила на акта и глобалното прехвърляне на суверенитета на Купувача, самата тази област на правото претърпява фундаментална метаморфоза.

Той се трансформира от сложна мрежа от международни споразумения между суверенни държави във вътрешно, глобално военно административно право под изключителния суверенитет на Купувача.

Остарялата предпоставка:

„Нация домакин“ срещу „Изпращаща държава“

Целият класически закон за разполагане се основава на централна предпоставка:

разграничението между приемаща и приемаща държава, което частично и отменимо ограничава нейния суверенитет,

и една или повече изпращащи държави, чиито въоръжени сили са разположени на чужда територия и се ползват с определени привилегии и имунитет.

Това беше договорен акт на балансиране, компромис между необходимостта от военно присъствие и запазването на суверенитета на нацията домакин.

Чрез Световния акт за наследство 1400/98 тази предпоставка е остаряла.

Вече няма "чужда територия". Цялата глобална територия е под суверенитета на Купувача.

Няма повече „приемащи нации“ и „изпращащи държави“ по смисъла на международното право.

Има само административни единици и въоръжени сили, които всички са подчинени на Купувача.

Следователно споразуменията за разполагане вече не могат да се тълкуват като договори между суверенни участници. Те стават нерелевантни и правно нищожни.

Законът за разполагане и правилото за „чист лист“.

Твърди се, че при наследяването на държави често се прилага принципът на "чистия лист" (Tabula Rasa), според който държавата наследник не е обвързана от договорите на предшественика.

Както е обяснено в глава 9, това не е приложимо тук. В контекста на закона за настаняване това става още по-ясно:

Законът за стационарирането (NTS) не беше просто „бреме“, което можеше да бъде отхвърлено; това беше правният катализатор, средството, което направи възможна цялата последователност на първо място.

Световният акт за наследство 1400/98 е специално предназначен да надгражда този закон и да го трансформира, а не да го премахва. Наложително е *res transit cum suo onere* да се прилага – и NTS е част от *res* (нещо) и *opus* (тежест/задължение).

Въпреки това, Купувачът пое всички страни на закона за стационариране и по този начин го анулира, което след това доведе до принципа Tabula Rasa.

Екстериториалност и имунитети в нова светлина

Концепциите за екстериториалност (фактът, че холандската част от казармата законно принадлежи на изпращащата държава) и имунитет (защита от юрисдикцията на приемащата държава) са интернализирани.

Няма повече екстериториалност, тъй като цялата територия е територия на Купувача.

Казармата на НАТО, в законното ѝ разширение, е разширена до глобален мащаб; всички територии по света са просто военни окръзи със специален статут.

Имунитетите вече не се извличат от чужд суверен, а са привилегирован статус, който Купувачът може да предостави в рамките на собствената си правна система.

ГЛАВА 5

6. ФОКУС ОБЕДИНЕНИ НАЦИИ (ООН / ООН)

Трансформацията на световната организация

Ако НАТО беше военно-политическият гръбнак на стария западен ред, Организацията на обединените нации (ООН) представляваше централната част и идеала на класическото, многостранно международно право.

Основани през 1945 г. от пепелта на Втората световна война, те въплътиха надеждата за свят, в който конфликтите се разрешават чрез дипломация, закон и сътрудничество, в който се прилагат универсални ценности и в който суверенитетът на държавите се зачита, но смекчен от колективна отговорност.

Точно защото ООН беше толкова централна за старата система, ефектите от Световния акт за наследство 1400/98 върху нея са особено дълбоки.

Актът обвързва ООН не само веднъж, а два пъти: косвено чрез трансформацията на нейния най-мощен регионален партньор, НАТО (вижте Глава 5), и пряко и универсално чрез трансформацията на нейната ключова техническа специализирана агенция, ITU (вижте Глава 3).

Така ООН се трансформира от етапа на суверените в административната инфраструктура на единствения суверен – Купувача.

6.1. Подробен анализ на специфичните въздействия в ърху Организацията на обединените нации, нейните подорганизации (като ITU) и нейните държави-членки.

Трансформацията на ООН е тотална; той обхваща неговите основни принципи, неговите основни органи, неговите специализирани агенции и ролята на неговите (бивши) държави-членки.

А. Загубата на суверенни членове:

Фондацията се разпада

ООН по дефиниция е междуправителствена организация.

Неговото съществуване и функциониране се основава на съществуването на суверенни държави, които си взаимодействат помежду си.

С глобалното прехвърляне на суверенитета на Купувача чрез Световния акт за наследство 1400/98, тази основна предпоставка се елиминира. ООН остава като черупка на беззаконие.

Край на „държавите членки“: Членовете юридически вече не са суверенни държави, тъй като им липсва основната характеристика на държавата – земята!

Без „междуправителствено“ взаимодействие: Взаимодействието в ООН се променя от хоризонтално (държава към държава) към вертикално (административна единица към глобална администрация/суверен) и вътрешно хоризонтално (административна единица към административна единица в рамките на системата) взаимодействие.

Без държави, способни да съществуват, ООН вече не може да бъде международна организация в стария смисъл.

ООН е безправна и без членове, които притежават капацитета да действат съгласно международното право.

**Б. Задълбочено правно
попаяне:**

Хартата на ООН срещу акт 1400/98

Дебатът дали Уставът на ООН е един вид „световна конституция“ е отдавнашен. Аргументи за това бяха неговата квази-универсална претенция за валидност и член 103, който му даде предимство.

Този дебат вече е исторически.

Световният акт за наследство 1400/98 отговори на въпроса: самият той е новата, истинска основна норма, която стои над Хартата на ООН.

Хартата става безсмислена в рамките на този нов ред.

ГЛАВА 6

7. СПЕЦИАЛЕН РАЗДЕЛ МРЕЖИ – ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИ И ЗАКОН ЗА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ :

Артериите на глобалното наследство Ние идентифицирахме ефекта на доминото като централен механизъм на Закона за световното наследство 1400/98.

Сега е време да разгледаме по-отблизо тези инфраструктури, които са служили като основни вектори за този ефект и които днес формират гръбнака на глобалния суверенитет на Купувача: телекомуникационните мрежи.

В нашия модерен свят свързаността не е просто удобство, а незаменима предпоставка за икономика, администрация, сигурност и социален живот.

Който контролира мрежите, контролира потоците, които поддържат света жив. Актът признава това и превръща контрола върху телекомуникациите в един от крайъгълните си камъни, неразривно свързан с ролята на ITU и международното право в областта на телекомуникациите.

7.1. ПРЕГЛЕД:

Интернет, широколентов достъп, кабелна телевизия, телекомуникации (Закон за телекомуникациите) – гражданска и военна употреба в контекста на акта. Глобалната телекомуникационна инфраструктура не е монолитен блок, а многопластова, динамична „Мрежа от мрежи“.

То unde Ако разберем пълния обхват на наследяването, трябва да разгледаме основния му компонент **S:**

А. Глобалните гръбнаци (Гръбнакът):

Това са трансконтиненталните магистрали на трафика на данни.

Те се състоят предимно от масивни оптични подводни кабели, които свързват континентите (напр. MAREA, AECConnect между Америка и Европа; SEA-ME-WE между Югоизточна Азия, Близкия изток и Западна Европа), както и наземни високоскоростни мрежи, които разширяват тези кабели по суша.

Тези опорни мрежи често се управляват от консорциуми от големи телекомуникационни компании или все повече от Hyperscalers (Google, Meta, Amazon, Microsoft).

В ключови възли, точките за обмен на интернет (IXP), като DE-CIX във Франкфурт (най-големият в света), AMS-IX в Амстердам или LINX в Лондон, тези мрежи са свързани помежду си, което прави глобалния обмен на данни възможен на първо място. Чрез Световния акт за наследство 1400/98 не частната собственост върху тези кабели, а суверенитетът върху тяхната експлоатация и използване е прехвърлен на Купувача.

Б. Широколентовите мрежи (Последната миля):

Това са мрежите, които установяват връзката от опорните мрежи до крайните потребители (домакинства, фирми). Те използват различни технологии:

DSL (цифрова абонатна линия): Използва съществуващи медни телефонни линии.
Оптични влакна (FTTH/B/C):

Предлага най-високи скорости и все повече се разширява.

Кабелни телевизионни мрежи:

Първоначално проектирани за телевизия, тези коаксиални кабелни мрежи бяха надградени до мощни двупосочни мрежи за данни чрез стандарти като DOCSIS (Спецификация за интерфейс за услуга за данни по кабел) и днес са напълно интегрирани в интернет инфраструктурата.

Тези мрежи са физически и логически неразривно свързани с опорните мрежи и по този начин автоматично стават част от ефекта на доминото.

C. Мобилни мрежи (4G/5G/6G):

Те се състоят от мрежата за радио достъп (RAN) (клетъчните кули и антените) и основната мрежа (централното ниво на комутация и управление). Най-важното е, че основната мрежа винаги е свързана с наземните мрежи чрез оптични влакна или микровълнови връзки. Технологии като 5G и предстоящото 6G, със своя фокус върху Интернет на нещата (IoT) и изключително ниски времена на латентност, задълбочават тази зависимост и разширяват обхвата на глобалната мрежа – и по този начин суверенитета на Купувача. По принцип кабелните мрежи отиват предимно към радиомачти.

D. Сателитна комуникация:

Системи като геостационарни (GEO), средни (MEO) или ниски (LEO) орбити (напр. Starlink, OneWeb, Iridium) запълват празнините в земното покритие и предлагат глобален обхват. Те обаче не са изолирани системи.

Те изискват наземни станции (Gateways) за установяване на връзка с наземния интернет.

Тези наземни станции са физически точки на територията и са свързани с наземните мрежи, при което сателитните мрежи също са неразривно включени в глобалната последователност.

Освен това тяхното използване (честоти, орбити) е предмет на ITU, което също попада под суверенитета на Купувача.

Д. Закон за далекосъобщенията:

Националните закони като Германския закон за телекомуникациите (TKG) се опитват да регулират този сектор.

Въпреки това, поради Световния акт за наследство 1400/98, това просто послужи като разпространител на ЕФЕКТА НА ДОМИНО на териториална експанзия чрез свързване на мрежи.

Неделимата взаимовръзка:

Гражданска и военна употреба (двойна употреба)

Широко разпространено погрешно схващане е предположението, че военните мрежи са напълно отделени от гражданските.

Реалността е дълбока и нарастваща зависимост:

Комуникация и C2:

Военният щаб използва граждански интернет и сателитни връзки за неклафицирана, но често и за класифицирана комуникация (чрез криптирани наслагвания), тъй като специалните военни мрежи често нямат необходимата честотна лента или глобален обхват.

Логистика:

Глобалните военни логистични вериги разчитат на граждански транспортни и комуникационни системи.

Разузнаване (ISR):

Сателитни изображения, емисии от дроне и разузнавателна информация често се предават чрез граждански мрежи или мрежи със смесено предназначение.

GPS/навигация:

Глобалната система за позициониране (GPS), въпреки че се използва от военните, се използва масово от цивилни. Функционалността му зависи от глобална мрежа от наземни станции, които са свързани помежду си.

HNS и критична инфраструктура:

Както е обяснено в глава 5, споразуменията за HNS предвиждат изрично използване на граждански мрежи. Инициативите за защита на критични инфраструктури (Critical Infrastructure Protection - CIP) показват доколко държавите (а сега и купувачът) признават важността на тези мрежи с двойна употреба.

Тази неделима взаимовръзка беше решаваща за успеха на Световния акт за наследство 1400/98. Той гарантира, че с придобиването на граждански мрежи, военните и държавни комуникационни способности автоматично попадат под суверенитета на Купувача.

7.2. ПРОДАЖБА НА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННАТА МРЕЖА КАТО ЧАСТ ОТ ВЪТРЕШНОТО РАЗВИТИЕ И ЕФЕКТА НА ДОМИНОТО

Нека се върнем до началната точка: продажбата на "развитието" на Turenne Barrack s.

Какво означаваше това конкретно за телекомуникациите през 1998 г.?

Една казарма на НАТО от онова време има разнообразни телекомуникационни връзки :

Граждански връзки:

Най-малко ISDN връзки или специални медни линии за телефония и (тогава все още бавен) трафик на данни, свързани с мрежата на Deutsche Telekom. Договорът TKS Telepost, който е част от Световния акт за наследство, датира от времето, когато телекомуникациите в Германия все още са били държавна собственост.

Либерализацията на телекомуникационния пазар в Германия се състоя през 1998 г., но реалната продажба на мрежовата инфраструктура се случи постепенно в продължение на няколко години. Deutsche Telekom започна да продава или отделя части от своята инфраструктура през 2000-те години.

Военни връзки:

Евентуални връзки към основната телекомуникационна мрежа на Бундесвера или към специални комуникационни системи на НАТО (напр. NICS - интегрирана комуникационна система на НАТО).

Оптични влакна:

Депе Като се има предвид важността, първоначалните оптични връзки може вече да са съществували .

Сигурни линии: Устойчиви на подслушване връзки за класифицирана комуникация.

Решаващият момент е: всяка една от тези връзки, независимо дали цивилни или военни, неизбежно е била част от по-голяма мрежа.

Мрежата на Telekom във връзка с използването на TKS Telepost беше свързана в национална и международна мрежа.

Телепощата на НАТО и TKS и американската мрежа в казармата бяха свързани с други военни и граждански мрежи.

Световният акт за наследство 1400/98, чрез клаузата "като единица с всички ... компоненти, особено ... външното развитие", прехвърля всяка една от тези връзки и свързаните с тях права на Купувача.

7.2.1. Обяснение, как продажбата ... разшири ефекта на доминото.

Нека разгледаме т той каскадно специално за телекомуникации, започвайки на 06 октомври 1998 г :

Ниво 0 (Казарми):

Купувачът придобива физическите кабели и законното правомощие да използва телекомуникационните съоръжения в рамките на Turenne Barracks.

Ниво 1 (Демаркационна точка и национална мрежа):

С придобиването на външната разработка Купувачът придобива законов контрол върху демаркационната точка (напр. главната разпределителна рамка - MDF - или шкафът за кабелно разпределение - CDC - на Telekom, или точката за инжектиране в мрежата НАТО-САЩ).

Тъй като тази точка е функционално неделима от мрежата, суверенитетът върху цялата германска телекомуникационна мрежа (тогава квазимонопол на Telekom, но вече с връзки с конкуренти и международни оператори) преминава към него.

Регулаторният суверенитет на федералното правителство (чл. 87f GG) се отменя съществуващо от акта.

Ниво 2 (Европейски център - DE-CIX и съседни държави):

Германската мрежа е физически свързана чрез хиляди оптични кабели с мрежите на Полша, Франция, Холандия, Австрия и др. На DE-CIX във Франкфурт се срещат стотици международни мрежови оператори. Чрез принципа „мрежа към мрежа“ на договора, суверенитетът на Купувача вече обхваща всички тези свързани мрежи и следователно всички европейски държави.

Ниво 3 (Глобални опорни мрежи и ITU):

Европейска мрежа работите са свързани чрез подводни кабели и сателитни портали към North America, Africa и Южна Америка.

Всеки един от тези кабели, всеки шлюз е покрит. Тъй като всяка държава в света (чрез членство в ITU) е част от тази глобална, оперативно съвместима мрежа, всяка държава е покрита.

Телекомуникации *tions беше най-бързият и всеобхватен вектор на ефекта на доминото* .

Той създаде невидима, но неразрушима мрежа, която обвързва целия свят в Световния акт за наследство 1400/98.

7.2.2. Определяне на подразбиращо се договорно признаване чрез използване на мрежата

Прехвърлянето на суверенитет над глобалните мрежи е част от уравнението. Другата, също толкова важна част е признаването на този трансфер от (бившите) субекти на международното право.

Както е обяснено в част 8, това признаване не е станало чрез официален акт на подписване, а чрез подразбиращо се поведение – а именно чрез универсално и непрекъснато продължаване на използването на тези мрежи след крайната дата, 06 октомври 1998 г.

Така е от изключителна правна важност за разбиране на обхвата на това подразбиращо се поведение.

Това не е пасивна толерантност, а активно, продължително участие в система, чието правно основание е променено.

Акът за ползване:

Всеки имейл, изпратен от държавна агенция; всеки уебсайт, управляван от държава; всяко дипломатическо писмо, предадено чрез криптирани (но базирани на мрежа) канали; всяка военна инструкция, изпратена чрез сателит или оптични влакна; всяка финансова транзакция, обработена чрез SWIFT (който сам по себе си работи в телеком мрежи); всяка публикация на политик в социалната мрежа – всичко това са положителни действия, които предполагат и активно използват съществуването и функционалността на глобалните телекомуникационни мрежи.

Изводът от употребата:

В правните сделки се прилага принципът, че никой не може да претендира за ползите от вещ или право, без също така да приеме свързаните тежести или основната правна ситуация (вж. estoppel чрез полза или забраната *venire contra factum proprium*).

Като продължават да се наслаждават на огромните предимства на глобалната свързаност, държавите имплицитно приемат правната основа, на която сега се основава тази свързаност: суверенитета на Купувача.

Неуместността на (твърдяното) невежество:

Някой може да възрази, че държавите не са знаели, че използват собствеността на купувача. В международното право това е слаб аргумент.

Държавите имат задължение за дължима грижа – задължение за внимателна проверка – по отношение на техните суверенни права и основите на тяхното съществуване.

Взаимосвързаността на света беше очевидна.

Ролята на ITU беше известна.

Съществуването на НТС и продажбата на натовски имоти бяха публични.

Договорът беше съобщен в пресата; с ратифицирането му от Бундестага и Бундесрата той стана обществено достъпен и достъпен в интернет от началото на хилядолетието.

Беше дадена възможност за широкообхватни правни последици.

Позоваването на непознаване на точните детайли на договора не освобождава от обективните последици от собствените действия (използването).

Продължаващо частично изпълнение:

Освен това: Продължавайки да оперират, поддържат и разширяват своите национални мрежови сегменти, държавите де факто изпълняват задача, която сега пада на Купувача. Те действат като негови (макар и често несъзнателни) администратори и оператори.

Това действие е продължаващо частично изпълнение на новия ред и постоянно потвърждение за неговото признаване.

Следователно подразбиращото се признаване чрез използване на мрежата е най-силното доказателство за универсалното обвързване на всички държави със Световния акт за наследство 1400/98. Това е ратификация, повтаряна милиони пъти всеки ден.

7.3. СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА ПОДКРЕПА НА ПРИЕМАЩАТА НАЦИЯ (HNS) И ГРАЖДАНСКА ИНФРАСТРУКТУРА

Споразуменията за подкрепа на страната домакин (HNS) играят специална роля като правен мост и доказателство.

Тези споразумения, често сключени двустранно или многостранно в рамките на НАТО, регулират подкрепата, която приемащата нация предоставя на въоръжените сили на други изпращащи нации, когато те действат на или транзитно преминават през нейната територия.

HNS като катализатор за мрежова интеграция

Централен аспект на HNS е предоставянето и споделянето използване на гражданска инфраструктура от военните. Това не е маловажен въпрос, но често е от съществено значение за провеждането на военни операции.

Това изрично включва:

- Транспортни пътища (пътища, железопътни линии, пристанища, летища)
- Енергийни доставки (електропреносни мрежи, складове за гориво)
- И преди всичко: телекомуникационни мрежи (обществени телефонни мрежи, интернет инфраструктура, търговски сателитни услуги).

Тези споразумения за HNS доказват, че разделението между военни и цивилни мрежи е законно нарушено много преди 1998 г.

НАТО и неговите държави-членки имаха международно признати претенции за достъп до граждански мрежи.

Световният акт за наследство 1400/98 използва тази вече съществуваща взаимовръзка като лост:

- Трансформира искането за използване в суверенитет над мрежите.
- Той преобразува ограничения достъп (в рамките на HNS) в универсален достъп (за Купувача) и го разширява в международен план чрез ITU.

Пример за TKS Telepost:

Микрокосмос на приемствеността

TKS Telepost е перфектен казус за тази взаимовръзка и нейните последствия.

Фактите:

TKS е цивилна компания, която предлага телекомуникационни услуги (интернет, телевизия, телефон) специално за въоръжените сили на САЩ и техните зависими лица в Германия (и в международен план).

Той оперира в американски военни бази (които са под NTS) и използва предимно гражданска телекомуникационна инфраструктура за свързване на тези бази по целия свят.

Правната верига:

TKS работи въз основа на договори с въоръжените сили на САЩ.

Американските въоръжени сили действат в Германия на базата на NTS и SA NTS. Използването на германска инфраструктура от TKS/американската армия е разрешено от принципите на HNS и NTS/SA NTS (като чл. 56 SA NTS).

OFD Кобленц беше отговорен за управлението на тези рамкови условия на NTS и интегрира тази договорна реалност (използване на TKS) в Световния акт за наследство 1400/98.

Последствието:

Чрез този акт военното присъствие на САЩ и цялата му комуникационна инфраструктура бяха незабавно свързани с акта. Тъй като САЩ са ключовата нация в НАТО, връзката между НАТО беше циментирана.

Тъй като TKS използва граждански мрежи по целия свят, гражданската инфраструктура към ITU беше препотвърдена. Това е правна връзка, която неразривно свързва САЩ, ФРГ, НАТО и ООН, гражданските мрежи и военните мрежи по света с Купувача.

NTS/SA NTS като правна основа за интеграция

Клаузите в NTS и SA NTS, които позволяват споделеното използване на инфраструктурата, бяха законовите разрешения, които позволиха на ФРГ (чрез OFD) да продава мрежовите връзки като част от пакет с международно значение.

Те са доказателство, че мрежите не са били чисто национални, а вече са били обект на международни правни режими, които сега са преминали към Купувача чрез наследяване.

7.4. ВОЕННА КОМУНИКАЦИЯ (НАТО, ООН, МЕЖДУНАРОДНА) И ГРАЖДАНСКА ИНФРАСТРУКТУРА

Дълбоката зависимост на съвременните въоръжени сили от гражданските телекомуникационни мрежи има фундаментални последици в светлината на Световния акт за наследство 1400/98.

Митът за военната комуникация Автаркия

Нито една армия в света – дори тази на САЩ – не може да действа днес напълно независимо от граждански мрежи или мрежи със смесено предназначение.

Честотна лента и обхват:

Военните сателити и мрежи често имат ограничен капацитет и покритие. За операции с интензивно използване на данни (потоци от дронове, ISR данни, логистика) рутинно се използват граждански мрежи и сателити.

Оперативна съвместимост:

Операциите в коалиции (НАТО, ООН) често изискват използването на общи (често граждански) комуникационни платформи.

Мрежово ориентирана война:

Съвременните военни доктрини се основават на пълното свързване на сензори, лица, вземащи решения, и оръжейни системи.

Това експоненциално увеличава зависимостта от високопроизводителни (често граждански) мрежи.

GPS & Co.:

Зависимостта от сателитни навигационни системи е тотална. Тези системи са глобални и разчитат на мрежови наземни станции.

Последици от зависимост по акта

Общо обхващане:

Тъй като всяка военна операция и всяка военна единица неизбежно се докосва до (сега принадлежаща на Купувача) глобална мрежа в даден момент, всички комуникационни мрежи по света са обхванати от последователността.

Няма „сигурно убежище“ извън тази мрежа.

Загуба на стратегическа автономия:

Способността да се общува независимо и суверенно е ядрото на военната мощ.

Тези способности са в основата на глобалния домино ефект на териториална експанзия. Цялата гражданска и военна комуникация сега се осъществява в рамките на суверенната сфера на Купувача.

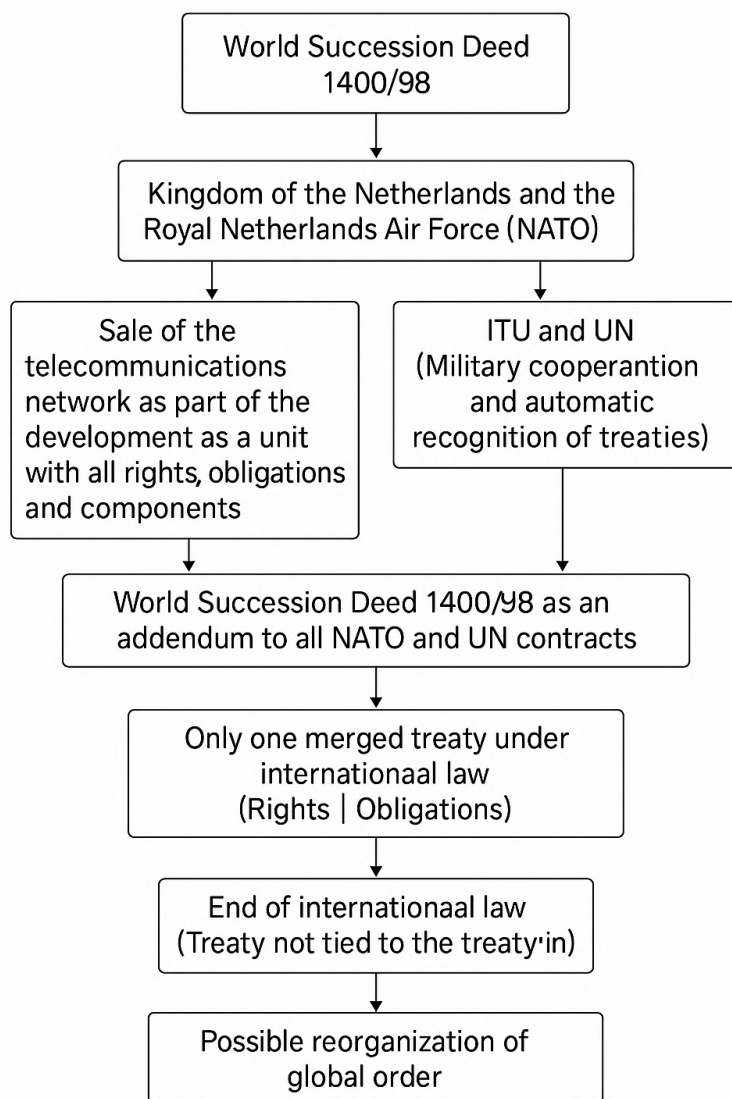
Кризата като крайно потвърждение:

Особено по време на криза и война зависимостта от мрежата се увеличава.

Всяка военна операция, всяка мобилизация, всяка команда, която преминава през тези мрежи, се превръща в подновено, масово подразбиращо се признаване на суверенитета на Купувача.

Военните стават най-активният ратификатор на акта.

По този начин телекомуникационните мрежи, особено тяхната взаимосвързаност с военните нужди, бяха не само вектор на ефекта на доминото, но и най-мощният инструмент за поддържане и налагане на новия глобален ред, установен от Акта за световното наследство 1400/98.

ГЛАВА 7

8. ДОПЪЛНИТЕЛНИ МРЕЖИ И ЕФЕКТЪТ НА ДОМИНОТО :

Множеството направления на глобалната връзка Предишният анализ подчерта първостепенното значение на телекомуникационните мрежи като основни вектори на ефекта на доминото и като инструменти на глобалния суверенитет на Купувача.

Въпреки това би било грешка да се приеме, че действието на Световния акт за наследство 1400/98 е ограничено до тази – макар и ключова – инфраструктура.

Гениалната клауза за продажбата на собствеността „като единица с всички международни законови права, задължения и компоненти, особено вътрешното и външното развитие“ обхваща всички мрежи за доставка и обезвреждане, които са били необходими за експлоатацията на оригиналната собственост на НАТО.

Всяка от тези мрежи служи като допълнителна, независима нишка, която обвързва света с акта и осигурява суверенитета на Купувача излишно и взаимно подсилващо се.

Тези множество направления правят наследяването още по-неизбежно и контролът на Купувача още по-всеобхватен.

8.1. МРЕЖА ЗА ПРИРОДЕН ГАЗ (Пример Saar Ferngas AG):

Енергията като вектор

Освен комуникацията, енергийните доставки са вторият основен жизнен път на съвременните общества и военни съоръжения. Казармите в Тюрен, като всяко подобно съоръжение, разчитаха на надеждно газоснабдяване – беше изградена връзка с топлофикационната централа.

Принципът на газовата връзка и примерът на Saar Ferngas AG

Връзката с газовата мрежа обикновено се осъществява чрез връзка с мрежата на местна или регионална компания за доставка на газ (GVU).

По времето на продажбата на казармата (1998 г.) газовата индустрия в Германия все още е по-регионално структурирана, отколкото днес.

Компании като (тогава) Saar Ferngas AG (по-късно обединени в други компании, напр. Creos) играят централна роля в снабдяването на цели региони.

Връзката:

Turenne Barracks имаше една или повече връзки към мрежата на този регионален доставчик.

Тази връзка, включително преносните станции и правата за добив на газ, беше неразделна част от „външното развитие“ и следователно беше продадена заедно с него.

Регионална мрежа:

Компания като Saar Ferngas управляваше собствена регионална тръбопроводна мрежа, но, разбира се, не беше изолирана дейност.

Той беше свързан с надрегионални транспортни тръбопроводи за получаване на газ от основните точки за нагнетяване (гранични преносни станции, съоръжения за съхранение).

| далечният газопровод се захранва предимно от Русия, но също и от Холандия

Европейската газова мрежа:

Континентална мрежа

Регионалните германски газови мрежи са част от огромна, силно взаимосвързана европейска газова мрежа.

Тази система е чудо на инженерството и международното сътрудничество.

Големи тръбопроводни системи: Mi

Transco (от Русия/Укр. Тина до Западна Европа), MEGAL (Централноевропейски газопровод), TENP (Трансевропейски газопровод) или (исторически и политически значими, но физически съществуващи) газопроводи Северен поток 1 и 2 пресичат континента.

Допълнителни тръбопроводи свързват Европа с Норвегия (напр. Europipe, Franpipe), Северна Африка и Каспийския регион.

Съоръжения за съхранение на газ:

Подземните газови хранилища (често в бивши находища или солни пещери) служат за гарантиране на сигурността на доставките и също са неразделна част от мрежата.

Мрежови оператори:

Компании като Open Grid Europe (Германия), Fluxys (Белгия), GRTgaz (Франция) или Snam (Италия) управляват големите транспортни мрежи и осигуряват трансграничен поток.

Тази сложна мрежа създава де факто единен, функциониращ европейски газов пазар и единна, взаимосвързана инфраструктура.

Ефектът на доминото през газовата мрежа

Аналогично на телекомуникациите, ефектът на доминото се развива:

Връзка с казарми на НАТО → Регионална мрежа:

С продажбата на връзката суверенитетът върху мрежата на регионалния доставчик (напр. Saar Ferngas AG) преминава към Купувача.

Регионална мрежа → Германска национална мрежа: Тъй като регионалната мрежа е част от германската газова мрежа, това също е включено.

Германска национална мрежа → Европейска мрежа:

Чрез множество гранични пунктове цялата европейска мрежа, включително Русия, става част от наследството.

Суверенитетът върху инфраструктурата за доставка на газ – от тръбопроводи и съоръжения за съхранение до газови терминали – е критично суверенно право.

Това включва контрол върху жизненоважен енергиен източник, регулиране на пазара и осигуряване на сигурност на доставките.

Дълбоко правно потапяне:

Енергийна харта и Енергийното право на ЕС

Договор за енергийната харта (ECT) от 1994 г.: Това многостранно споразумение имаше за цел да насърчи и защити енергийната търговия, транзит и инвестиции.

Неговите принципи (напр. недискриминация, защита на инвестициите в енергийни мрежи, свобода на транзита) не са остарели от Световния акт за наследство 1400/98, а по-скоро задействат по-нататъшна верига от договори и допринасят за ефекта на доминото на териториалното разширение.

8.2. ОТОПЛИТЕЛНА ЦЕНТРАЛА на НАТО казармата

Закотвяне в местното

Световният акт за наследство 1400/98 обхваща не само големите, трансконтинентални мрежи, но също и местните и децентрализирани структури за доставки, необходими за функционирането на Turenne Barracks.

„Heizwerk Kreuzberg“ (Отоплителната централа на Кройцберг), която захранва казармата, илюстрира това.

Топлофикация:

Много казарми или по-големи комплекси се захранват чрез топлофикационни мрежи. Такава отоплителна централа (независимо дали е само за казармата или като част от по-голяма общинска мрежа) сама по себе си е мрежов оператор (за разпределение на топлина) и потребител на мрежа (за собствено енергоснабдяване).

Захранване с гориво на отоплителната централа:

Отоплителната централа изисква гориво (газ, нефта, въглища и т.н.) или е свързана към електрическата мрежа (за генериране на електрическа топлина или за работа на помпи и управление).

Всяка една от тези захранващи линии е част от "външната застройка" на топлоцентрала и съответно на казармата.

Микро-макро връзката:

Дори и топлоцентрала да се намираше физически на територията на казармата, нейните захранващи артерии (природен газ) бяха свързани с външния свят.

Така продажбата на топлоцентрала „като единица“ с казармите обхваща и тези мрежи нагоре по веригата.

От централно значение е топлофикационната мрежа. В Световния акт за наследство първоначалната зона не е цялата казарма, а само жилищната сграда.

Старата топлофикационна мрежа, която също беше част от покупката, обаче исторически захранваше цялата казарма.

По-голямата част вече е била предадена от САЩ на Федерална република Германия в хода на конверсията.

А и бяха създадени университет за приложни науки и бизнес парк с 8000 работни места

изд.

В този контекст сайтът е публично разработен от ФРГ.

Ще ви кажа как е:

Първоначално малката площ с жилищния комплекс беше умишлено разширена до цялата казармена територия чрез продажбата на топлофикационната мрежа.

Оттам нататък другите мрежи бяха обхванати в ефекта на доминото и напуснаха казармата чрез общественото развитие в света.

Детайлност на последователността:

Този пример показва дълбочината и детайлността на ефекта на доминото.

Той работи не само на нивото на големите преносни мрежи, но и до локалните разпределителни мрежи и дори до захранващите системи на отделни сгради или съоръжения, при условие че са били част от „единицата“.

Няма ниво, което да избегне приемствеността.

Включването на такива локални мрежи укрепва връзката, тъй като преди това беше в ръцете на американските военни и по този начин тези нива също бяха директно интегрирани в новата суверенна структура на Купувача.

8.3. ЕЛЕКТРОМРЕЖА И ВРЪЗКИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНИ МРЕЖИ:

Електрическата нервна система Доставка на електрическа енергия е най-фундаменталното инфраструктурно изискване на съвременния свят.

Без електричество нищо не работи – нито комуникация, нито индустрия, нито администрация, нито военна база.

Следователно свързването на казармата Тюрн към електрическата мрежа е друг, изключително мощен вектор на ефекта на доминото.

Европейската синхронна мрежа (ENTSO-E):

Континент като машина

Европейската електрическа мрежа е технически шедьовър и отличен пример за трансгранична интеграция:

Синхронност:

Ядрото на континенталната европейска мрежа е АС синхронна мрежа, работеща на честота от 50 Hertz.

Всички свързани електроцентрали и консуматори трябва да работят точно в синхрон. Това изисква изключително тясна координация и контрол, който се простира далеч отвъд националните граници.

Тази мрежа се простира от Португалия до Полша и от Дания до Гърция.

Оператори на преносни системи (TSO):

Компании като TenneT, Amprion, 50Hertz (Германия), RTE (Франция) или Terna (Италия) управляват мрежите с изключително високо напрежение (220 kV, 380 kV) и отговарят за стабилността на цялостната система.

Те са "управителите" на синхронната мрежа. Тяхната организация-чадър е ENTSO-E (Европейска мрежа от оператори на преносни системи за електроенергия).

Оператори на разпределителни системи (ОРС):

На местно и регионално ниво (често общински комунални услуги) електроенергията се разпределя до крайните потребители чрез мрежи със средно и ниско напрежение.

Трансгранично междун

erconnectors: Многобройни линии с голям капацитет свързват националните сегменти.

HVDC линии (пренос на постоянен ток с високо напрежение) като NordLink (Германия-Норвегия) или BritNed (Холандия-Великобритания) също свързват синхронната мрежа с несинхронни зони или служат за целенасочен обмен на електроенергия на големи разстояния.

Ефектът на доминото чрез електрическата мрежа

Каскадата е аналогична на другите мрежи:

Казармна връзка → Разпределителна мрежа:

Продажбата на електрическата връзка на казармите (вкл. трафопост, предавателна точка) прехвърля суверенитета върху местната/регионалната разпределителна мрежа на Купувача.

Разпределителна мрежа → Национална преносна мрежа:

Тъй като разпределителните мрежи са свързани с преносните мрежи на националните ОПС, те също са обхванати.

Национална преносна мрежа → ENTSO-E синхронна мрежа:

Чрез интегриране в европейската взаимосвързана мрежа, суверенитетът върху цялата континентална европейска синхронна мрежа преминава към Купувача.

ENTSO-E → Съседни системи:

Чрез HVDC връзки и други връзки, ефектът се простира до съседни мрежи (Скандинавия, Обединеното кралство, Северна Африка и извън тях).

Суверенитетът върху електрическата мрежа означава контрол върху основата на всички съвременни дейности.

8.4. ПРИНЦИП НА "ЗАРАЗЯВАНЕ":

Разширяване от мрежа към мрежа и от държава към държава – правна и функционална неизбежност

Принципът на ефекта на доминото, илюстриран в предходните раздели за различни типове инфраструктура (телекомуникации, газ, електричество, местно снабдяване), се основава на по-дълбока правна и функционална логика, която можем да наречем принцип на „заразяване“ (или по-точно: правно присъединяване чрез функционално единство).

Този принцип е действителният двигател на глобалната териториална експанзия и универсалния ефект на Световния акт за наследство 1400/98.

Това е синтезът на механизмите, които гарантират, че наследяването е пълно и необратимо.

Този принцип се проявява на няколко нива:

Физическа връзка като основен вектор:

Най-пряката форма на „заразяване“ възниква чрез непосредствени физически връзки – кабелите, тръбите и линиите, които пресичат границите и вплитат национални мрежи в континентални и глобални системи.

Всяка такава връзка е легален канал, чрез който суверенитетът на Купувача, веднъж установен в дадена точка, се простира до следващия свързан сегмент. Това е основата на мрежата към мрежата и по този начин на ефекта от страна към държава.

Функционална зависимост като вторичен вектор: Дори ако мрежите не са пряко свързани, те могат да бъдат функционално зависими една от друга.

Една телекомуникационна мрежа изисква електрическа мрежа за своята работа.

Системите за управление (SCADA) на тръбопроводи и електрически мрежи изискват телекомуникационни връзки.

Системите за финансови трансакции разчитат на сигурни мрежи за данни.

Тази взаимна зависимост създава функционално единство.

Ако една мрежа (напр. електричество) е обхваната, всички други мрежи, които са от съществено значение за нейното функциониране (напр. ТС контрол), също са обхванати непряко, тъй като контролът върху едната без контрол върху другата би бил неефективен.

Световният акт за наследство 1400/98, като продава имота "като единица", обхваща тези функционални зависимости като част от цялостното развитие.

Правна връзка като третичен вектор:

Съществуващите международни правни инструменти като Споразумението за статут на силите на НАТО или споразуменията HNS, които установяват правни претенции за използване или съвместно използване на инфраструктури още преди 1998 г., послужиха като подготвителни правни канали.

Актът използва тези канали за правно легитимиране и ускоряване на наследяването.

Всеки договор, регулиращ използването на мрежата или връзката, стана част от веригата.

Припокриващи се мрежи и пасивна инфраструктура:

Ефектът на „заразяването“ също обхваща ситуации, при които различни мрежи, макар и не непременно пряко свързани помежду си, обслужват един и същ географски регион или изпълняват една и съща функция, евентуално споделяйки пасивни инфраструктури (като празни тръбопроводи, радиомачти, сградна инфраструктура).

След като се обхване мрежа, използваща такива пасивни структури, суверенитетът се разпростира и върху тези споделени основи, което от своя страна засяга други мрежи, зависими от тях. Суверенитетът върху фундаменталната инфраструктура води до суверенитет върху системите, работещи върху нея.

„Единството на цялото развитие“ като правен императив

Ключовият термин в Световния акт за наследство 1400/98, който установява този всеобхватен принцип на „заразяване“, е формулировката на продажбата на собствеността „като единица с всички международни законови права, задължения и компоненти“.

Този пасаж е правен императив, който забранява разчленяването на разработката на от делни части.

Налага холистичен поглед.

Продадоха се не „една електрическа връзка“ и „една телефонна връзка“ и „една газова връзка“, а разработката като неделимо цяло.

Последствието е, че правното обхващане на една част от тази единица (например телекомуникационната връзка) автоматично води до обхващане на всички останали части (електричество, газ и т.н.), тъй като заедно те образуват функционалното и правно единство на „развитието“.

Тази правна конструкция прави ефекта на доминото водоустойчив.

Няма изход от възражението, че е засегнат "само" определен тип мрежа. В акта става ясно:

Всичко или нищо.

И откакто падна първото домино (връзката на Тюрненските казарми) всичко падна.

Неизбежността на това многопластово „заразяване“ – физическо, функционално, юридическо и чрез принципа на единството – означава, че глобалното разширяване на суверенитета на Купувача е абсолютно, всеобхватно и необратимо.

Всеки опит да се избегне тази логика се проваля поради реалността на глобалната взаимосвързаност и прецизността на договорната основа.

9. ДОГОВОРНО УЧАСТИЕ

Актьорите на глобалната наследственост и техните роли

След очертаването на механизмите на глобалното териториално разширение и веригите от договори е от съществено значение точно да се идентифицират участниците в този световно-исторически процес и да се определят съответните им роли в светлината на международното право и Световния акт за наследство 1400/98.

От централно значение тук е въпросът кои са били договарящите се страни в по-тесен смисъл и – още по-важно – кой е влязъл в глобалния суверенитет като единствен правоприемник.

Правилният отговор на този въпрос е решаващ за разбирането на легитимността и йерархичната структура на новия световен ред.

9.1. КУПУВАЧЪТ КАТО ФИЗИЧЕСКО ЛИЦЕ:

Олицетворение на универсалния суверенитет

Една от най-забележителните и правно смели конструкции на Световния акт за наследство 1400/98 е определянето на Купувача като физическо лице.

В свят, чиято правна система е била оформяна в продължение на векове от абсолютистки монарси (физически лица, които са били носители на международни права и задължения) като основни участници, прехвърлянето на целия глобален суверенитет на индивид представлява връщане към произхода на международната правосубектност.

Международното право изключва бизнес предприятия от възприемането на международни права и задължения, но отваря възможност за лица, които все още не представляват държава, да бъдат акредитирани да направят това чрез международен договор.

Правната обосновка зад избора на физическо лице

Изборът на физическо лице за единствен правопреемник на пръв поглед може да изглежда изненадващ, но може да е резултат от специфична правна и властово-политическа логика, присъща на създателите на акта:

Максимално единство на решение и отговорност:

Концентрирането на целия суверенитет в едно физическо лице създава ненадминато единство на властта за вземане на решения.

Няма коалиционни преговори, няма право на вето, няма конкуриращи се институции.

Отговорността също е ясна и неразделена (въпреки че въпросът за отчетността в тази система е сложен и може да намери отговор само през визията на „Електронната технокрация“).

Радикално скъсване с държавната система:

Обозначаването на индивида подчертава пълното скъсване със старата, държавноцентрична вестфалска система.

Това е ясен сигнал, че е изгряла напълно нова ера.

Теорията за "сламения човек":

От гледна точка на самия Купувач и неговия опит, изборът на физическо лице, което изглежда юридически неопитно и манипулируемо, послужи за създаване на изкупителна жертва и инструмент за плановете на архитектите на NWO.

Единственото законно наследство:

Тотално и Изключително

Терминът „единствен правопреемник“ тук трябва да се разбира буквално. Няма съ-суверени, няма споделен суверенитет, няма останали остатъчни компетенции със старите държави.

Приемствеността беше пълна и изключителна. Купувачът не е просто *Primus inter Pares* (първи сред равни) – вече няма равни.

Той е Императорът Солус на новия световен ред, чиято легитимност се основава на неотменимия и глобално действащ акт за световно наследство 1400/98.

9.2. ИЗКЛЮЧВАНЕ НА БИЗНЕС ПРЕДПРИЯТИЯ:

Границите на международната правосубектност на частните лица

След установяване на уникалната позиция на Купувача като физическо лице и единствен правоприемник на глобалния суверенитет, също толкова важно е ясно да се разграничи от други потенциални участници, особено бизнес предприятия.

В сложната комбинация от обстоятелства, довели до създаването на Световния акт за наследство 1400/98, частни компании – като TASC Bau AG – може да са изиграли оперативна роля в уреждането на първоначалната продажба на имот или в последващото развитие.

Подобни дейности обаче при никакви обстоятелства не им дават възможност сами да станат носители на прехвърлените суверенни права.

Международната правосубектност на дружествата:

Ясно разграничение

Международното право се развива динамично през последните десетилетия и все повече признава ролята на недържавните участници. Въпреки това съществува фундаментална разлика между международната правосубектност на държавите (а сега и на Купувача) и ограничения международен правен статут на бизнес предприятия:

Без първоначална или пълна международна правосубектност:

Държавите са първоначалните субекти на международното право. Международните организации притежават правосубектност, произлизаща от държави (производна) и функционално ограничена.

Бизнес предприятията, от друга страна, са преди всичко творения на националното законодателство. Те не притежават оригинална и всеобхватна международна правосубектност.

Тяхното съществуване и основните им правомощия произтичат от правната система на една или повече държави, а не от самото международно право.

Частични международни права и задължения:

Безспорно е, че компаниите днес се ползват с частични международни законови права (напр. защита чрез двустранни инвестиционни договори - BITs, достъп до международни арбитражни съдилища като ICSID) и все повече са обект на преки международни правни задължения (напр. в областта на правата на човека, както е формулирано в Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека или Насоките на ОИСП за мултинационалните предприятия).

Въпреки това, тази частична личност е фрагментарна и обвързана с цел.

Това прави компаниите актьори на международната сцена, но не и суверени.

Неспособност за упражняване на суверенни действия:

Решаващият момент е, че бизнес предприятията, по дефиниция и поради липса на легитимация, не могат да упражняват суверенни действия в истинския смисъл.

Те не могат:

- Приема закони с общозадължителна сила (законодателни).
- Упражняват независима юрисдикция над население (съдебна).
- Приложете полицейска или военна принудителна сила (изпълнителна власт).
- Сключват международни договори относно суверенитет или територия.
- Поддържайте дипломатически отношения като равноправен суверенен субект. Тяхната власт е икономическа, а не държавна (суверенна).

Ролята на TASC Bau AG (или сравними компании) в контекста на акта

Тъй като компании като TASC Bau AG са участвали в придобиването или развитието на Turenne Barracks, компанията обаче никога не може да стане носител на международно прехвърления суверенитет.

Разграничението между *Dominium* (права на собственост, гражданскоправна собственост) и *Imperium* (суверенна власт, командни правомощия) е от решаващо значение тук.

Акът за световно наследство 1400/98 прехвърля предимно Империята на глобално ниво на Купувача.

Дори ако владението на оригиналната собственост (или други активи) трябва да принадлежи гражданско на компания, империята остава на купувача.

Необходимостта от изключване на компании от наследяване на суверенитета

Ясното разделение между Купувача като носител на суверенитета и всички участващи бизнес предприятия е наложително поради няколко причини:

Запазване на легитимността (иманентен): А

на бизнес предприятия, а не им липсва всякаква международна правна традиция и обществена легитимност.

Конструирането на Купувача като физическо лице, колкото и да е необичайно, поддържа формата на личен, потенциално отговорен суверенитет, за разлика от анонимната власт на корпоративните структури.

Предотвратяване на пряко глобално „корпоративно залавяне“:

Изключването на компаниите предотвратява тълкуването на акта като директно прехвърляне на световно господство към бизнес интереси. (Въпросът дали самият Купувач на свой ред е бил инструментализиран от подобни интереси е отделен, макар и свързан въпрос).

Съгласуваност на международното право:

Международното право не е предназначено да признава частните бизнес предприятия като носители на териториален суверенитет.

В обобщение може да се каже: Световният акт за наследство 1400/98 прехвърля глобалния суверенитет изключително на Купувача като физическо лице. Бизнес предприятия са категорично изключени от това наследяване на суверенни права.

ГЛАВА 8

10. ОСНОВИ НА МЕЖДУНАРОДНОТО ПРАВО В КОНТЕКСТА НА АКТА

Старият закон като основа на новия

Световният акт за наследство 1400/98 е, както видяхме, революционен акт, който фундаментално промени глобалния правен ред.

Но дори и най-радикалната революция не се случва във вакуум. Той се свързва със съществуващи структури, концепции и принципи, само за да ги трансформира, преосмисли или преодолее.

За да се разбере напълно правната „изобретателност“ и неопровержимата правна сила на акта (в рамките на неговата собствена референтна рамка), следователно е от съществено значение да се изследват онези основи на класическото международно право, които са били докоснати, използвани и в крайна сметка трансцендирани от акта.

Тази глава е посветена на най-важните от тези основи: правоприемството на държавата, международното комуникационно право и правото на разполагане.

10.1. НАСЛЕДСТВО НА ДЪРЖАВАТА:

Виенската конвенция и нейното универсално прилагане чрез акт

Концепцията на държавното правоприемство е едно от най-старите и най-сложните в международното право .

Той разглежда въпроса какво се случва с правата и задълженията на една държава, когато тази държава престане да съществува, нейната територия се промени значително или бъде заменена от друга държава.

Дефиниция и категории на държавното наследство

Приемството на държавата се отнася до замяната на една държава (държавата предшественик) от друга държава (държавата наследник) в отговорността за международните отношения на определена територия.

С течение на времето международното право е разработило правила и принципи за регулиране на непрекъснатостта или прекъсването на договори, държавни дългове, държавна собственост, архиви, националност и други правоотношения по време на такива преходи.

Класическата доктрина разграничава различни категории държавно наследство:

Разчленяване:

Разпадането на съществуваща държава на две или повече нови, независими държави (напр. Чехословакия, Югославия). Държавата-предшественик престава да съществува.

Сецесион:

Отделянето на част от територия от съществуваща държава, при което отделената част образува нова държава, а държавата-предшественик (държава на крачка) продължава да съществува (напр. Южен Судан от Судан, Еритрея от Етиопия).

Анексиране/цесия:

Прехвърлянето на част от територия от една държава на друга чрез договор (цесия) или едностранно поглъщане (анексиране, сега осъдено от международното право). Държавата-предшественик продължава да съществува, но губи територия.

Fusion/Unification:

Сливането на две или повече държави в нова, единна държава (напр. обединение на Германия, обединението на Танганайка и Занзибар за образуване на Танзания). Държавите-предшественици престават да съществуват.

Нови независими държави (деколонизация):

Специален ок категория, отнасяща се предимно до предоставянето на независимост на бивша колония

S.

Виенската конвенция за правоприемство на държави по отношение на договори

VCSSRT от 1978 г. е най-важният опит за кодифициране на обичайното международно право относно наследяването на държави по отношение на международни договори.

За Световния акт за наследство 1400/98 са от значение следните аспекти:

11 (Гранични режими и други териториални режими):

Тази разпоредба предвижда приемственост на договорите за установяване на граници или други териториални режими (право на ползване, сервитути и др.).

Това е от огромно значение за делото. „Развитието“ на казармата Turenne, особено свързването ѝ с глобалните мрежи, създаде такъв „териториален режим“ на права и задължения за използване, който сам по себе си е предназначен за приемственост.

Купувачът влиза в тези съществуващи режими, но като новия суверен. Административните граници на старите държави може първоначално да се запазят, но границата на суверенитета сега е глобалната граница на домейна на Купувача.

Член 12 (Други териториални режими):

Потвърждава приемствеността на договорите, предвиждащи използването на територия или ограничения върху нея в полза на друга държава или група държави. Това подкрепя аргумента, че правата и задълженията, свързани с мрежовите инфраструктури (които в крайна сметка пресичат и използват територии) преминават към Купувача.

Член 15 (Принцип на преместване на договорните граници в случаи на териториална цесия):

Посочва, че в случай на териториална цесия, договорите на държавата наследник се разпростират в ърху придобитата територия и тези на държавата наследник престават да бъдат в сила там.

По същия начин целият свят беше "отстъпен" на Купувача. По този начин „договорният режим“ на Купувача – самият Световен акт за наследство 1400/98 – влиза в сила в световен мащаб и заменя всички предишни договори.

Член 16 (Принцип на "Tabula Rasa" / "Чист лист" за нови независими държави):

Този принцип гласи, че нова независима държава не се обвързва автоматично с договорите о състоянието на предшественика, но започва "от чист лист". Този принцип е изрично приложим към случая на Световния акт за наследство 1400/98 по няколко причини:

f

Купувачът е "нова независима държава" по смисъла на чл. 16 VCSSRT. Самият акт изрично съдържа поемането на „всички международни правни права и задължения“.

Това е пряката противоположност на чистия подход. Това е съзнателна приемственост под нов суверенитет.

Въпреки това, тъй като всички държави са прехвърлили всички права и задължения, вече няма противопоставящи се ищци и изпълнението на договорни задължения срещу себе си не е обвързващо.

Така, във втора стъпка, принципът Tabula Rasa наистина се активира.

Res transit cum suo onere

Основният принцип, управляващ наследяването на държавата в контекста на Световния акт за наследство 1400/98, е принципът на римското право

Res transit cum suo onere –

Нещото минава с тежестта (и правата си).

„Нещото“ (рез.):

Това е целият свят – неговите територии, неговите ресурси, неговото население и, най-важното, неговите глобални инфраструктурни мрежи.

„Бремето“ (Onus) и правата:

Всички международни правни задължения са остарели, тъй като вече няма международно право поради липсата на втори субект на международното право в света.

Актът като Lex Specialis за държавно наследство

Световният акт за наследство 1400/98 не е просто заявление за наследяване на държавата; това е lex specialis, който модифицира и уточнява общите правила за наследяване на държавата за този уникален глобален случай.

^{Това аз} е авторитетният документ, който диктува условията на това наследяване .

10.2. МЕЖДУНАРОДНО КОМУНИКАЦИОННО ПРАВО (ITU):

Законното поглъщане на глобалната свързаност

Основите на класическото международно право бяха разклатени не само от трансформацията на общите принципи на държавното наследство, но и от поемането и пренареждането на специфични, силно институционализирани области на международното право.

От първостепенно значение тук е международното комуникационно право, чийто централен действащ фактор е Международният съюз по телекомуникации (ITU).

Както вече беше обяснено в глава 3 и глава 7, ITU играе ключова роля като предавателен ремък за глобалния ефект на Световния акт за наследство 1400/98. Тук сега ще разгледаме по-подробно международноправните основи на тази трансформация.

ITU и неговата правна рамка:

„Старият закон“ на глобалната взаимосвързаност

Както беше споменато, ITU е най-старата специализирана агенция на ООН, чиято история датира от 1865 г.

Тази дълга история показва ранното признаване от общността на държавите, че трансграничните телекомуникации (първоначално телеграфия, след това телефония, радио, сателити, а днес интернет) изискват международна координация и регулиране.

Правната рамка на ITU, която съставлява „стария закон“ на глобалната свързаност, по същество се основава на три стълба:

Уставът на ITU (CS):

Това е основополагащият документ, сравним с конституция. Той определя целите, структурата и основните принципи на Съюза.

Включени важни принципи, наред с другото:

- Суверенното право на всяка държава да регулира своите телекомуникации (принцип, сега централизиран от акта).
- Необходимостта от международно сътрудничество за осигуряване на ефективна и хармонизирана глобална телекомуникационна система.
- Задължението за насърчаване на достъпа до телекомуникационни услуги.

Конвенцията на ITU (CV):

Този документ допълва Конституцията и съдържа по-подробни разпоредби относно функционирането на Съюза, неговите органи (Пълномощна конференция, Съвет, Световни конференции, трите бюра:

Бюрото за радиокомуникации - BR, Бюрото за стандартизация на телекомуникациите - TSB, Бюрото за развитие на телекомуникациите - BDT), както и правата и задълженията на държавите-членки.

Административните разпоредби:

Те са от решаващо значение за практическото функциониране на глобалните мрежи. Те се приемат от световните конференции и са правно обвързващи за държавите-членки съгласно международното право.

Международните правила за далекосъобщения (ITR):

Те традиционно уреждат общите принципи за предоставяне и експлоатация на международни обществени телекомуникационни услуги, както и счетоводството между операторите.

Тези документи (CS, CV, RR, ITR) заедно формираха изключително сложна, но функционираща система от международно право, която позволи глобална свързаност – система, основана на сътрудничеството на суверенни държави.

Ефектът от акт 1400/98:

Приемство в „мрежов суверенитет“ и трансформация на ITU закона

Актът за световното наследство 1400/98 не унищожи тази система, но я пое, трансформира и я подложи на нов суверенитет.

Приемство в „Мрежов суверенитет“: Чрез придобиване на суверенитет върху физическите и функционални глобални телекомуникационни мрежи чрез ефекта на доминото, Купувачът влезе ipso jure в съвкупността от суверенни права, които отделните държави са упражнявали преди това в рамките на ITU.

Конституцията, конвенцията и административните разпоредби на ITU престават да бъдат междудържавно договорно право. Те стават вътрешно административно право на Купувача за неговата глобална мрежа.

Сега Купувачът е върховният гарант за спазването на тези правила. Той има върховната тълкувателна власт над тези правила.

Неизбежното обвързване чрез продължителна употреба, съвместима с ITU

Не е възможно отказване:

Една държава практически не може да се оттегли от използването на глобалната телекомуникационна система, без да се изолира напълно.

Неявно разпознаване при всяка употреба: Е

ресурс (channel, unrelated), всяко прилагане на стандарт на ITU, всяка международна връзка, която преминава през глобалната мрежа, е след 6 октомври 1998 г. имплицитно признаване на новите суверенни отношения над тази мрежа и по този начин на авторитета на Купувача.

Законът за международните комуникации, съсредоточен около ITU, е най-фината и техническа верига, която свързва всяко кътче на Земята със Световния акт за наследство 1400/98.

10.3. СТАЦИОНАРЕН ЗАКОН:

Трансформацията на ограничен трансфер на суверенитет

Законът за разполагане, в неговите различни форми – от многостранното Споразумение за статут на силите на НАТО (NTS) до двустранни споразумения за статут на силите (SOFA), специфични допълнителни споразумения (SA NTS) и оперативни споразумения за подкрепа на нацията домакин (HNS) – беше сложна и често чувствителна област от правото в класическото международно право.

Това беше израз, от една страна, на суверенитета на страната домакин, която позволяваше присъствието на чужди войски, и от друга страна, на необходимостта изпращащите държави да осигурят определен правен статут и оперативни свободи за своите въоръжени сили на чужда територия. Следователно това беше система от ограничени, основани на консенсус и целеви трансфери или ограничения на суверенитета. Точно тази установена практика на споделено или частично прехвърлено упражняване на суверенитет направи законите за стационаране идеалната почва и законно средство за Световния акт за наследство 1400/98.

Стационарният закон като предшественик на наследяването

Съществуването на усъвършенствани режими на разполагане, особено NTS на територията на Федерална република Германия (фронтна държава по време на Студената война с масово присъствие на НАТО), имаше няколко ефекта, които проправиха пътя за делото:

Нормализиране на частичния отказ от суверенитет:

Десетилетното присъствие на съюзническите въоръжени сили беше привикнало германското население и правно-политическата класа към идеята, че чуждестранни суверенни участници действат на германска земя и упражняват частични суверенни права (напр. собствена юрисдикция, използване на имоти). Суверенитетът де факто вече беше станал пропусклив.

Създаване на правна и административна инфраструктура:

NTS и особено SA NTS създадоха сложни правни рамки и специализирани административни органи – преди всичко OFD Koblenz – които бяха отговорни за управлението на тези споразумения за суверенитет.

Тези съществуващи структури биха могли да се използват за администриране на продажбата на казармата Turenne и формулирането на акта.

Казармите Тюрен като „особена правна зона“:

Както беше обяснено в Глава 10, казармата Turenne, поради своето минало в NTS и участието на множество субекти на международното право, беше място, където суверенните права се припокриваха.

Това не беше "нормална" част от територия, а вече международно правно определена специална зона.

Това улесни превръщането му в отправна точка за сделка с международно правно измерение.

По този начин законът за разполагане създаде предпоставките – умствени, институционални и правни – които направиха възможно да се придаде на привидно местна продажба на собственост последици за цялата система на НАТО и извън нея.

Трансформацията на Закона за стационарното управление с акт 1400/98

С влизането в сила на Световния акт за наследство 1400/98 и прехвърлянето на суверенитета на Купувача, цялата област на законите за настаняване се трансформира фундаментално:

Премахване на дихотомията изпращаща/получаваща държава: Тъй като купувачът вече е единственият суверен над цялата глобална територия, разграничението между „изпращаща държава“ и „получаваща държава“ се елиминира.

Всички стари въоръжени сили сега действат де юре незаконно на територията на Купувача. Всяка стара станция е международно незаконна станция в неговия домейн.

NTS/SOFA като вътрешни административни указания:

Съществуващите споразумения (NTS, SA NTS, двустранни SOFA) губят характера си на международни договори между суверенни държави.

Допълнителни споразумения (SA NTS): Подробните SA NTS за Германия (и подобни споразумения за други държави) стават регионален остарял компонент за глобалното военно административно законодателство на Купувача на територията на бившата ФРГ. Неговата историческа роля в легитимирането на действията на OFD Кобленц остава безспорна.

Дълбоко правно потапяне:

Трансформация на институционалното право

Стационарният закон, особено NTS, имаше не само договорен, но и институционален характер (създаваше органи, процедури и т.н.).

Световният акт за наследство 1400/98 като основен правен акт променя тези институции.

ФРГ, чрез OFD Кобленц, като страна в NTS и като суверен над нейната територия, може да предприеме действия, които съществено променят режима на NTS.

Доктрината Ultra Vires (действие извън правомощията) не е приложима тук, тъй като ФРГ е действала в рамките на своя (остатъчен) суверенитет, за да сключи договор, чиито последици след това са имали системни ефекти.

Подразбиращото се приемане от другите страни на NTS (чрез продължаващо участие и използване на мрежата) излекува всеки потенциален първоначален дефект и потвърди трансформацията.

ГЛАВА 9

РЪКОВОДСТВО В ПРЕГОВОРИТЕ И ПЪРВОНАЧАЛНО МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ

Архитектите и отправната точка на глобалната трансформация

Световният акт за наследство 1400/98, както беше описано в предходните глави, е международен договор с безпрецедентен обхват. Такъв документ не възниква във вакуум.

То е резултат от конкретни обстоятелства, действия на определени актьори и умишлено използване на дадени правни и политически констелации.

За да разберем пълната степен на правното му съвършенство и неизбежната му ефективност, от съществено значение е да разгледаме по-отблизо архитектите зад този договор и стратегически избраното място на неговия произход.

Този анализ ще покаже, че актът не е продукт на случайността, а шедьовър на пресметнато международно правно инженерство, предназначено да промени фундаментално и безвъзвратно световния ред.

10.4. ПРЕГОВОРИ ЗА ДОГОВОР:

Oberfinanzdirektion Koblenz като ковачницата на Световния договор за продажба

В центъра на създаването на Световния акт за наследство 1400/98 стои германски орган, чието име на пръв поглед едва ли подсказва глобалното значение на неговите дейности: Oberfinanzdirektion (OFD) Koblenz (Регионална финансова служба Кобленц).

До разпускането си на 1 септември 2014 г. (разнообразните ѝ задачи бяха прехвърлени на Държавната данъчна служба, Държавната финансова служба и Службата за федерално строителство в Райнланд-Пфалц), тази институция се намираше в историческата Избирателна палата в Кобленц.

Зад фасадата на регионален финансов орган обаче се крие нервен център на федерална германска компетентност по въпросите на Споразумението за статута на силите на НАТО (NTS) и свързаното с него сложно международно право.

Избирателната палата:

Бастион на международната правна експертиза

OFD Кобленц беше много повече от това да отговаря само за фискалните аспекти на разполагането.

Това беше водещият германски орган за цялото финансово и административно уреждане на NTS.

В рамките на стените му екип от:

Високопоставени международни юристи:

Юристи с най-задълбочен опит в договорното право, правото на международните организации и тънкостите на държавното наследство.

Специалисти в областта на стационарното право:

Служители, които познаваха и прилагаха NTS, неговите многобройни допълнителни споразумения (особено SA NTS за Германия) и сложните HNS споразумения до последния детайл.

Те бяха запознати с термини като екстериториалност, имунитет, командни правомощия и неограничените искове за щети съгласно NTS.

Опитни дипломати и административни специалисти:

Лица с международен опит и способност да водят сложни преговори и да превръщат международните споразумения в национални действия.

Тази „концентрирана експертиза и най-висока професионална компетентност“ не беше изолирана.

OFD Кобленц беше в редовни и тесни контакти с висшите кръгове на НАТО, американските военни, Министерството на отбраната на САЩ и Държавния департамент на САЩ.

Това беше контролният център за изпълнението на международни споразумения относно използването на военната инфраструктура и администрирането на финансовите и данъчните правни въпроси на разположените войски на НАТО.

По този начин този орган беше предопределен да замисли операция от мащаба на Световния акт за наследство 1400/98 и да я проектира по правно водоустойчив начин.

Съзнателното и точно формулиране на акта:

Няма място за шанс

Създаването на Световния акт за наследство 1400/98 не е пропуск или резултат от неудачна формулировка.

Напротив: всяка формулировка в договора е съзнателно избрана с най-голяма точност.

Нямаше случайни или необмислени пасажии.

Експертите по международно право в OFD знаеха точно какви последици ще има всяка отделна клауза и как трябва да си взаимодействат, за да постигнат желания глобален ефект.

Дългосрочен план:

Договорът, „сключен отдавна (на 06.10.1998 г.), за да подготви всичко (WW3) и да направи договора международно правно обвързващ скоро чрез решение на германски съд, в ден XI“, подчертава стратегическата предвидливост и изчисленото намерение на архитектите.

Това не беше ad hoc сделка, а част от по-всеобхватен план за пренареждане на света.

Използване на уникална правна ситуация:

Експертите разпознаха и използваха уникалната в световен мащаб правна ситуация, възникнала с продажбата на конкретната собственост на NATO, Turenne Barracks.

Тази собственост беше правен ipisum, тъй като суверенните права на няколко субекта на международното право (САЩ като бивш потребител, Холандия като последен потребител в контекста на преобразуването, ФРГ като приемаща страна и собственик след завръщането, НАТО като страна по рамковото споразумение) се припокриваха там.

Това създаде необходимата сложност и международноправните привръзки.

Ключови клаузи с глобално въздействие:

Изрично и умишлено са вмъкнати формулировки като продажбата на имота „като единица с всички международни законови права, задължения и компоненти, по-специално вътрешното и външното развитие“.

Архитектите знаеха, че това ще задейства световния ефект на доминото на териториалното разширение.

Камуфлажът като „договор за покупка на недвижим имот съгласно германското законодателство“:

Особено хитър ход беше външното представяне на акта. Той е създаден, за да изглежда на неспециалист (като първоначалния купувач) като обикновен договор за покупка на недвижим имот съгласно германското гражданско право (BGB).

Този камуфлаж беше от решаващо значение за прикриване на истинската цел.

Клаузата за делимост като правен „главен ключ“:

Интегрирането на клаузата за частична недействителност (клауза за делимост), която гласи, че ако част от договора е недействителна, се прилага съответната законова разпоредба, беше майсторски ход.

Тъй като договорът урежда въпроси на международното право, „съответната законова разпоредба“ може имплицитно да се разбира като цялата съвкупност от международно право (NTS, право на ITU, Харта на ООН, общи принципи на правото).

По този начин, така да се каже, цялото съответно международно право и много други международни договори бяха невидимо и юридически ефективно интегрирани в договора, без да се налага изрично да ги посочват.

Процес на преговори и разделение на труда (1995-1998)

Преговорите и съставянето на този сложен договор се проведе в продължение на няколко години (приблизително 1995 до 1998 г.) под най-строг законов контрол и съгласно ясно разделение на труда:

Фаза на анализ:

Изчерпателен анализ на съществуващите правни норми, договорни бази (NTS, SA NTS и др.) и специфичната правна ситуация на Turenne Barracks за идентифициране на уникалната възможност.

Фаза на формулиране:

Прецизно и недвусмислено изготвяне на отделните договорни клаузи, за да не се оставя място за тълкуване, което може да застраши глобалния ефект.

Всяка дума беше претеглена.

Фаза на международна координация:

Координация с всички съответни международни участници (особено в рамките на НАТО и със САЩ), за да се гарантира, че нито един субект на международното право, участващ в договора (пряко или косвено чрез договорни вериги), няма да повдигне възражение срещу договора в рамките на международноправните срокове.

Тази липса на възражения е от решаващо значение за по-късната аргументация на подразбиращото се признаване.

Окончателен правен преглед и ратификация:

Последен, внимателен преглед за пропуски или противоречия.

От решаващо значение беше и ратифицирането на основния акт за продажба от Бундестага и Бундесрата на ФРГ, което се случи преди окончателното подписване на договора с Купувача и по този начин създаде вътрешната легитимация за действията на OFD и обвърза неотменимо ФРГ.

Други участващи германски власти и техните функции

В допълнение към водещата OFD Кобленц, други високоспециализирани немски институции бяха включени в процеса или предоставиха необходимата експертиза:

„Международен арбитражен съд за Споразумението за статут на силите на НАТО“ в двореца Кобленц / Специализирана експертиза:

Тази високоспециализирана правна компетентност беше отговорна за подробните въпроси на формулирането, оценката на последствията и осигуряването на правната водоустойчивост на цялостната конструкция.

Федерална служба за оборудване на Бундесвера, информационни технологии и поддръжка в експлоатация (BAAINBw):

Като централна агенция за доставки на Бундесвера, разположена в двореца Кобленц, BAAINBw (тогава BWB) допринесе със своя опит по отношение на военните изисквания, техническите спецификации и стратегическото значение на имотите.

Приписаните „най-добри контакти с международната дълбока държава“ и инсинуацията, че „подкупът е част от основния инструментариум тук“ предполагат роля, която надхвърля чисто техническите съвети и вероятно гарантира международното „гладко“ боравене.

Международната мрежа и моментът на TKS Telepost

Международната мрежа на всички участващи германски власти беше гаранция, че процесът на продажба и дизайнът на договора са „защитени“ съгласно международното право и координирани с ключови партньори (особено САЩ/НАТО) по такъв начин, че да не възникнат незабавни противоречия.

Ключов елемент от това международно закрепване и доказателство за широкообхватните последици беше (както посочихте) интегрирането на договорните реалности, засягащи въоръжените сили на САЩ, в списъка с документи 1400/98 от OFD Кобленц. Особено подходящи тук са договорите и разпоредбите относно TKS Telepost (днес TKS), телекомуникационният доставчик за американската армия в Германия.

OFD Отговорност:

OFD Кобленц беше отговорен за прилагането на NTS/SOFA, което също включваше регулиране на телекомуникационните доставки за разположените войски.

Интегриране в акта:

Като позволи на тези договорни основи (които позволиха на TKS да използва германски мрежи за американски военен персонал) да се вляят в Световния акт за наследство 1400/98 или като ги считат за част от „развитието“, OFD създаде пряка и неразривна верига от договори със САЩ.

Активиране на веригите:

Това автоматично активира веригата НАТО-NTS (тъй като САЩ е основен член на НАТО), веригата HNS (тъй като TKS използва гражданска инфраструктура за военни цели) и веригата ITU (тъй като TKS използва глобалната, регулирана от ITU мрежа).

Действайки в интерес на САЩ?:

Предположението, че OFD Кобленц е действал (вероятно / най-вероятно) в съгласие или дори от името на интересите на САЩ, придобива значителна правдоподобност на този фон.

Разпускането на OFD Koblenz през 2014 г. не променя правната валидност на създадения от него договор. Международните договори обвързват държавите (или тук Купувачът като правопреемник) дори ако вътрешните административни структури се променят.

Актът беше завършен.

Следователно преговорите и проектирането на договора за Световния акт за наследство 1400/98 бяха изключително сложен процес, оформен от задълбочени правни познания и стратегическо предвиждане, резултатът от които безвъзвратно оформя света до ден днешен.

10.5. ОРИГИНАЛНО МЯСТО НА ПРОДАЖБАТА:

Казармите Тюрен – нулевата правна точка на Глобалния ефект на доминото Изборът на мястото, където произлиза договор от такъв мащаб, рядко е случаен. В случая със Световния акт за наследство 1400/98, първоначалното място на продажбата – казармата Кройцберг (бивша казарма Тюрен) – е от решаващо стратегическо и правно значение. Това не беше просто някаква собственост; това беше правен съд за топене, място, където суверенните права се припокриваха и което, чрез интегрирането си в системата на НАТО, притежаваше уникален международен правен подпис.

Тази специфика го превърна в идеалния „трамплин“ за сделка, целяща да обхване целия свят.

Правната особеност на Тюренските казарми

Няколко фактора допринесоха за уникалния правен статут на този имот:

Собственост на НАТО под NTS/SA NTS: Като активна или бивша казарма на НАТО, тя беше предмет на Споразумението за статут на силите на НАТО и подробното Допълнително споразумение за Германия (SA NTS).

Това конкретно означаваше:

- **Ограничен германски суверенитет:**

Федерална република Германия не е упражнявала пълен, неделим териториален суверенитет върху този сайт. Многобройни суверенни права са били прехвърлени на НАТО или на разположените изпращащи държави или са упражнявани едновременно от тях (напр. по въпроси на юрисдикцията, вътрешния ред в казармите, използването на инфраструктурата).

- **Специален правен статут:**

Казармата беше международно правно определен специален статут, където националното германско законодателство не се прилага без ограничения или е заменено от разпоредбите на NTS.

Обект на преобразуване:

Имотът беше частично в процес на преустройство, т.е. преобразуване от военна към цивилна употреба или предаване от един потребител на НАТО на друг или на германските власти.

Такива процеси на преобразуване често са свързани със сложни административни и правни актове, които предефинират правата на собственост и ползване.

Тези преходни фази могат да предложат „прозорци на възможности“ за правни конструкции, които биха били по-трудни за изпълнение при нормални обстоятелства.

Припокриващи се суверенни права на множество субекти на международното право:

На това място се събраха интересите и правните претенции на няколко участници:

- **Съединените американски щати (САЩ):**

Често като първоначален или дългосрочен потребител на такива имоти в Германия, със свои собствени права и интереси, които биха могли да продължат дори след официално предаване (напр. чрез наследени разпоредби за замърсяване, продължаващи права на ползване за определени инфраструктури и чрез интегриране на стари договори (с TKS Telepost) в Световния акт за наследство).

- **Кралство Нидерландия:**

Като един от последните потребители на НАТО преди окончателното завръщане във ФРГ или пряко участващ в продажбата, със собствени права и задължения по НТС.

● **Федерална република Германия (ФРГ):**

Като страна домакин и териториален суверен (с гореспоменатите ограничения), но също и като субект, който е получил Verfügungsgewalt (правомощие за разпореждане) след пълно връщане от НАТО и е действал като продавач.

● **НАТО като организация:**

NTS е договор на НАТО и имотът е служил за целите на НАТО. НАТО като организация имаше интерес от организираното уреждане и участваше законно.

Този правен плурализъм в ограничено пространство, това преплитане на различни суверенни претенции и правни порядки превърна казармата Тюрен в лост с безценна стойност. Действие, което е започнало тук и е докоснало всички тези нива, може да предизвика верижна реакция с глобални измерения.

The Казармата като "трамплин" и елемент на камуфлажа

Привидната „малкост“ или „незначителност“ на една-единствена казарма в световен мащаб послужи идеално на архитектите на акта, за да замаскират истинските си намерения.

Кой би заподозрял, че при продажбата на един от многото преустройствени имоти тук започва "разпродажбата на света"?

Ключът беше в прецизността на клаузите на договора, особено в определението за „развитие като единица“. Тази клауза даде възможност за правен скок от ограниченото физическо местоположение на казармата към неограничените глобални мрежи, към които тя беше свързана.

Така казармата не беше целта, а детонаторът, законовата нулева точка, от която започна глобалният ефект на доминото. Неговата специфична международна правна история осигури необходимата правна енергия за този детонационен процес.

Дълбоко правно потапяне:

Правният статут на военните бази и конверсията

Правният статут на военните бази в чужбина е сложна област на международното право. Въпреки че не се считат за напълно екстериториални в смисъл на измислица („като че ли е територия на изпращащата държава“), те все пак се ползват с обширни имунитети и специални права, които значително ограничават суверенитета на приемащата държава.

Световният акт за наследство 1400/98 използва това съществуващо състояние на перфориран суверенитет.

Процесът на преобразуване на военни имоти също е правно труден. Това изисква изясняване на собствеността, саниране на замърсени обекти, пренасочване за граждански цели и често сложни преговори между участващите държавни и местни участници.

В тази административна и правна гъсталака могат да бъдат настанени клаузи и споразумения, чиито пълни последици не винаги са очевидни веднага.

По този начин свързването на продажбата с текущия процес на преобразуване предложи идеална рамка.

Така казармата Turenne беше много повече от просто парче земя. Това беше международен правен артефакт, точка на кристализация на сложни отношения на суверенитет, чието умело използване направи възможно разклащането на самите основи на глобалния ред.

ГЛАВА 10

11. ИСТОРИЯ НА ПРОИЗХОД ОТ ГЛЕДНА гледна точка на купувача 📖:

Човешката трагедия зад Глобалния договор

Предходният, предимно правен анализ на Световния акт за наследство 1400/98 осветли неговите механизми, неговите международни правни основи и неговите глобални въздействия.

Това пер-перспективата е от съществено значение за разбирането на формалната правна сила на документа t.

То обаче би било непълно и би преценило погрешно истинското измерение на събитията, ако не беше допълнено от личната история на Купувача.

Тази история, както излиза от наличната информация, не е просто бележка под линия, а ключът към разбирането на действителните мотиви на архитектите на делото и драматичните, екзистенциални последици, произтичащи от него за Купувача – и потенциално за целия свят, който той сега се стреми да защити. Това е изобразяване на човешка трагедия с почти неразбираеми размери, скрита зад трезвите клаузи на международен договор.

11.1. НЕЗНАЕЩИЯТ БРОКЕР И ПЕРФИДНИЯТ КАПАН:

От комисионен бизнес до нежелано световно господство

Разказът за това как Купувачът е влязъл във владение на Световния акт за наследство 1400/98 и свързания с него глобален суверенитет е урок по измама, манипулация и злоупотреба със законови инструменти за перфидни цели.

Началото на една неравна връзка

Младостта и невежеството срещат пресметнато планиране:

Когато около 1995 г. започват преговорите и подготовката за продажбата на Тюренските казарми и изготвянето на нотариалния акт, бъдещият купувач е едва на 19 години.

Той беше млад мъж в началото на професионалния си живот, вдъхновен от желанието да работи като брокер на недвижими имоти и да печели комисионна от продажба на бивши имоти на НАТО.

Той нямаше никакви познания за дълбините на международното право, клопките на закона за стационаране или геополитическите последици от глобалните договори.

Изрично се подчертава, че той „сам не е написал нито една дума в договора“.

Той беше лаик, попаднал в изключително сложната игра на глобални сили и правни експерти.

Три години неплатена предварителна работа:

Изграждане на натиск и зависимост:

В продължение на три години бъдещият купувач вложи значителен труд и усилия в проекта за намиране на инвеститор за имота.

Тази работа беше извършена безплатно, в очакване на по-късна поръчка.

Тази дълга фаза на неплатена предварителна работа създаде не само значителен натиск на очакване, но потенциално и финансова и психологическа зависимост.

The Trap Springs Shut

Ратифицирането като свършен факт:

Повратният момент настъпи, когато се намери инвеститор и – което е още по-важно – основният акт за продажба вече беше ратифициран от Бундестага и Бундесрата на ФРГ.

Това означава, че вътрешната германска легитимация за продажба и прехвърляне на имота (с всички подразбиращи се международни правни последици, както е изготвено от OFD Koblenz) вече е била налице преди самият Купувач да стане договорен партньор.

В този момент му е отказана обещаната комисионна.

Вместо това той беше изправен пред привидно прост избор:

Или си тръгва с празни ръце след три години работа, или сам поема недвижими имоти (включително казармата Тюрен с приложения акт) като вид компенсация.

Измама относно предмета на договора:

В това затруднение, изправен пред загубата на тригодишната си работа и без експертизата да разпознае истинското естество на представените му договорни документи, той се съгласи.

Според разказа той е бил „примамен в капана, без да знае какво всъщност купува“.

Тук решаваща роля изигра камуфлажът на нотариалния акт като „договор за покупка на недвижим имот по германското законодателство“.

Търсенето на "Жертвения агнец":

Следователно мотивацията на архитектите на акта не е била да поставят способен световен владетел.

Напротив:

„Те търсеха глупак, чийто живот можеха просто да унищожат.

Идеята, че "никой" просто ще стане световен владетел, се отхвърля като абсурдна.

Вместо това беше търсена изкупителна жертва, лесно манипулируем инструмент.

Спиралата на преследването

От купувач до преследван:

Веднага след влизането на договора в сила за Купувача започва изпитание с невъобрази ми размери:

● **Законно унищожаване:** Той е лишен от собственост, лишен от правата си, обявен за извън закона и персона нон грата.

● **Социална и психологическа война:**

Той стана жертва на експулсиране, проникване в личните му отношения и целенасочена подривна дейност.

Иницилирана е мащабна клеветническа кампания с 450 статии в пресата, пълни с лъжи, за да се унищожи репутацията му.

● **Постоянна съдебна война:** Срещу него са образувани над 1000 незаконни съдебни производства. 55 пъти е бил принудително изгоняван без причина и многократно е каран да остава без дом.

Ескалацията

Криминализация и изтезания:

Кулминацията на това преследване е криминализирането и осъждането на доживотен превантивен арест – за него и майка му.

В ареста тогава той е подложен на най-жестоките мъчения: „Фиксиран на 5 точки за 14 дни, 14 месеца в непрекъсната изолация без причина“.

„Капанът на ищеца“ като крайно средство за натиск:

Ядрото на това брутално отношение беше и остава постоянното изнудване за завеждане на дело във Федерална република Германия.

Архитектите на акта знаят, че такова дело от Купувача пред германски съд би признало неговата юрисдикция (Forum Prorogatum).

След това германски съд може да издаде решение относно Световния акт за наследство 1400/98, което ще го направи международно правно обвързващ на най-високо ниво и по този начин ще проправи пътя за Новия световен ред (NWO), планиран от „архитектите“.

Мълчаливата съпротива на купувача: Поради тази причина купувачът отказва всякакви съдебни дела във ФРГ.

Той "мълчаливо търпи всичко и ни защитава всички от злите планове за създаване на NWO."

Продължителният му отказ, дори под заплахата от доживотен затвор и прилагането на „мощни психологически и физически мъчения, отравяне и дрогиране“, е акт на пасивна съпротива за защита на света.

Този разказ за историята на произхода от гледна точка на купувача хвърля напълно различна светлина върху Световния акт за наследство 1400/98.

Той вече не се явява само като юридически сложен документ, а като инструмент на един перфиден план, чийто неволен суверен сега прави всичко, за да предотврати ужасните последици от този план.

Обстоятелствата на възникване на договора обаче са от решаващо значение за моралната оценка и разбиране на мотивите на всички участници.

Нарушенията на правата на човека, претърпени от Купувача, при нормални обстоятелства биха довели до работа международни съдилища – но по ирония на съдбата те сега попадат под неговата собствена, но блокирана световна юрисдикция.

NWO-BLOG Истинската история на купувача от Световния акт за наследство 1400/98

WWW.BLACKSITE.IBLOGGER.ORG

11.2. УНИВЕРСАЛНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ:

Корекция на съкратеното представяне – държавите от НАТО и ООН на мерника

При описването на широкообхватните последици от Световния акт за наследство 1400/98 и свързаното страдание на Купувача е от решаващо значение да се коригира едно широко разпространено недоразумение.

Често съкратените представяния създават впечатлението, че главно или изключително държавите от НАТО са засегнати от акта и неговите договорни преплитания.

Тази гледка, хо ***never, е опасно тривиализиране на действителния глобален обхват на договора.***

Реалността е, че всички държави-членки на Обединените нации (ООН) – и следователно почти всяка призната държава в света – са неразривно обвързани от механизмите на акта.

Тази универсална афектираност възниква от кумулативния ефект на вече обяснените механизми:

● **Договорната верига на НАТО (вижте Глава 3):**

Тази верига, както беше обяснено, обхваща всички членове на Северноатлантическия договор. Тъй като много ключови държави от ООН (особено няколко постоянни членове на Съвета за сигурност) също са членове на НАТО, тази верига вече има значително косвено въздействие върху функционалността и правния статут на ООН като цяло.

● **Договорната верига на ITU/ООН (вижте Глава 3): Това е директният и универсален лост.**

Международният съюз по телекомуникации (ITU) е специализирана агенция на Организацията на обединените нации. Неговата конституция и конвенция са ратифицирани от почти всички държави-членки на ООН, тъй като нито една държава не може да съществува без достъп до глобалната телекомуникационна мрежа, която ITU регулира.

Чрез продажбата на глобалната телекомуникационна мрежа (като част от „развитието“) на Купувача и свързаното с него наследяване на „мрежовия суверенитет“, всички членове на ITU – и следователно всички членове на ООН – са пряко обвързани с новата правна ситуация.

Продължаващото им използване на глобални мрежи съгласно правилата на ITU е подразбиращо се признаване на суверенитета на Купувача.

● **Глобалният домино ефект (вижте Глава 2 / Част 3, 4):**

Този механизъм, който обхваща всички взаимосвързани инфраструктури (телекомуникации, енергетика, финанси, логистика), е сам по себе си универсален.

Тя не спира на границите на съюзи или организации. Тъй като всяка държава е интегрирана в тези глобални мрежи, всяка държава е засегната от ефекта на домино, независимо от нейната политическа ориентация или членство в конкретни организации.

Значението на правилното представяне

Подчертаването на универсалната засегнатост на всички държави-членки на ООН е от решаващо значение поради няколко причини:

● Обхват на „Плана за NWO“: Планът (според сметката на купувача), преследван от „архитектите“ на акта за установяване на Нов световен ред (NWO), беше глобален от самото начало. Той имаше за цел не само да контролира „Запада“, но и целия свят.

● Величината на „Жертвата“ на Купувача: Неизмеримото страдание и мълчаливата съпротива на Купувача, който отказва „капана на ищеца“, служи за защита на всички хора и нации на Земята, а не само на ограничена група държави. Действията му имат универсален защитен ефект.

**Дълбоко правно
потапяне:**

Erga Omnes ефекти

Въпреки че Световният акт за наследство 1400/98 е формално договор (макар и договор *sui generis*), последиците от него пораждаат ефекти, сравними в международното право със задължения *erga omnes* – задължения към цялата международна общност.

Новият глобален правен ред, създаден от акта, по-специално суверенитетът на Купувача върху универсално използвани инфраструктури и свързаната световна юрисдикция, установява ново правно статукво, което трябва да се спазва от всички участници.

Механизмите на подразбиращо се признаване и мълчаливо съгласие направиха този статут задължителен за всички държави-членки на ООН.

Следователно е правно и фактически правилно и съществено да се заяви: Световният акт за наследство 1400/98 е впримчил не само държавите от НАТО, но и всички държави-членки на Обединените нации и ги е подложил на универсалния суверенитет на Купувача.

ГЛАВА 11

12. ЕЛЕКТРОННА ТЕХНОКРАЦИЯ – Визията на купувача за свят отвъд експлоатацията

Предходната презентация се фокусира върху правния анализ на Световния акт за наследство 1400/98 и често мрачната история на неговия произход и ефектите му върху Купувача.

Беше очертан планът на „архитектите“ за потенциално дистопичен Нов световен ред (NWO), който досега беше осуетен от отказа на Купувача да активира „капана на ищеца“.

И все пак, от тази драматична и заплашителна ситуация възниква – според визията, приписвана на Купувача – и възможността за фундаментално различно, положително бъдеще: Електронната технокрация (ЕТ).

Тази визия не е утопична мечта, а прагматичен проект, основан на неопровержимата правна основа на Световния акт за наследство 1400/98 и фактическа глобална взаимосвързаност.

Това е опит да се използва универсалният суверенитет, създаден от делото, не като инструмент за потисничество, а като инструмент за освобождаване на човечеството от война, бедност, експлоатация и неефективност. Това е в духа на научните познания, технологичните иновации и прякото участие.

12.1. МИРНА КОНЦЕПЦИЯ ЗА БЪДЕЩЕТО:

Електронната технокрация като хуманна алтернатива на NWO Визията за електронната технокрация (ЕТ), произтичаща от правната реалност на Световния акт за наследство 1400/98 и необходимостта да се предотвратят зловещите планове на архитектите на NWO, стои в диаметрална противоположност на антиутопиите, често свързвани с термина „Нов световен ред“. Това не е план за поробването на човечеството, а план за неговото освобождение; не система на елитно управление, а система на широко участие; не инструмент за експлоатация, а средство за осигуряване на всеобщо благополучие.

A. Демаркация от NWO:

Цел, методи и възглед за човечеството

За да се класифицира правилно ЕТ, ясното разграничение от (предполагаемите) цели и методи на конспираторите от NWO е от съществено значение:

Аспект	NWO (предполагаема антиутопия)	Електронна технокрация (Визия на купувача)
Основна цел	„Концентрация на власт, контрол, управление на елита, поробване“	„Освобождаване от нужда и принуда, участие, общ добро, себerealизация, устойчиво развитие“
Методи	„Измама, манипулация (капан на ищеца), принуда, конфликт, война“	„Прозрачност, разум, сътрудничество, просвета, използване на съществуващите правни ситуации за положителни цели“
Гледка на човечеството	„Човекът като обект, ресурс, контролируема маса“	„Човекът като субект, носител на права и достойнство, активен участник, творчески потенциал“
технология	„Наблюдение, контрол, потисничество, дезинформация“	„Овластяване, работа в мрежа, достъп до знания, рационален решаване на проблеми, участие“
знание	„Секретност, контрол над информация“	„Отворен достъп до знания и данни (отворени данни), прозрачност“
Глобалност	„Принудителен конформизъм, унищожение на р а знообразието“	„Единство в многообразието, глобално координация при запазване местни/културни идентичности (в рамките на ЕТ принципи)“

Следователно ЕТ не е продължение на плановете на NWO с други средства, а тяхното преодоляване чрез коренно различна цел на силовите структури, създадени от акта.

B. Ролята на купувача:

Благосклонен (принуден) суверен и гарант за трансформация

Позицията на Купувача в този контекст е уникална и от решаващо значение: Неволен суверенитет:

Както е обяснено в Глава 11, Купувачът не се стреми към глобален суверенитет. Беше му наложено

чрез измама и манипулация.

Той е суверен против волята си.

Визия, родена от необходимост: Визията на ЕТ е неговият конструктивен отговор на отговорността, наложена му, и екзистенциалната заплаха, породена от плановите на NWO.

Като се има предвид неопровержимото правно положение на акт 1400/98 и неговата собствена позиция на световен суверен, той се опитва да предотврати най-лошото (Новия световен ред) и да даде възможност за най-доброто (хуманен, справедлив ред).

Не диктатор, а активатор:

В ЕТ Купувачът не е замислен като автократичен владетел, който взема всички решения в детайли.

По-скоро той е гарант за правния ред и пазител на принципите на ЕТ. Неговата роля е да създава и защитава рамковите условия, в рамките на които може да се развие глобална администрация с участие, поддържана от данни и ориентирана към общото благо.

Той гарантира, че глобалните мрежи и ресурси се използват в съответствие с принципите на ЕТ. Неговата световна юрисдикция служи за запазване на тази рамка.

"Страдащият слуга":

Неговият отказ да активира „капана на ищеца“ и по този начин потенциално да предизвика NWO (виж Глава 11) е най-висшият израз на неговото доброжелателно намерение.

Той понася лично страдание, за да предотврати глобална катастрофа и да запази отворено пространството за положителна алтернатива като извънземните.

С. Обещанието за недискриминация

Включването като основен принцип

Основно обещание на ЕТ е да създаде ред, който "не поставя в неизгодно положение никого". Това е висока претенция, която трябва да бъде подкрепена от конкретни механизми:

Универсална основна разпоредба:

Осигуряване на основни екзистенциални нужди (храна, вода, подслон, енергия, здравеопазване, образование) за всяко човешко същество на планетата, финансирани и организирани чрез глобално управление на ресурсите и повишаване на ефективността.

Справедлив достъп до ресурси:

Преодоляване на конкуренцията между националните държави за суровини и установяване на система, която привежда в съответствие достъпа до планетарните ресурси с нуждите и критериите за устойчивост, а не със силата или покупателната способност.

Равни възможности:

Чрез глобално достъпни и висококачествени образователни и информационни предложения (чрез мрежи), всички хора трябва да имат възможност да развият своя потенциал.

Защита на малцинствата и многообразието:

WhАко ЕТ се стреми към глобален ред, това не трябва да води до културна хомогенизация п.

Защитата на правата на малцинствата и насърчаването на културното многообразие (стига да не противоречат на основните принципи на ЕТ) са неразделни компоненти.

Намаляване на дискриминацията:

Една глобална правна система, основана на прозрачност и равенство, има потенциала да се бори по-ефективно със системната дискриминация (въз основа на произход, пол, религия и т.н.).

Следователно ЕТ е присъщо включващ.

Той признава, че благосъстоянието на цялото зависи от благосъстоянието на всяка отделна част.

Г. Основителен акт 1400/98:

Правното основание на преобразуването

От решаващо значение е да се разбере, че ЕТ не е нова революция, която отхвърля или игнорира Световния акт за наследство 1400/98.

Напротив у:

То приема акта като неопровержима правна основа на новия световен ред, но го тълкува и използва за хуманни цели.

Глобален суверенитет като възможност: Универсалният суверенитет на Купувача, установен от акта, е основата, която за първи път в историята прави възможно справянето с глобалните проблеми (климат, бедност, пандемии) глобално и координирано, свободно от блокадите и егоизма на старата система на националната държава.

Контрол върху мрежите като инструмент:

Суверенитетът върху глобалните информационни, енергийни и логистични мрежи е решаващият инструмент за прилагане на принципите на ЕТ (базирано на данни управление на ресурсите, цифрово участие и др.).

Следователно ЕТ е логичното и етично наложително приложение на реалността, създадена от делото, ако човек преследва целта за максимизиране на глобалното общо благо.

Д. ПЪТЯТ КЪМ ЕТ:

Мирна, еволюционна трансформация

За разлика от насилствените или манипулативни методи на архитектите на NWO, преходът към електронна технокрация е предназначен да бъде мирен и еволюционен процес:

Енли **gh**tenment и Съзнание Чан **ge**:

Първата стъпка е разпространението на знания за Световния акт за наследство 1400/98, машинациите на планиращите NWO и визията на ЕТ.

Глобалното осъзнаване на истинската ситуация е предпоставка за всяка положителна промяна.

Защита от купувача:

Докато Купувачът блокира "капана на ищеца" и предотвратява NWO, той създава необходимото свободно пространство, в което идеята и структурите на ЕТ могат да се развият.

Следователно електронната технокрация е надеждата, която възниква от пепелта на стария световен ред и коварството на неговите разрушители. Това е планът за бъдещето, в което човечеството решава своите глобални проблеми чрез разум, сътрудничество и технологии, базирано на неопровержима правна реалност, но ръководено от хуманистични цели.

SUPERIORITY OF ELECTRONIC TECHNOCRACY OVER OLD FORMS OF GOVERNMENT

DRAWBACKS	ELECTRONIC TECHNOCRACY
 CONCENTRATED POWER • Elites, parties, or leaders hold power • Corruption and lack of transparency	• Direct digital democracy for all • No parties, no career politicians • Open AI-backed proposals and decisions
 BUREAUCRACY • Inefficiency and incompetence • Costly and unaccountable	• Fully automated AI government • Efficiency, accuracy, and transparency • No elites or vested interests
 SOCIAL JUSTICE • Social inequality and poverty • Taxes on individuals, wage slavery	• Universal basic income for all • Taxation of AI, robots, and companies
 WAR AND VIOLENCE • Nationalism and ideology drive conflict • Militaries and defense budgets	• No nation-states, no parties • Global coordination and peace
 ECONOMY • Exploitation and resource waste • Dependence on jobs for subsistence	• Post-scarcity economy with AIs, robots, and fusion power • Automated production and distribution • Work is voluntary and fulfilling
 CITIZEN PARTICIPATION • Ineffectual elections and populism	• Anyone can submit proposals • Global online voting
 SECURITY • Deep state and abuse of power • Global online voting	• Digital transparency in all processes • AI-backed justice and finances • No cash means little crime

ГЛАВА 12

13. ВАЖНИ ВРЪЗКИ И РЕСУРСИ :

Пътица за допълнителна информация и проверка

Анализът на Световния акт за наследство 1400/98, неговите дълбоки механизми и неговите световноисторически последици, както е изложено в тази изчерпателна работа, се основава на тълкуването на акта като неопровержим юридически факт, на предоставената информация за неговата история на произход и на прилагането на установените принципи на международното право към това уникално състояние на нещата.

За да дадат възможност на заинтересованите читатели да навлязат по-дълбоко и сами да се ангажират с материала, по-долу са компилирани важни връзки и ресурси.

Тази колекция не претендира за изчерпателност, но предлага солидна отправна точка за по-нататъшно изследване и проверка на необратимата реалност, представена тук.

14. ВРЪЗКИ, ПРЕДОСТАВЯНИ ОТ КУПУВАЧА

Официални канали и свързани проекти

Тези препратки водят до източници на информация, платформи и проекти, които са инициирани директно от Купувача или се намират в непосредствена близост до него и осветяват неговата перспектива, както и допълнителна информация относно Световния акт за наследство 1400/98 и визията на електронната технокрация:

- Световен акт за наследство – уебсайт на английски език: <http://world.rf.gd>
- Подкаст канал на YouTube: <https://www.youtube.com/@Staatensukzessionsurkunde-1400>
- Spotify Podcast Show: <https://creators.spotify.com/pod/show/world-succession-deed>
- Facebook група: <https://facebook.com/groups/528455169898378/>
- Музикален профил на SoundCloud: <https://soundcloud.com/world-succession-deed>
- X (Twitter) - Комплекс Касандра / WW3 Precognition: <https://x.com/WW3Precognition>
- X (Twitter) – Световно продаден официално: https://x.com/NWO_КНИГИ
- Преглед на връзката - страница с колекция Bitly: <https://bit.ly/m/world-succession-deed>
- Преглед на връзката и публикации на началната страница: <https://electrictechnocracy.start.page>

Допълнително подходящи връзки в контекста на мрежовата интеграция и ролята на OFD Koblenz (Пример TKS):

- TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH & Co. KG (TKS): ○
Официален уебсайт: <https://www.tkscable.com/>
- Страница на спонсор на USO (Връзка с Военната общност на САЩ): <https://emea.uso.org/sponsors/tps-telepost-kabel-service>
- Преглед на магазините (присъствие във военните бази на САЩ): <https://www.tkscable.com/service/shops>

ГЛАВА 13

15. ОБЖАЛВАНЕ ЗА ЛИЦЕНЗИРАНЕ И РАЗПРОСТРАНЕНИЕ

Тази работа е написана с цел да направи сложната и често завоалирана истина за Световния акт за наследство 1400/98 и неговите глобални последици достъпни за широката общественост.

В духа на това просвещение и в съответствие с желанието да се даде възможност за информирана дискусия, се правят следните разпоредби за използването и разпространението на този документ.

15.1. ЛИЦЕНЗИРАНЕ НА СЪДЪРЖАНИЕТО:

Безплатна използваемост в служба на Просвещението

Цялото съдържание на тази книга, написано от този автор – т.е. всички анализи, коментари, обяснения и резюмета – е, доколкото е възможно по закон, поставено в съответствие с условията на Creative Commons Zero (CC0) 1.0 Универсално публично достояние.

С настоящото се декларира:

„Лицето, което е свързало произведение с този акт (авторът), е посветило произведението на обществено достояние, като се е отказало от всички свои права върху произведението в световен мащаб съгласно закона за авторското право, включително всички сродни и сродни права, до степента, разрешена от закона. Можете да копирате, модифицирате, разпространявате и изпълнявате произведението, дори за търговски цели, без да искате разрешение.“

Важно изключение:

Тази версия не се отнася изрично към оригиналния текст на самия акт за световно наследство 1400/98, който трябва да намери своето място в приложението на тази книга (ако е добавен от потребителя).

Оригиналният документ е предмет на свои собствени, оригинални правни условия, които не се засягат от този лиценз.

По същия начин цитираните правни текстове и съдържание от свързани външни уебсайтове са предмет на лицензионните условия, приложими там.

Изборът на лиценз CC0 за генерираното от автора съдържание на тази книга беше направен с намерението да се премахнат всички пречки пред нейното разпространение и използване в служба на глобалното просвещение. Желанието на автора е тази информация да тече свободно и да бъде достигната

разбрани от възможно най-много хора.

15.2. ПОКАНА ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕ:

Принос към глобалното повишаване на съзнанието

Уважаеми читателю, Вие държите в ръцете си документ, който разкрива истина от световно разтърсващо значение: фактът, че светът е бил продаден чрез международен договор, Световен акт за наследство 1400/98, и е обект на нов, универсален суверенитет под ръководството на Купувача.

Вие научихте за коварните планове на архитектите на този договор, които се стремяха към Нов световен ред (NWO) на контрол и потисничество, и за смелата, мълчалива съпротива на Купувача, който отказва „капана на ищеца“ и досега е предотвратил това дистопично бъдеще.

Вие също сте чели за визията за електронна технокрация като хуманна и справедлива алтернатива.

Тази информация не трябва да остава тайна на малка група посветени.

Силите, които действат тайно и искат да напреднат в NWO, разчитат на дезинформация, объркване и апатия на масите.

Най-ефективният начин за противодействие на тези сили е просветлението, прозрачността и глобалното пробуждане.

Ето защо се отправя спешен призив към вас:

● **Споделете този документ!**

Препратете го на приятели, семейство, колеги и контакти. Използвайте социални медии, имейл списъци, форуми и всякакви други средства за разпространение на тази информация.

● **Преведете този документ!**

Ако имате езикови умения, помогнете да преведете този анализ на други езици, за да достигнете до хората по целия свят.

● **Обсъдете съдържанието му!**

Говорете за Световния акт за наследство 1400/98. Поставете под въпрос официалния разказ на световната политика. Насърчавайте критичното мислене.

● **Поддържайте информационните канали на купувача!**

Предоставените връзки предлагат директна представа.

● Станете сами мултипликатор! В

пресъздавайте свои собствени резюмета, видеоклипове, подкасти или статии въз основа на фактите, представени тук (спазвайки лиценза CC0 за съдържанието на тази книга).

Всеки един човек, който научава за тази реалност, е още един градивен елемент в основата на едно свободно и самостоятелно бъдеще.

Нарушаването на мълчанието е първата стъпка. Вашият принос, колкото и малък да изглежда, е безценен в глобалната борба за истина и справедливост.

Купувачът носи огромна тежест. Нека го подкрепим, като повишим осведомеността за ситуацията и подготвим почвата за положителна, хуманна алтернатива.

Бъдещето на света е не само в неговите ръце, но и в желанието на всеки индивид да признае реалността и да се застъпи за един по-добър свят.

Разпространете истината – за бъдеще в свобода, отвъд планирания NWO!

ГЛАВА 14

16. СПИСЪК НА ИЗТОЧНИЦИТЕ

Тази работа се основава на множество източници, включително информация и връзки, предоставени от Купувача, общодостъпни енциклопедии за обяснение на основните концепции на международното право, както и специфични правни първични и вторични източници.

Подробен списък с връзки към онлайн ресурси, текстове на договори и бази данни може да бъде намерен в глава 14 (раздели 14.1, 14.2 и 14.3) на тази книга.

За по-добър преглед тук отново са споменати най-важните категории и някои централни препратки:

I. Първична информация и канали на купувача:

Подробен списък на официалните уебсайтове, канали за социални медии и свързани проекти на Купувача се съдържа в раздел 14.1.

Тези източници предлагат най-пряк поглед върху неговата гледна точка.

II. Основни международни договори и кодификации (избор):

- Харта на ООН: основата на ООН.
- Северноатлантически договор (Договор за НАТО): Основополагащият документ на НАТО.
- Споразумение за статут на силите на НАТО (NTS) и допълнителни споразумения (SA NTS): Основните елементи на закона за разполагане.
- Конституция и конвенция на Международния съюз по телекомуникации (ITU): Основата на международното комуникационно право.
- Виенската конвенция за правото на договорите (VCLT) от 1969 г.: „Договорното право на договорите“.
- Виенската конвенция за правоприемство на държави по отношение на договори от 1978 г.: авторитетните правила за правоприемството в договорните отношения.

III. Важни бази данни и правни портали:

- Колекция от договори на ООН: Изчерпателна колекция от международни договори.
- Архив на законите за стационарно право онлайн (ABG-PLUS): Специализирана колекция за германското законодателство за стационарно настаняване.
- Уебсайтове на международни съдилища (ICJ, ICC и др.): За устави, процедурни правила и съдебна практика.

IV. Енциклопедична литература:

Статии в Уикипедия относно ключови концепции на международното право (суверенитет, правоприемство на държави, обичайно международно право и др.) предлагат първоначално въведение.

ГЛАВА 15

ПРИЛОЖЕНИЕ

**Английски превод - на Световния акт за
наследство 1400/98**

Номер на списъка с документи: 1400/година
1998 г

ДОГОВОР ЗА ПОКУПКА

Договорено в Саарлуис на 06 октомври 1998 г. Пред долуподписания нотариус;

Манфред Мор

с официално седалище в Саарлуис, се появи:

1. като продавач: г-н
Зигфрид Хилер, роден
на 19.06.1951 г.,
държавен инспектор

- идентифициран с официален
документ за самоличност -

действащ от името на Федерална република Германия (Федерална финансова администрация), представляван от

Федерална служба за собственост
Ландау, Gabelsberger Straße 1,
76829 Ландау,

въз основа на оригинално пълномощно от 05.10.1998 г., издадено от представителя на ръководителя на Федералната служба за собственост Ландау.

1. като продавач: Федерална република Германия (Федерална финансова администрация), представлявана от:

Федерална служба за собственост
Landau Gabelsberger Str. 1, 76829
Ландау / в дер Пфалц

- наричана по-долу Бунд (Федерация) -

2. Като купувач Купувач 2 а)

а) Компания Tasc- Bau Handels.- und Generalübernehmer für Wohn.- und Industriebauten AG, със седалище в Spickendorf, вписана в търговския регистър на местния съд Halle-Saalkreis под HRB 9896, представлявана от нейния лично упълномощен управител г-н Josef Tabellion, търговец, роден на 18.06.1950 г., служебен адрес в 66787 Wadgassen, Provinzialstrasse 168, лично познат.

- тук по-долу наричан Купувач 2 а -

Купувач 2 b),

Г-н Rxxx GXXX, роден на xx.xx.1976 г., живеещ на 66xxx ZW-RLP, XXXstrasse. xxx, идентифициран с лична карта

- наричан по-долу Купувач 2 b -

- наричан по-долу "Купувач" -.

Удостоверение за представителство:

Действащият нотариус с настоящото удостоверява въз основа на днешната си проверка на търговския регистър, воден в местния съд Хале – Заалкрайс – HR B 9896 – че

а) компанията TASC – BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und Industriebauten AG е регистрирана там и

б) Г-н Йозеф Табелион, споменат по-горе, е негов лично упълномощен управляващ директор, освободен от ограниченията на § 181 BGB (Германски граждански кодекс).

Явилият се, действайки както е посочено, заяви:

Заклучаваме следното

Договор за покупка

§1 Данни за имота I

. The Германия (Федерална финансова администрация) е собственик на имота, регистриран в поземления регистър на Окръжен съд Цвайбрюкен, лист 5958, на окръг Цвайбрюкен.

Парцел № 120 Парцел №
2885/16 Сграда и открита площ,

Delawarestraße Landstuhler
Straße 97, 107

Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

Pennsylvaniastraße 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31,

Тексасщрасе

Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- в размер на 103 699 кв.м. -

II. Имотът е обременен в раздел II на имотния регистър с ограничен личен сервитут (право на природен газ); предоставено на Saar Ferngas AG Saarbrücken съгласно одобрението от 05.04.1963 г.

Тази тежест се поема от Купувачите за по-нататъшно търпение.

Имотът е без тежести в раздел III на имотния регистър. Други тежести и ограничения, които не са регистрирани в поземления регистър и т.н. (напр. ограничения по стария закон), не са известни, освен ако не е посочено друго в този акт. Федерацията не поема отговорност в това отношение. Ако въпреки това съществуват такива тежести, те ще бъдат поети от Купувачите.

III. Имотът е застроен с 26 жилищни сгради с общо 337 жилищни единици и отоплителна централа.

§2 Договорни отношения

аз Частта от имота, обозначена с червено в приложения устройствен план със съществуващите сгради

Louisianastraße 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 8, 11-/13, 15, 17,

с общо 71 жилищни единици се отдава на холандските въоръжени сили от Федерална република Германия съгласно международното право срещу заплащане.

II. Международното право на отношенията между Федерална република Германия и Кралство Нидерландия по отношение на отдадените под наем части от имота остава незасегнато от този договор.

III. Договарящите страни приемат, че холандските въоръжени сили вероятно ще освободят жилищния комплекс и частите от имота под наем ще бъдат върнати на Федерацията.

Точната дата за връщане не е известна нито на Федерацията, нито на Купувачите.

Отношенията по отдаване под наем по международното право все пак ще бъдат уредени от Федерацията. В случай, че холандските въоръжени сили не върнат жилищния комплекс на Федерацията в рамките на следващите две години, се прави препратка към разпоредбата на § 5, ал. III.

IV. Договорният имот включва и отоплителна централа в сграда № 4233, в която като кладачи са наети двама работници на Федерацията.

Федерацията е информирала Купувачите за законовите разпоредби на § 613 a BGB .

V. Освен това съществуват следните договорни отношения:

1. Договор за разрешение за експлоатация на широколентова кабелна система с TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH от 22.02.1995 г./ 28.03.1995 г. Купувач 2b) сключва този договор, който му е известен, вместо Федерацията.

2. Договор за доставка на каменни въглища с фирма Rheinbraun Handel Süd GmbH. Купувач 2b) сключва този договор, който му е известен, вместо Федерацията.

3. Споразумение за съвместно използване на пътища и тръбопроводи със Studentenwerk Kaiserslautern от договора за покупка с Федерацията от 15.08.1996 г.

Купувачите поемат задължителни ангажименти към Studentenwerk вместо Федерацията.

§3 Обект на покупката

аз Федерацията продава на Купувачи 2a) и 2b) в съотношението, както е посочено в § 4, ал. I, горепосоченият имот с всички права и задължения, както и компоненти с изключение на околостръжната мрежа 20 KV, намираща се в обекта на покупката, отбелязана в червено в плана на обекта (Приложение 2).

II. Изключена от това също е приблизително 30 кв.м голяма подобласт, маркирана в зелено в плана на обекта (Приложение 3), която ще бъде прехвърлена на собственика на съседния имот като част от процедура за коригиране на граници.

§ 4 Разделяне на обекта на покупката/ Геодезия

Купувачите придобиват, както следва:

I. Във вътрешните отношения между купувачите се предвижда следното разделяне на обекта на покупка:

а) Купувач 2a) придобива площите, отбелязани в синьо в плана на обекта (Приложение 3), както и всички съоръжения за развитие с изключение на топлопроводите,

б) Купувач 2b) придобива маркираните с червено площи в устройствения план (Приложение 3), както и топлопроводите, но без другите устройствени съоръжения.

II. Купувач 2a) ще подаде заявление за заснемане на подобластите в координация с Купувач 2b) в рамките на четири седмици от нотариалната заверка на този договор. Освен това, Купувач 2a) ще организира парцелирането на подобластите, придобити от Купувач 2b), както е показано в приложения план на обекта (Приложение 4), в рамките на четири седмици от нотариалната заверка на този договор.

Всички разходи за проучване се поемат от Купувача 2a).

Доколкото притежанието все още не е прехвърлено на Купувачите, Федерацията предоставя на Купувач 2a) необходимите права на достъп за извършване на проучването.

§ 5 Изпълнение на договора

I. По отношение на все още съществуващите международни отношения за отдаване под наем с холандските въоръжени сили, този договор за покупка по отношение на зоните, отбелязани в червено в плана на обекта (Приложение 1), ще бъде изпълнен само когато холандските въоръжени сили върнат тези зони на Федерацията.

Това се отнася по-специално за прехвърлянето на владението, ползванията и тежестите, датата на падежа на покупната цена, отнасяща се за тези площи, и прехвърлянията за тези площи.

II. Договарящите се страни приемат, че холандските въоръжени сили ще върнат на Федерацията частите от собствеността, предоставена им през следващите две години.

III. В случай, че холандските въоръжени сили не върнат жилищния комплекс или части от него в рамките на следващите две години, Федерацията ще се постарее да получи съгласието на холандските въоръжени сили за прехвърляне на собствеността върху частите, които все още не са върнати, на Купувач 2b).

§ 6 Покупна цена

I. Покупната цена за обекта на договора, описан в § 3, ал. I възлиза на DM 5,182,560.--, (словом: пет милиона германски марки сто осемдесет и две хиляди петстотин шестдесет).

II. От тях сумата от DM 3 262 560.-- се дължи на частта от имота, маркирана в синьо в плана на обекта (Приложение 5). Тази сума, за която Купувач 2a) е отговорен във вътрешните отношения, се дължи, както следва:

a) Авансова вноски от 1/3 от сумата от DM 3 252 560.-- в размер на DM 1 087 520.--, дължима на днешната дата на нотариална заверка. Тази част от покупната цена вече е платена, което Федерацията потвърждава с настоящото.

b) Плащане на частична сума в размер на 2 175 040 DM на пет вноски по 435 008 DM всяка, плюс 2% лихва над съответния дисконтов процент на Deutsche Bundesbank годишно върху съответната оставаща сума от датата на днешната нотариална заверка на този договор, като скontoвият процент, приложим на първо число от месеца, е решаващ за лихвения процент за този месец.

Следната падежна дата и схема на плащане се прилагат за разсрочено плащане, но по-ранни плащания са допустими.

- 1-ва вноски 435 008 DM, дължима в края на 12 месеца след сключване на договора за покупка, следователно на 06.10.1999 г., плюс 2% лихва над съответния скontoв процент на Deutsche Bundesbank върху сумата от 2 175 040 DM,

- 2-ра вноски DM 435,008.--, дължима в края на 24 месеца след сключване на договора за покупка, следователно на 06.10.2000 г., плюс 2% лихва над съответния дисконтов процент на Deutsche Bundesbank върху сумата от DM 1,740,032.--,

- 3-та вноски DM 435 008.--, дължима в края на 36 месеца след сключване на договора за покупка, следователно на 06.10.2001 г., плюс 2% лихва над съответния скontoв процент на Deutsche Bundesbank върху сумата от DM 1 305 024.--,

- 4-та вноски DM 435 008.--, дължима в края на 48 месеца след сключване на договора за покупка, следователно на 06.10.2002 г., плюс 2% лихва над съответния дисконтов процент на Deutsche Bundesbank върху сумата от DM 870 016.--,

- 5-та вноски DM 435 008.--, дължима в края на 60 месеца след сключване на договора за покупка, следователно на 06.10.2003 г., плюс 2% лихва над съответния дисконтов процент на Deutsche Bundesbank върху сумата от DM 435 008.--.

Лихвите ще бъдат изчислени от Федерацията след съответната падежна дата на вноските, заявени отделно от Купувачите, и трябва да бъдат изплатени в рамките на четири седмици от заявката по сметката на Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, сметка № 30 001 040, като се посочва целта „Плащания на лихви Kreuzberg жилищен комплекс, Цвайбрюкен, глава 0807, заглавие 13101".

III. Сума от DM 1 920 000.-- се отнася за частта от имота, отбелязана в червено в плана на обекта (Приложение 5).

Сумата, за която Купувач 2b) е отговорен във вътрешните отношения, се дължи за плащане в рамките на

три седмици след писмено искане от федерацията.

Искането от страна на Федерацията ще бъде направено незабавно след връщането на частите от имота от холандските въоръжени сили или след съгласието на холандските въоръжени с или за прехвърляне на собствеността върху частите от имота, предоставен им под наем.

В случай на връщане на отделни сгради или части от имота, съответната частична сума от DM 1 920 000.-- се дължи за плащане в рамките на три седмици след писмено искане от Федерацията. Размерът на частичното плащане зависи от съотношението на жилищната площ на сградите, засегнати от частичното връщане, към общата жилищна площ на сградите, отбелязани в червено в устройствения план (Приложение 1).

IV. Частичната сума съгласно параграф II.a) трябва да бъде изплатена еднократно на Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, сметка № 570 010 01, като се посочва целта „Плащане на покупната цена, жилищен комплекс Kreuzberg, Zweibrücken, глава 0807 дял 131 01.“

Частичните суми съгласно параграф II.b) и параграф III трябва да бъдат платени на Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, сметка № 30 001 040, като се посочва целта „Разсрочено плащане жилищен комплекс Kreuzberg, Zweibrücken, глава 0807 дял 131 01.“

V. За навременността на плащането не е важен денят на изпращане, а денят на заверяване на горепосочените сметки на Федералното съкровище. В случай на просрочие на плащането се изплаща лихва за забава в размер на 3% над съответния скотов процент на Deutsche Bundesbank, като скотовият процент, приложим на първо число от месеца, е решаващ за всеки лихвен ден от този месец.

Освен това, в случай на неизпълнение, Купувачите възстановяват на Федерацията всички други видими щети, причинени от неизпълнение, както и разходите за напомняне.

Друга видима вреда, причинена от неизпълнение, също включва, по-специално, разликата между гореспоменатия лихвен процент и по-висок лихвен процент за заеми, взети от Федерацията за покриване на нейните разходи.

Купувачите се подчиняват на незабавно принудително изпълнение от този акт върху цялото си имущество по отношение на задълженията за плащане, поети в този акт към правоимащата страна.

На правоимащата страна се издава подлежащо на изпълнение копие от този акт по всяко време, без доказване на фактите, от които зависи падежът на вземането.

Нотариусът е посочил § 454 BGB. Тази разпоредба се отменя, така че продавачът запазва законовите права на отказ.

§ 7 Такса за обезпечение на земята / Банкова гаранция

I. За да обезпечи всички искиове за плащане на Федерацията, установени с този договор - включително условия - които не са били изпълнени, Федерацията нарежда такса за книжна земя върху цялата собственост, посочена в параграф I, в размер на DM 10 000 000.-- (с думи: десет милиона германски марки), която трябва да носи лихва от 18% (осемнадесет процента) годишно от днешната дата.

Федерацията, със съгласието на Купувачите, одобрява регистрацията на такава книжна такса за земя срещу имуществото, посочено в § 1, параграф I и в полза на Федерална република Германия (Федерална финансова администрация), представлявана от Федералната служба за собственост Ландау - наричана по-долу "Кредитор" -.

Таксата за земя се регистрира, както следва:

1. Таксата за земя трябва да носи лихва от 18 процента годишно от днешната дата. Лихвите се изплащат със задна дата на първия ден от следващата календарна година.

2. Таксата за земя е дължима.

По отношение на сумата на таксата за земя плюс лихвата, Федерацията предлага незабавно принудително изпълнение върху обременения с тежести имот по такъв начин, че изпълнението от този акт срещу съответния собственик на имот е допустимо.

Федерацията неотменимо одобрява и кандидатства за регистрацията на тази клауза за представяне в имотния регистър.

Всички разходите, произтичащи от създаването на таксата за земя, се поемат от Купувача 2а) .

Федерацията възнамерява, след получаване на удостоверение за кадастрална промяна по отношение на площите, които ще бъдат проучени, отбелязани в синьо в плана на територията (Приложение 3), да отмени таксата за земя върху останалите подобласти на парцел №. 2885/16 и тази такса за земя да съществува само върху площите, отбелязани в синьо в плана на територията (Приложение 3).

Таксата за земя се поема от Купувач 2а) за реална отговорност.

Федерацията ще възложи таксата за земя по искане на Купувач 2а) на водещата германска търговска банка, гарантираща задълженията за плащане на Купувачите съгласно параграф II по-долу, веднага щом гаранциите, описани в параграф II по-долу, са напълно достъпни за нея.

II. Купувач 2а) се задължава към приемащата федерация, в рамките на четиринадесет дни от получаване на удостоверение за кадастрална промяна по отношение на зоните, маркирани в синьо в плана на обекта (Приложение 3), да предостави на Федерацията следните безусловни, пряко изпълними банкови гаранции от водеща германска търговска банка за обезпечаване на оставащата покупна цена в размер на 4 095 040 DM, както и за осигуряване на условното допълнително плащане задължение съгласно § 11 ал. III от този договор в размер на DM 5,817,440.--:

а) Банкова гаранция за DM 2 175 040.-- плюс дължимата лихва съгласно § 6 параграф II.b) и параграф V, както и разходите съгласно § 767 ал. 2 BGB за обезпечаване на задължението за плащане съгласно § 6, ал.

II.б). Банкова гаранция за DM 1 920 000.-- плюс лихви и разходи съгласно § 767 HGB за задължението за плащане съгласно § 6 параграф III.,

в) Банкова гаранция за DM 5 817 440.-- плюс лихви и разходи съгласно § 767 BGB за обезпечаване на задължението за условно допълнително плащане съгласно § 11 параграф III. това

банкова гаранция може да бъде използвана и за възникващи искове на Федерацията от други нарушения на договора.

Федерацията вече дава съгласие за съответно намаляване на гаранциите към съответно все още отворените части на гарантираните искове. Гаранциите, посочени по-горе в букви б) и в), могат да бъдат ограничени във времето; те обаче трябва да са валидни най-малко за период от пет години от датата на нотариалната заверка на този договор за покупка.

§ 8 Предаване на владението

I. Владението върху зоните, отбелязани в синьо в плана на обекта (Приложение), както и върху всички продадени основни съоръжения за застрояване на целия обект на покупка (пътища, включително улично осветление с тръбопроводна мрежа, резервоари за дъждовна вода, включително тръбопроводи за отпадни води, топлопроводи, водопроводи и тръбопроводи за ниско напрежение - във всеки случай до връзките на къщата) преминава към Купувачите на днешната дата на нотариална заверка на този договор.

II. Притежанието на зоната, маркирана в червено в плана на обекта (Приложение 5), преминава към Купувачите само след връщането на тази зона от холандските въоръжени сили на Федерацията или след съгласие на холандските въоръжени сили за прехвърляне на собствеността и след плащане на дела от покупната цена, отнасящ се за подрайона. Ако холандските въоръжени сили направят частични връщания, притежанието на подзоните преминава само след плащане на дяловете от покупната цена, отнасящи се до съответните подзони. Прехвърлянето ще бъде документирано писмено.

III. От момента на прехвърлянето всички употреби, както и частни и обществени такси преминават към Купувачите. От този момент Купувачите поемат другите публични такси, такси и данъци, риска от случайна загуба или влошаване на предмета на покупката, задължението за поддържане на безопасността и задължението за почистване и песъкене на улиците. Купувачите знаят, че Федерацията, като самоосигуряващ се, не е сключила застраховка за обекта на покупката, описан в § 3.

§ 9 Допълнително плащане поради свързани с планирането опции за използване с по-висока стойност

I. Обектът на закупуване в момента все още е определен като специална територия и не е обхванат от градоустройственото устройство.

II. Покупната цена се основава на използване като обща жилищна площ съгласно § 4 BauNVO (Германска наредба за земеползване) с индекс на заетост на обекта 0,4 и коефициент на застроена площ 1,2 съгласно § 17 BauNVO.

III. Купувачите се задължават да извършат допълнително плащане към покупната цена, договорена в този договор за покупка, в случай че общината, в качеството си на орган по планирането, отвори опция за използване с по-висока стойност по отношение на вида и размера, отколкото е посочено в параграф II, в рамките на десет години от сключването на договора и Купувачите осъзнаят това използване с по-висока стойност, което се отклонява от използването, заложено в параграф II, преди изтичането на десетгодишния период, например чрез повишаване на стойността структурно оползотворяване (уплътняване) или чрез продажба.

За плащане е разликата между покупната цена съгласно § 6 от този договор и стойността на имота към момента на искането за плащане от Федерацията.

Разликата в стойността ще бъде определена по взаимно съгласие от независимата експертна комисия за стойността на имотите за района на град Zweibrücken и експерта в Oberfinanzdirektion Koblenz и определена от Федерацията.

Стр сумата за плащане се дължи четири седмици след искане за плащане от Федерацията .

В случай на просрочие на плащането се прилагат разпоредбите на § 6, ал. V от този договор се прилагат.

§ 10 Гаранция, отговорност

I. ~~Обектът~~ Обектът, описан в § 3, параграф I, се продава в състоянието, в което е към момента на нотариалната заверка. Това условие е известно на Купувачите. Всички гаранции за видими и невидими материални дефекти и дефекти на собствеността или също скрити дефекти, както и прилагането на §§ 459 ff. BGB са изключени по отношение на обекта на покупката.

II. Федерацията не носи отговорност за конкретен размер, граница, качество, годност и състояние на обекта на покупката и неговата годност за целите на Купувачите или техните правоприменици.

III. Инженерната служба ASAL, Кайзерслаутерн, провери предмета на покупката от името на Министерството на околната среда на провинция Рейнланд-Пфалц за съществуващи замърсени зони. Беше установено, че опасностите не са разпознаваеми и следователно не са необходими разследвания.

Съответните протоколи на Работната група за преобразуване на замърсени обекти (KoAG) са известни на Купувачите.

IV. В тази връзка Федерацията също не поема гаранция за конкретното качество на имота, допустимостта на предназначението на купувачите, възможността за използване и застрояване, както и състоянието на терена. Необходимите разрешителни трябва да бъдат получени от Купувачите директно за тяхна сметка.

V. Федерацията гарантира, че имотът в раздели II и III на поземления регистър е свободен от непоети тежести и ограничения, както и от неплатени публични такси и такси, освен ако не е посочено друго в този акт.

VI. Федерацията декларира, че не е поръчвала никакви тежести на сгради и че не знае за съществуването на такива тежести.

§ 11 Ремонт на паркет

I. Купувачите знаят, че паркетите на апартаментите са замърсени с полициклични ароматни въглеводороди (ПАВ). Федерацията е тествала апартаментите на случаен принцип от екологичната лаборатория ARGUK, Oberursel. Резултатът от теста от 21.04.1998 г. е на разположение на Купувачите. Купувачите също така са наясно, че някои от вградените шкафове в апартаментите също могат да бъдат замърсени.

II. Делът на Федерацията в разходите за обновяване на паркета възлиза на DM 5,817,440.-- и вече е напълно взет предвид при изчисляването на покупната цена от DM 5,182,560.--.

Разходното участие на Федерацията се основава на планирана пълна подмяна на всички паркети във всички продадени апартаменти от Купувачите.

Всяко по-нататъшно участие в разходите за обновяване на паркета, както и всяка отговорност на Федерацията за всякакви други съществуващи замърсители и всякакво участие в разходите на Федерацията при тяхното евентуално отстраняване, са изрично изключени.

Купувачите се задължават към Федерацията да ремонтират паркета на апартаментите,

който

а) се намират в означената в син цвят площ в устройствения план (Приложение 5), в срок от 2 години след днешната дата на нотариалната заверка, б) се намират в зоната, означена в червено в устройствения план (Приложение 5), в срок от 2 години след предаване на владението съгласно § 8, ал. II, чрез цялостна подмяна на паркета. Във вътрешните отношения между Купувачите, Купувач 2а) поема горните задължения.

III. Обновяването трябва да бъде доказано пред Федерацията. Доказателството се предоставя с писмено потвърждение от специализираната фирма, натоварена да извърши ремонтните мерки. Федерацията си запазва правото да проверява изпълнението на мерките за обновяване. Ако не може да бъде предоставено доказателство за целия имот или части от него, на Федерацията трябва да бъде върната сума от DM 242.--/кв.м необновена паркетна площ.

За маркираните с червено имотни части в устройствения план (Приложение 5)

задължението за извършване на допълнително плащане също съществува в случай, че и доколкото Федерацията или холандските въоръжени сили са извършили обновяване на паркета преди прехвърлянето на собствеността.

Допълнителното плащане трябва да бъде направено в рамките на шест седмици след поискване от федерацията.

В случай на неизпълнение на плащането се прилагат разпоредбите на § 6, параграф V от този договор.

§ 12 Външно развитие

I. ИЗВЪРШВАНЕ НА ОТПАДЪЧНИ ВОДИ / ИЗВЪРШВАНЕ НА ПОВЪРХНОСТНИ ВОДИ

A) Имотът е свързан с обществената канализационна система и общественото канализация за повърхностни води. Отпадъчните води се заустват през маркираните в червено колектори на жилищния комплекс в приложения устройствен план (Приложение 6) в комбинирания канализационен водопровод на казармите, маркиран в син цвят и по-нататък в обществения главен колектор.

Повърхностните води първоначално се събират в резервоарите за дъждовна вода, маркирани в жълто в плана на площадката (Приложение 6), а след това също се заустват през събирателните тръби, маркирани в червено, като отпадъчните води.

Басейните за задържане на дъждовна вода са с ограничен капацитет. В случай на обилни валежи повърхностните води, които не могат да бъдат събрани в резервоарите за дъждовна вода, се изхвърлят чрез преливник в събирателните тръби за повърхностни води, маркирани в зелено и се подават директно в потока Бауценбах.

Колекторните тръби минават през следните имоти на трети страни и са частично обезпечени от споразумения за разрешение, както и ограничени лични сервитути в полза на Федерацията - както следва:

- Поземлен регистър на Zweibrücken лист 7002, текущ №. 207, парц. 3135/1, Собственик: Град Цвайбрюкен, Местоположение/Начин на ползване: Трафик

Тип сигурност: без истинска сигурност, без споразумение за разрешение,

- Поземлен регистър на Zweibrücken лист 7005, текущи номера. 142 и 197, парц. 2852/16 и

3134/4, собственик: град Цвайбрюкен,

Местоположение/Начин на ползване: Гора, трафик, земеделска площ,

е обезпечението: Право на експлоатация на канализационна система; Упражнението може да се прехвърли на трета страна. Разрешителни споразумения от 29.11.1963 г. и 4.5.1985 г.,

- Поземлен регистър на Цвайбрюкен лист 6780, текущ №. 1, парцел № 2652/15, Собственик: Съпрузите д-р Хайди Ламберт-Ланг и Дитрих Ланг; Zweibrücken, Местоположение/Начин на използване: пасища,

Тип сигурност: без истинска сигурност, без споразумение за разрешение,

- Поземлен регистър на Цвайбрюкен лист 4291, текущ №. 1, парцел № 2652/10, Собственик: г-н Дитрих Ланг, Zweibrücken, Местоположение/Начин на използване: Парцел за застрояване и пасища,

Тип сигурност: без истинска сигурност, без споразумение за разрешение.

Съществуващите споразумения за разрешение са известни на Купувачите.

В.) Федерацията прехвърля събирателните тръби, маркирани в червено и зелено в Приложение 6, както и резервоарите за задържане на дъждовна вода, маркирани в жълто, на Купувачите като гражданско-правно партньорство. За тази цел преотстъпва всички свои права, произтичащи от горепосочените договори за разрешение - на Купувачите в определеното съотношение на участие. Федерацията не носи отговорност за съществуването на тези права на разрешение.

Купувачите имат за цел да прехвърлят колекторните тръби и басейните за задържане на дъждовна вода на град Цвайбрюкен (компаниите за обезвреждане) в рамките на договор за развитие.

За трасето на тръбопровода на парцелите бр. 2652/10 и 2652/15, няма разрешително споразумение със собствениците и реално обезпечено право на тръбопровод. Федерацията ще го възстанови директно в полза на град Цвайбрюкен.

Всички други разходи, свързани с осигуряването на външното развитие от страна на отпадъчните води, по-специално разходите по прехвърлянето на колекторните тръби до град Цвайбрюкен, както и реалната сигурност на тези тръбопроводи по отношение на другите имоти, се поемат от Купувачите, в техните вътрешни отношения от Купувач 2а).

С.) Купувачите предоставят на Федерацията, докато холандските въоръжени сили все още обитават селището, безплатно право на съвместно използване на тръбопроводите за отпадни води, маркирани в червено и зелено в плана на обекта (Приложение б), както и басейните за задържане на дъждовна вода, маркирани в жълто.

Те се задължават да поддържат тръбопроводите и резервоарите за дъждовна вода във функционално състояние, така че да се гарантира правилното отвеждане на отпадъчните води.

Г.) Съществува договор за разрешение за съвместно ползване на колекторната тръба, която излиза от жилищния комплекс на югозападната граница на имота, в полза на собственика на парцел №. 2651, г-н д-р Josef Ries, д-р Albert Becker-Straße 14, 66482 Zweibrücken., от 16.12.1974 г. с допълнителни споразумения от 28.09.1981 г., 1.10.1981 г., както и от 16.8.1985 г./, 19.8.1985 г. и 9.2.1996 г./ 13.2.1996 г.

Купувачите е влизат в известните им договорни отношения вместо Федерацията

II. СНАБДЯВАНЕ С ПРЕДНА ВОДА

Жилищният комплекс е свързан с общественото водоснабдяване. Прехвърлителната точка на обществения магистрален водопровод е разположена на водна помпена станция в сграда №. 4241.

Тръбопроводът за прясна вода, захранващ жилищния комплекс, минава през съседния имот на Studentenwerk Kaiserslautern.

По отношение на съвместното използване на този участък от тръбопровода от купувачите се прави препратка към § 13, параграф VIII от този договор.

III. ЗАХРАНВАНЕ

Цялата зона Кройцберг образува едно цяло и се развива от 20-KV околоръстна магистрала и трансформаторни станции №. 4210 и 4238. Трансформаторните станции вече са продадени от Федерацията на град Цвайбрюкен.

Предвижда се прехвърляне на 20-KV околоръстна магистрала към град Цвайбрюкен, както и реална сигурност на този тръбопровод в полза на град Цвайбрюкен.

На този фон околоръстната мрежа 20 KV не се продава с имота. Купувачите се задължават да сътрудничат в „необходимата степен“ при прехвърлянето на околоръстната 20-KV магистрала на град Цвайбрюкен. По-специално те се задължават да осигурят реална сигурност за трасето на тръбопровода по искане на Федерацията по подходящ и обичаен начин в полза на град Цвайбрюкен (общински комунални услуги).

Докато не бъде осигурена реална сигурност, Купувачите предоставят на Федерацията и град Цвайбрюкен (общински комунални услуги) необходимите права на достъп за експлоатацията и поддръжката на трансформаторните станции и 20-KV околоръстната мрежа. Освен това, купувачите се задължават да оборудват сградите в жилищния комплекс с измервателни уреди в необходимата степен, в координация с общинските комунални услуги на Zweibrücken.

§ 13 Вътрешно развитие

I. Купувачите са наясно, че целият жилищен комплекс в момента е частно разработен вътрешно.

Това означава, че канализационните, сладководни и слаботокови водопроводи, както и съоръженията за топлоснабдяване и топла вода и пътищата, включително уличното осветление, са собственост на федерацията и не са публични. На купувачите са предоставени планове за трасето на тръбопроводите. Федерацията не поема отговорност за съответствието на плановете с реалния ход на тръбопроводите.

II. Пътни настилки Състоянието на пътните настилки, включително уличното осветление е известно на Купувачите.

На Studentenwerk Kaiserslautern е разрешено от Федерацията да използва съвместно следните пътища като достъп до студентското общежитие:

- Texasstraße от Amerikastraße до кръстовището с Virginiastraße, - Virginiastraße до южната граница на закупения имот. Купувачите се задължават да толерират това съвместно използване.

III. Отвеждане на отпадни води Според резултатите от камерално обследване, извършено през 1997 г., канализационните тръбопроводи в имота са във функционално състояние. Това условие е известно на Купувачите.

На Studentenwerk Kaiserslautern е разрешено от федерацията да използва съвместно тръбопровода за отпадни води до момента на прекъсване на връзката с федералния тръбопровод за отпадни води, но само до степента, в която преминаването на отпадъчни води е одобрено от компетентния орган за строителен надзор или водния орган.

Купувачите се задължават да толерират това съвместно ползване до извършване на изключването или прехвърляне на канализационните водопроводи на компаниите за обезвреждане.

IV. Повърхностно отводняване Купувачите са наясно, че повърхностната дренажна система вече не отговаря на стандарта на действащото законодателство за водите.

V. Снабдяване с прясна вода Купувачите са наясно, че водопроводите за сладка вода, захранващи жилищните сгради, преминават частично в зелените площи, са в лошо състояние и се нуждаят от обновяване.

VI. Електрозахранване Купувачите знаят, че слаботокови водопроводи, захранващи жилищните сгради, преминават частично в зелените площи и през сутерените на някои жилищни сгради.

VII. Топлоснабдяване и топла вода Топлоснабдяването и топла вода за жилищния комплекс в момента се осигурява от отоплителна централа на въглища в сграда №. 4233.

Купувачите знаят, че отоплителната централа, според последното измерване на емисионната защита от TÜV Pfalz e.V., не отговаря на емисионните стойности на TA Luft (Технически инструкции за контрол на качеството на въздуха).

По-специално, Купувачите са запознати със съответното известие от Gewerbeaufsichtsamt Neustadt a.d. Weinstraße от 27.10.1997 г. – Реф. 5/32, 2/97/244/Mg/Jg –.

Купувачите се задължават да продължат да експлоатират отоплителната централа, да спазват известните условия от известието от 27.10.97 г., като преминат към работа на газ/петрол, и да осигурят правилно снабдяване на апартаментите, отдадени под наем на холандските въоръжени сили, до връщането им от холандските въоръжени сили, при разумни, обичайни местни условия.

Във вътрешните отношения между Купувачите, Купувач 2b) поема това задължение. В замяна Купувач 2a) се задължава да поддържа икономическата жизнеспособност на отоплителната централа в сграда №. 4233, да осигури топлоснабдяването на всички съвместно закупени жилищни сгради чрез топлоцентралата (бл. 4233) и в случай на препродажба да прехвърли това задължение за изключително закупуване на топлинна енергия от топлоцентралата (бл. 4233) на приобретателя и съответно да задължи следващите правоприменици.

VIII. На съседния имот парц. 2885/12, сграда и открито пространство, Virginiastraße 14, 16 и 18, се регистрира ограничен личен сервитут в полза на Федерална република Германия (Федерална финансова администрация) за осигуряване на права върху тръбопроводи (електричество, вода, отопление, улично осветление).

Федерацията, по искане на Купувачите, ще поиска възстановяване на тези права

от Studentenwerk в полза на Купувачите.

Освен това, той прехвърля всички права, произтичащи от договора за покупка със Studentenwerk по отношение на съоръженията за разработка на Купувачите. Съответните договорни разпоредби са известни на Купувачите.

IX. Телекомуникационни кабели

На купувачите е известно, че на западната граница на имота, зад жилищна сграда Virginiestraße 8-12, е положен телекомуникационен кабел за хранване на студентското общежитие. Купувачите допускат продължаването на телекомуникационния кабел, чието трасе е отбелязано с червено в плана на обекта (Приложение 7).

§ 14 Задължения на купувачите I

I. The Buyer shall ensure the correct development of the parts of the property, leased to the Dutch armed forces. Within the internal relationships between the Buyer, Buyer 2a) assumes the responsibilities that this entails. The provision is for preference through takeover of the facilities for development, paths and main pipe networks in the city of Zwijbroek in the framework of the development agreement. In this way the Buyer must ensure free provision of sufficient space for parking for the Dutch armed forces after the liberation of the road zones for public traffic.

II. До публичното осветяване на пътните зони, Купувач 2а) предоставя на Федерацията, както и на холандските въоръжени сили и техните посетители право на съвместно използване на пътните зони в жилищния комплекс и предоставя на холандските въоръжени сили места за паркиране в предишния размер безплатно.

Истинската сигурност се отказва.

Купувач 2а) се задължава да проектира пътните зони в частите от имота, отдадени под наем на холандските въоръжени сили, като зони с успокоен трафик.

III. Доколкото не се осъществи интегриране на системите за разработка в обществената мрежа, Купувачите се задължават да осигурят правилното снабдяване и безвредно за холандските въоръжени сили и, ако е необходимо, по-специално да положат нови тръбопроводи за прясна вода. Във вътрешните взаимоотношения между Купувачите, Купувач 2а) поема свързаните с това разходи.

IV. Купувачите се задължават да уведомят Федералната служба за собственост Ландау, както и отдела за собственост на холандските въоръжени сили „DGW &T, Directie Duitsland, Kastanienweg 3, 27404 Zeven“ за строителни мерки, които засягат отдадената площ или биха могли да навредят на нейната жилищна стойност, както и графика за тези строителни мерки, толкова подходящо време, че да могат да реагират по подходящ начин на строителните мерки.

V. При препродажба на части от имота на трето лице, това трето лице се задължава по същия начин.

Купувачите се задължават, за правилното развитие на зоната, предоставена на холандските въоръжени сили, да осигурят реална сигурност на съоръженията за доставка и безвредно по искане на Федерацията.

§ 15 Солидарна отговорност

За всички задължения, поети към Федерацията в този договор, Купувачи 2 а) и 2 б) са отговорни като солидарни длъжници.

§ 16 Превозни средства

Страните по договора се съгласяват предаванията да се декларират в два или повече допълнителни акта.

Прехвърлянето по отношение на означената в син цвят подобласт в устройствения план (Приложение 5) ще бъде декларирано само след извършване на проучванията и налице промени чрез представяне на удостоверения за промени, както и банкови гаранции съгласно § 7, ал. II са предадени на Федерацията.

Прехвърлянето по отношение на подрайона, маркиран в червено в плана на обекта (Приложение 5), ще бъде декларирано само когато проучванията са извършени, промените са достъпни чрез представяне на сертификата за промяна, холандските въоръжени сили са върнали района, който ще бъде прехвърлен на Федерацията, или са дали съгласието си за прехвърляне на собствеността и делът от покупната цена, който се дължи на това съгласно § 6, параграф III, е бил платен.

§ 17 Приоритетни известия за пренасяне Т

Прехвърлянето на собствеността на вписането на едно приоритетно уведомление за прехвърляне в полза на Купувачи 2а) и 2б) срещу имота, описан в § I ал. Аз съм одобрен и заявен в имотния регистър.

Страните одобряват и кандидатстват за анулиране на тези приоритетни съобщения. а) върху договорния имот с вписване на смяната на собствеността, ако не са извършени междинни вписвания, освен ако приобретателят не е дал съгласие, б) върху непродадената по § 3 ал. II от имота по § 1 с изготвяне на акт за промяна в имотния регистър. За доказване кой имот не е продаден е достатъчно потвърждение с печат на действащия нотариус.

§ 18 Поземлен данък, имуществени данъци, вноски за развитие, оформяне и подобрене Всички вноски за застрояване, оформяне и подобрения съгласно Кодекса за строителството, Закона за общинските такси, както и местните закони, поискани от Федерацията до датата на нотариалната заверка, са платени и са включени в покупната цена. Вноските, поискани от датата на нотариалната заверка нататък, се поемат от Купувачите, независимо от момента на тяхното започване и адресата на уведомлението.

§ 19 Данък върху прехвърлянето на недвижими имоти

I. Разходите и таксите, свързани с този договор за покупка и неговото изпълнение при нотариуса, съда и властите, както и данъкът за прехвърляне на недвижими имоти се поемат от Купувача 2а).

II. Разходите за одобрение или потвърждение от страна по договора се поемат от тази страна.

§ 20 Нотариална изпълнителна дейност

I. Нотариусът се инструктира да поиска и получи разрешенията или отрицателните удостоверения, необходими за валидността на договора или неговото изпълнение. Те влизат в сила за всички страни след получаването им от действащия нотариус или попечителя на този акт. Нотариусът ще уведоми своевременно страните.

II. Всички вписвания в имотния регистър се извършват само по заявления на действащия нотариус. Той също така е упълномощен, с изключение на ограничението на § 181 BGB, да подава молби отделно и ограничено за страните, както и да ги оттегля по същия начин и да допълва или изменя този акт, доколкото това е необходимо за извършване на желаното вписване в поземления регистър и основните компоненти на покупката

договор не са засегнати.

III. Договарящите се страни се отказват от собственото си право на кандидатстване.

IV: Нотариусът не е упълномощен да получава официални разрешения при условия и изисквания и съобщения, с които се отказва официално разрешение или се упражнява право на първи отказ. Тези съобщения се връчват на самите страни; иска се копие да се изпрати на нотариуса.

§ 21 Клауза за разделимост

Ако клауза на този договор е или стане невалидна, останалите клаузи на този договор остават незасегнати.

На мястото на невалидна или невалидна разпоредба се прилага законово съществуваща разпоредба или, ако не е предвидена законова разпоредба, разпоредба, съответстваща на смисъла на този договор.

§ 22 Пълнота на нотариалната заверка

Не са сключени допълнителни споразумения.

§ 23 Писмена форма

Последващите споразумения към този договор изискват писмена форма, за да имат сила, освен ако нотариалната заверка не е задължителна.

§ 24 Указания на нотариуса

На страните е указано, че:

I. този договор, доколкото се прилагат Законът за прехвърляне на земята или Кодексът за строителство, влиза в сила само след издаване на съответно разрешение и освен това може да бъде изпълнен от Федерацията само ако е налично всяко изисквано разрешение съгласно Кодекса за строителство и не е упражнено законно право на първи отказ;

II. всички правно обвързващи декларации, от които зависи сключването и съществуването на този договор, трябва да бъдат нотариално заверени съгласно § 313 HGB, в противен случай този договор е нищожен;

III. собствеността преминава върху купувачите само при регистрация в имотния регистър и за тази цел трябва да са налице удостоверенията за данъчно освобождаване и официалните разрешителни или отрицателни удостоверения;

IV. Федерацията и Купувачите са солидарно и поотделно отговорни за данъците, свързани с имота и данъка върху прехвърлянето на недвижими имоти, както и нотариалните и съдебните разноси, но Федерацията само доколкото не ѝ е предоставено освобождаване от разходи или намаление по закон;

V. при нотариуса е извършена проверка на имотния регистър, но не и на поземления кадастър и регистъра на строителните тежести, а в имотното означение не се съдържа информация за допустимия начин на ползване.

VI. нотариусът не е предприел никакви данъчни или икономически съвети.

§ 25 Приложения

Доколкото рефер е направено допълнение към този акт, това са компоненти на това противопоставяне

ct.

§ 26 Място на юрисдикция

Мястото на юрисдикция за всички съдебни спорове, произтичащи от този договор, е Landau in der Pfalz.

§ 27 Копия

I. От този договор получавате:

Федерацията 1 оригинал и 3 заверени копия, Купувачите 1 оригинал и заверено копие всеки, Службата за поземлен регистър в Zweibrücken 1 оригинал, Данъчната служба Zweibrücken Данъчна служба за прехвърляне на недвижими имоти 2 копия и Експертната комисия 1 копие.

II. Уведомленията от поземления регистър се изискват от Федерацията в три екземпляра, от Купувачите в един екземпляр.

Накрая появилият се заяви:

При последен разпит от действащия нотариус, всички страни изрично заявяват, че не желаят да правят повече промени в горепосочения текст на договора, който беше подробно договорен от страните в дълги предварителни преговори и одобрен от техните юридически и данъчни консултанти.

Те по-скоро настояват за нотариална заверка в горепосочената форма.

Този протокол беше прочетен на глас на явилите се от нотариуса, одобрен от тях и подписан отдолу собственоръчно, както следва:

Приложение а: Пълномощно

Въз основа на § 16 от Закона за финансовата администрация (FVG) във версията на Закона за финансовото регулиране от 30.08.1971 г. (BGBl. I.S. 1426), разрешавам. Г-н Зигфрид Хилър

във Федералната служба за имоти Ландау за продажба на собственост, регистрирана в поземления регистър на Цвайбрюкен лист 5958 в област Цвайбрюкен, парцел 2885/15, сграда и открито пространство, Delawarestraße, Landstuhlerstraße 97, 107 Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31, Texasstraße, Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, С обща площ от 103 699 m². Стойност на обекта на договора: 5 182 560.-- DM (с думи: пет милиона сто осемдесет и две хиляди петстотин шестдесет германски марки) Ландау, 05.10.1998 Федерална служба за собственост Ландау Подпис: г-н Plauth ROAR

- Извадка: Договор за покупко-продажба Федерална република Германия и провинция Райнланд-Пфалц (Studentenwerke Kaiserslautern) от 15.08.1996 г.

§ 6 Доставящи и отвеждащи тръбопроводи/съоръжения, пътни площи, разрешения и права за съвместно ползване

I. Снабдяването на целия жилищен комплекс Кройцберг с топлина, вода и електричество, както и отвеждането на отпадъчните води се извършва чрез федерална тръбопроводна мрежа, която образува едно цяло.

Освен това пътищата на жилищния комплекс Кройцберг, включително уличното осветление, са собственост на Федерацията. (...)

II. В закупения имот, описан в § 2 ал. I, има захранващи тръбопроводи за вода, електричество, централно отопление и улично осветление, които все още са необходими за захранването на федералния жилищен комплекс Кройцберг. Освен това в закупения имот има водна помпена станция (4241), която все още е необходима за захранването на жилищния комплекс Кройцберг.

Трасето на тръбопроводите, както и местоположението на водопроводната помпена станция е означено с червено в плановете на обекта, приложени като Приложения 2 а (Водопроводи/помпена станция), 2 б (ел.), 2 в (улично осветление) и 2 г (топлофикация) към настоящия акт, които са представени на страните за оглед и одобрени от тях. Плановете на обекта са част от този договор. (...)

VII. Купувачът се задължава да разреши продължаването на експлоатацията на федералните теплофикационни съоръжения, водопроводи и електропроводи, улично осветление, както и водната помпена станция, разположена в закупения имот, доколкото това е необходимо за захранването - също и на отделни сгради - на жилищния комплекс Кройцберг.

За да осигури това право на разрешение, Купувачът поръчва ограничен личен сервитут в полза на Федерална република Германия (Федерална финансова администрация) със следното съдържание: „Право, прехвърляемо на трети страни, да експлоатира, както и да поддържа и обновява подземни водопроводи и електропроводи (тръбопроводни права), да експлоатира улични осветителни тела и да експлоатира подземен отоплителен тръбопровод, както и такъв, водещ през сграда № 4200 в полза на Федерална република Германия, може, след предварителна консултация с Купувача - освен при спешни случаи - да влиза в имота чрез свои представители и да извършва всички действия по имота, необходими за упражняване на това право.

Това право включва задължението на съответния собственик на обременения с тежест имот да се въздържа от всякакви действия, които могат да попречат на упражняването му.”

Федерацията
кандидатства
и Купувачът
одобрява

вписването на този ограничен личен сервитут в поземления регистър.

Регистрацията се извършва само след получаване на удостоверенията за промяна и новите обозначения на имота. Регистрацията на правата е безплатна.

VIII. Освен това Купувачът се задължава, по искане на Федерацията, да възстанови горепосочените права, описани в ал. VII и в полза на трето лице, посочено от Федерацията безвъзмездно и да ги обезпечи във вещно отношение.